

ta i aliū medio tpe. *Re. Pa. i. p. lxxxv.*
 icipiēte. xpi eiusq; mris. q; si iteruente
 pa i ite. rest. vt q; pnceps ex certa scia
 illū restituit aut q; alr pstat de volūta
 te pncipis q; voluerit actū retrahī cuz
 p iudicio alteri? z tūc recupabit oia ēt
 medio tpe alteri acq; sita. als sec? sic in
 tellige. c. q; s. z. c. si p te de rescriptis
 li. vi. Et ibi *Re. vbi hētur* q; restō vel
 noua collatio illi? cui i? medio tpe fuit
 acq; sitū. z addit *Pa. q; dicta cā. ex cer
 ta scia hz vi cā ex plenitudine ptatis. vt
 vult gl. notabilis in. c. ad hec. de res.*

I Que autē sit dīta iter dānatū z pro
 scriptū. *Bic hz Bar. in. l. supplicij. ff. de
 bo. dā. q; dānat? dī ad mortē: hz pseri
 ptus dī. ille cui vita reseruatur. tū ciui
 tas vel libertas admittitur.*

Omnificatus Utz possit sibi secre
 te. satisfacere. vide. *j. familia. §. vi.*
Obitū. Utz alter p iugū statiz pto
 mrimonio teneat ad redditionē de
 biti. *Re. pa. post gl. i. c. ex publico de cō
 ner. p. dicit q; hoc ē arbitrio iudicis
 relinquēdū. q; hz ibi papa p ligat tps
 duoz mēsu nō tū p hoc statuitur vt
 hoc tps eēt rēre spōso volēti itrare re
 ligionē. nā cū rēr det ānus ad expen
 das austeritates rē termin? ille dz mi
 nut z abbreviari sū circūstātiā facit
 z ēt plōgari tū de facili. nō dz recede
 re iudex a termino ibi statuto. d̄ eo p̄o q;
 nō asserrit se velle itrare religioez nul
 lū tps vī statutu: puto tū q; līa sit exce
 ptio: vt tū tps pcedatur: q; tū sit neces
 sariū ad pparatōez z obseruatiā p̄sue
 taz z honestaz solēntatū. nā sū p̄o.
 mortālī peccat q; aī bñdictōez nuptia
 rū vxore cognoscit i locis vbi ē p̄suetū
 bñdictōez adhiberi. z hoc vep vbi fie
 ret sū dispēlatōe z iusta cā z idē dicit
 si omittat alte p̄sue solēntates. vide
 de hac mā. *j. impedimētū. i. §. ij. vide tū
 dir. li. i. vbi q; rū nūqd peccet mortālī q;
 post p̄sensuz de p̄nti cognoscit vxorez
 aīq; i facte ecclie dispēsetur. Re. q; aut
 hz iustā cāz q;re tpsaz nō possit ducere
 solēnter vt q; terra est iterdicta: vel est
 senex z erubescit forte p̄here cū tali so**

lētitate. vī ē nobilis z accipit ignobilē
 vel ecōuerso: vī timet violētā iferri z
 h̄mōdi: z cognoscat eā pponēs mrimo
 num solēntate: impedito cessan
 te non peccat.

Utz peccet q; se facit ipotētē ad red
 ditōez debiti. *Re. hz Ri. i. iij. di. xxxij. q;
 reddere debitū ē necessitat: q; mulier
 ptātez sū corpis n̄ hz hz vir. z ecōuerso
 hz nēntatis ē n̄ negare h̄ dīni vsū licitū
 rei q; de iur est i ptāte sua i casu tū in q;
 vir nō possz vxori debitū reddē salua
 icolūitate p̄p̄y cor: p̄ntis: debitū redde
 re nō tū. q; tū sciēter reddit se ipotētē
 ad reddēdū debitū mō illicito: tūc pec
 cat mortālī. sec? at si rōabile fuit obse
 quz: puta p̄ ietunū. sic. n. ietunādo nō
 reddit se totaliter ipotētez ad reddēdū
 debitū q;nis min? potētē se reddat.*

Utz actus cōiugalīs sic pcm̄. *Re. sū
 Ri. i. iij. di. xxxi. q; si cōiugunt cā susci
 ptēde plis nō peccāt. Idē si p̄iugūtur
 cā reddēdi debitū: nō ē pcm̄. si aut fiat
 cā icōtinētē vitāde: rī. dīc q; opio cōi
 oz est pcm̄ saltē veniale.*

Utz autē p̄cubit? nō cā reddēdi de 4
 bitū: nec plis p̄creāde: sed faciāde libi
 dinis sit pcm̄ mortale. *Re. sū Bon. z
 Ri. vbi. s. q; si tales exit fines mrimo
 nij ita q; hoc vellet facer ēt si n̄ eēt sua
 vxor: z talis p̄cubit? semp ē pcm̄ mor
 tale. z sic cū vxore p̄cubās dī ardētior
 amatōz. aut sūst. actū vel h̄itu itra fi
 nes mrimonij ita q; nō vellet p̄cubere
 cū ea. si nō esset vxor p̄p̄ia z talis cō
 cubit? nō ē pcm̄ mortale. excusat eni a
 mortali p̄p̄ mrimonij honestatē.*

Utz vir teneat reddere debitū vxō 5
 ri nō petētī. *Re. hz Ri. i. iij. di. xxxij. q;
 cōiūx. nō solū tū redder q; vxor: exp̄
 se petit hz ēt q; p̄ aliq; signa cōsectura
 tur aliter conūx sū cōiugem affectare
 carnalē copulā. exigere aut p̄p̄ie nū
 quā est necessitatis: nullus eni tū vī
 iure suo q; p̄ se tū itroductū est extra
 de regula. ad aplicā. nec aliq; a suo d̄
 bitore sūū debitum repetere cōpellitur
 nec debitū offerre: si est tale debitū q;
 nō dētur: si nō petatur exp̄ssē: vel tacē*

nō peccat: aut nō credit q̄ ppter hoc
hēbit eā exosam. s̄z credit q̄ n̄ pp hoc
dimittet qn̄ cognoscat eā. z tē nihil d̄z
dicere. ne eū faciat grauius peccare. z
tūc vterq̄ excusat a mortali: z hoc p̄t
p̄edere vxor ex alijs vicibus. quibus
renuētīnō acq̄uit. aut neutrū credit. i.
q̄ ex reuelatōe mēstrui. nec pp hoc hē
bit exosam nec eā cognoscat. z tunc si
credit q̄ adulterabitur vel petus face-
ret. si debet ēt dicere. Sed reddere. aut
nihil horū credit. s̄z credit q̄ abstinēbit
z tūc sibi dicat. q̄ si andiēs si acq̄escat
reddēs nō peccat. s̄z petēs peccat. non
tū mortālī. hec Pe. Et archi. f. dicit q̄
in talib⁹ non ē p̄cipitāda sententiā. nec
deneganda absolutio. si conjugatus
nolit tēpore mēstruorū abstinere. s̄z via
tutior ē consulenda z terror incutiēd⁹
p̄ma tū opio v̄f tenēda. qz cōmuniōz.

II **U**trū vir cognoscēs vxorem alr q̄
mō nālī peccet mortālī. R. s̄m tho. in
iij. di. xxxi. q̄ vsus p̄ngis q̄ nām ē du-
plex: vel q̄n̄ debitus vas p̄mittitur.
vel debitus modus a nā statutus q̄tuz
ad fitū. In primo casu semper ē pecca-
tū mortale. qz p̄les sequi nō p̄t. Sed
in sc̄bo casu nō semper est mortale. s̄z
quādoq̄ p̄t eē signū mortali cōcupis-
centie. in q̄ quāto magis a naturali d̄f
p̄de recedit. tāto est grauius. quandoq̄
ē p̄t eē sine peccato. vt cū d̄spō corpo-
ris aliū modū nō patitur z eodē mō
excusatur s̄m. v̄b. ppter egritudinē v̄f
p̄iculū suffocādī fetū in vtero aut aliaz
cām rationabilē. z s̄z Al. in. iij. nihil
horū que facit marit⁹ cū vxore. seruiato
vase debito s̄z se ē mortale: s̄z p̄t eē si-
gnū mortali cōcupiscentie: cū nō sub-
est cā infirmitatis: vel alia rōnabilis cā
Addēs q̄ n̄ ipedit generatio pl̄s pp
tales modos indebitos: seruiato debito
vase q̄ sint maxims p̄bī. Dure ergo in
talī excessū resp̄dēdī sūt p̄nges z q̄
abstineāt cū nō subest cā iducende sūt
ad h̄ ēt vxores q̄ viris a qb⁹ ista cōf
p̄cedūt nō p̄sentiāt si tū v̄f timore obe-
rū v̄f incōtinētie viroz eis assentiāt si
p̄nt ex hoc argui de mortali. ex q̄ s̄m

Al. Illud de se nō ē mortale. Nā de intē-
tentōe viri exigentis q̄ltercōq̄ nō h̄z
ipsa iudicare: vt possit p̄ hoc debitū de-
negare: nec de facili est p̄cipitāda sn̄a
de tali modo q̄ sit mortale i se hec ar.
f. sed astē. li. viij. ti. ix. dicit idubitatē
q̄ si mulier supgressa abutat viro: q̄
peccat mortaliter: qz ille mod⁹ ē q̄ nāz
cū nō pueniat seminis infusione q̄ ad
virū: nec receptioni q̄ ad seminā. z ita
frustratur totalī intentio nature. v̄f z
peccatū istud aetodī inter cās dilu-
uij numerat. hec astē. z iō si p̄karet p̄
relatōez multēz p̄tētū: q̄ nullo mō
possent retinē semen viri ēt idubitatū
z credo ita sit al̄ tollerāde eēt. vt d̄z
Al. z Ar. f. Uide ē qd̄ nōt pe. de pal.
i. iij. q̄ si quis cā generāde pl̄s: vel v̄f
tāde fornicatōis in se: vel in socio: aut
reddēdi debitū cū al̄ sit ipotens se p̄-
uocet esu vel potu calidoz: aut osculis:
z amplexib⁹ qb⁹ ēt alia aialia se puo-
cāt vt colūbi z v̄rsi: vel alijs tactib⁹ in
q̄bus n̄ q̄rit pp se delectari s̄z solū ad
actū p̄pare nō v̄f peccatū: qz s̄z iurare
nāz corporis ad obediendū rōnī recte
itē si Hoc facit: vt sit potens cognosce-
re vxores pp delectatōez quā tū nollet
cū alia expiritūc graui⁹ peccat p̄uenti-
endo delectationez: nō tū mortālī: qz
n̄ querit i hac puocatiōe delectari: s̄z
in actu p̄ngali. Itēz qui semen effun-
dit eē. ne hēat plures filios quos nutrit
re nō possit: rē detestabilem cum filio
Iude facit. si at̄ ante cōplectionē actus
se trahit: nec semen emittit eadē inten-
tōe nō v̄fdeur peccare mortālī: nisi for-
te mulier ad seminādūm ex h̄ puoca-
retur. S̄z si pp hoc omittit cognoscē
vxorē ex cōf p̄sentū. nō v̄f q̄ peccet ēt
venialī qz s̄z appetere si p̄les h̄re filios
q̄ possit nutrire: nec tenetur ipse debi-
tū petere: nec actū ichoatū consummare
nisi vxore petente. Nec Pe.

Quid autē de tactib⁹ z osculis que
faciunt cōiuges adinuicē: non vt sint
potentes se adinuicēz cognoscere: sed
solū in illis delectari: dici p̄t q̄ etiam
in hoc cāu nō est iudicādū de mortali

mus stare diffinitioni sumorum pontificum
 quibus dicitur theologorum: etiam si sint sancti
 ad hoc textum cum gl. xx. di. c. i. nam preterea con-
 dendi et interpretandi data est non sanctis
 sed sumis pontificibus. ut in c. p. venera-
 bilis. q. si. sint le. vnu tñ semper tenebis
 menti. q. vbi dicitur alicuius sancti iura-
 tur auctoritate iure diuini: potest quibus. q. si
 tutionibus sumorum pontificum: statim est
 potest dicto alicuius sancti quibus interpretatio-
 ni pape. ut dicit glo. singularis in d.
 c. i. in hoc determinare potest spectat ad
 ecclesiam vtilitatem. ad pccatum generale. quibus
 ad priuatum personam. pro hoc. xxxvj.
 q. ij. c. si autem iuncto. c. placuit.

2 **¶** An autem papa possit dispensare circa
 solutionem decimarum: Dicendum per Augustinum in c.
 a nobis. e. ti. post gl. ibi quod in totum non
 potest papa tollere ius decimarum: sed qui
 huiusmodi personis remittere potest. nam per hoc
 vltimum non tollit ius diuinum sed tunc tol-
 leret: si vltrem remitteret preceptum. Idem
 Elia Host. et Jo. an. dicunt enim quod qui
 huiusmodi personis potest remittere sed in to-
 tum nisi. ex causa: et ad tempus: non ob. si di-
 cat quod alta precepta decalogi sunt irremis-
 sibilia. Ita nec istud preceptum decimarum
 dicitur: cum sit morale potest remitti. nam ut di-
 cit Innocentius aliud est in isto precepto: quibus in
 alijs: prefatur enim in alijs honor dei irre-
 missibilis: vel utilitas publica huma-
 na indispensabilis: ut est videre in hoc
 precepto. Non habebis deos alienos
 Item in alio honore patrem et matrem: et in
 filiabus in quibus nec in totum nec in parte
 dispensari potest: sed in precepto decimarum est du-
 plex consideratio. Prima quatenus ver-
 sat honor dei. nam decimas sibi retinuit
 in signum vltis dominus: ut in c. tua. ij. eo. ti.
 et hac consideratione non potest decima vltrem re-
 mittere: quod non potest papa facere: ut honor
 non debeat creatori. Secunda conside-
 ratio est in utilitate: quibus puenit ex solutio-
 ne decimarum. nam percernit quomodo ecclesiarum
 vel clericorum: Item papa tamquam generalis admi-
 strator: et vicarius dei: hac consideratione ali-
 quibus remittere potest et dispensare. sed de laicis
 dicitur quod nec decimas preteritas: nec futu-
 ras remittere potest sine causa. et credo illud non

esse tutum quo ad deum qui decimas
 sine causa detinet ex remissione pape.
 per hanc gl. nobilis i. non est de voto. nam si pa-
 pa habeat plenam potestatem: debet tamen facere: sic di-
 ligens pro facta. dispensando cum libet potest opus
 est. Sed quod ad ecclesias militantes: tene idistin-
 cte opinionem gl. et aliorum doctorum. et predicta
 puto idistincte habere: vbi decime obfacto solu-
 untur sed vbi de facto non soluerentur:
 nunquam papa possit dispensare: ut sic non
 soluentes euitent peccatum Dicitur potest quod
 sic: non tamen in totum preceptum tollendo: sed ex
 causa non soluentes tollerando peccatum non
 incurrunt. et Ideo per predicta potest solui
 quod: an non soluentes decimas peccent.
 Pa. in c. tua eo. ti. post Tho. dicit quod
 vbi est consuetudine non soluitur non pec-
 cat laici non soluentes nisi per obstinatio-
 nem animi ut si haberent animam obstinatum non
 soluendi: et si ecclesia precipit: tunc tales
 peccarent mortaliter. et hoc placet: ne tam-
 ta multitudo peccet. et hoc per Pa. ibidem
 quod consuetudo est venetis: ut in vita non sol-
 uatur decime personales: sed in morte sol-
 uatur decima de omnibus mercatoribus localibus
 et alijs mobilibus. nam potest ecclesia se-
 habere in hoc casu ad lucrum et danum: quod si
 ille reperitur ditatur in morte: ecclesia sen-
 tit lucrum: si depauperatus sentit danum.
¶ Et notandum quod decimarum alia portio
 laicis. scilicet de hijs quibus pueniunt ex portijs. alia
 personalis. scilicet de hijs quibus pueniunt ex nego-
 ciatione. artificio: sicut militia: venatione
 et huiusmodi industrijs personarum. alie
 mixte: sicut quibus pueniunt de animalibus et eo-
 rum fetibus quibus partim sunt portiales a predijs
 vni vltus: partim personales per custodiam et
 eorum curam. et de hoc habetur in c. ad aplice.
 et in c. pastoralis de decimis et de paro. c. si.
¶ An dant debentur. per put habetur in c. cum
 hoies ex eo. quod stati fructibus collecti. et
 hanc quod ad portiales. quibus ad personales debent sol-
 ui in fine anni: sed nisi aliud sit de consue-
 tudine prescripta. et si pereunt: prebent illis
 quod est in mora. aliter non sed cui debentur.
¶ De quibus debent solui. per quod de omnibus
 fructibus terrarum: arborum: animalium: piscatio-
 num: veationum: fictis: piscis: molendinorum
 et in veteribus: balnearum: fulloniarum: lapide

ex cā z cum auctoritate p̄lati fm̄ gl. in
c. Quis extra eo. qz pp̄ dubiū vite p̄t di
ci modicū tps. v̄ quo pa. ibi dubitat. qz
p̄cesso q̄ sit ad tps vite hois p̄t appel
lari largo mō p̄petua. tñ pa. saluando
gl. quā nō repit p̄ aliquē moderari: di
cit q̄ pp̄ illō dubiū tps cū possit dece
dere laic⁹ i modicū tps si videat p̄ces
sio p̄petua: s̄z potit t̄pat. ius hōo deci
mā si nullo mō p̄t cadē in laico cū sit
sp̄nale nisi fiat aucte pape q̄ solus p̄t.

15 **U**tz laic⁹ h̄ns in feudū decimas secu
ra p̄scia teneat. R. q̄ si scit se h̄re post
conciliū lateranēse: q̄d fuit celebratuz.
Ad. cclxxx. z sine auctate pape nō p̄t
tenere vt no. i. c. phibem⁹ e. t. si scit se
h̄uisse a n̄ illō p̄ciliū v̄ p̄: s̄z cū aucta
te pape z ex cā sic p̄t tenē. si hōo igno
rat an aū: v̄ an iteruenerit auctoritas
pape seu ex cātia. tñc hōo vt refert Jo.
an. in. c. cū aplica de h̄ys q̄ si. a. p̄. t̄z q̄
nō p̄t tenere. idē archi. z Jo. mo. in. c.
y. de deci. li. vi. s̄z Jo. an. t̄z p̄rariū qñ
cōis opio est q̄ auctoritate pape: v̄ an
illud cōciliū fuerint cōcesse.

16 **U**tz talis laicus possit eas transferre
R. q̄ nō i laicū quocūqz titulo: ex quo
trāsserat dñuz v̄tile v̄ directū. z s̄z gl.
i. d. c. phibem⁹ tenuerit q̄ auctoritate
ep̄i possit tñ cōiter nō tñr. in aliā at ec
clesiaz vel religiosuz locū bñ p̄t dona
re vt in. d. c. cū aplica. z hoc de p̄sensu
diocesani. p̄gnorare aū nō p̄t fm̄ Jo.
an. sed No. t̄z q̄ sic z placet panomi
te vt cui plus liceat z m̄nus.

17 **U**tz ecclia possit sic simōia redime
re decimas ab aliquo iniusto detēore
R. q̄ p̄t qñ ex tali pecunia nullū ius
de nouo acgrit: als nō s̄z. vt no. in. c. di
lectus el. i. de simo.

18 **U**tz liceat clicis accipe in pign⁹ de
cias detētas a laico. R. alex. v̄bi. s̄. q̄ sic
ficut quālibz aliā possessiōne quā laic⁹
detineret iuste. nec tñr fruct⁹ cōputare
in sortē: v̄mō h̄mōi decie nō p̄tineāt
ad als ecclias s̄z ad suas qz si ad alias
phibet: vt i. c. iter dicimus extra eo.

19 **Q**uō z qñ religiosi tenent facē cō
sciaz z p̄dicare de decimis: z de retra

hentibus a decimis vide. j. excōicatio
ne. xxxix. xlv. z. xlvj.

Oegradatio duplex ē de gradatio.
Q̄dā. n. ē v̄balia. s̄. depositio ab or
dib⁹: seu gradibus eccliaisticis eoz q̄
sūt i sacris ordib⁹. z hec faciēda ē a p̄
prio ep̄o assistēte sibi canonico nume
ro ep̄oz ad minus. xij. v̄tra metropoli
tanū z s̄z i de gradatōe ep̄i s̄z pa. i. c. nō
p̄t de re iudi. i. p̄sbyteris ho. v̄y. sex v̄l
tra ep̄z p̄p̄riū i cā diacōi tres v̄tra ep̄z
p̄p̄riū z tōndē i cā s̄bdiacōi z p̄p̄riū
ep̄s eoz. xv. q. v̄y. felix. z. c. se. z i. c. de
gradatio v̄ pe. li. vi. Si hōo d̄ponēdus
nō ē in sacris. sufficit sn̄ia p̄p̄riū ep̄i
sine alioz ep̄ozuz p̄ntia: tñ p̄ntia capli
sui regitur: als sn̄ia ē nulla fm̄ pa. in
d. c. nō p̄t. sufficit tñ vt de p̄sensu ca
pituli aliq̄ ad sint canōici: puta duo v̄l
tres q̄ rep̄ntēt totū caplm̄ s̄z archi. Et
sic in actib⁹ i q̄b⁹ regit p̄ntia capli seu
p̄sensus p̄t caplm̄ deputare aliquos lo
co sui. q̄d no. v̄z ēt cōsuetudo vt solus
ep̄s dep̄at clicos i m̄iorib⁹ p̄stitutos
p. c. ij. v̄ p̄sue. li. vi. q̄d logi i disticte. q̄
dā hōo ē de gradatio actualis. sine solē
nis q̄ d̄z sic fieri clic⁹ de gradatōe idit⁹
sacris vestibus h̄ns i m̄ibus vas: vel
aliō instm̄. v̄l ornamētū ad ordinē su
um spectās: ac si d̄eret in offō suo solē
niter m̄strare ad ep̄i p̄ntiā adducatur
Et tñc calix liber: seu quīs aliā res: q̄ in
ordinatiōe ab ep̄o ei fuerāt tradita sin
gulr auferāt ic̄ptēdo ab eo q̄d ei v̄ltio
datū fuerat. z sic gradati p̄cedēdo v̄l
q̄ ad p̄mā vestē q̄ tradit i collatiōe tō
sure postea tōndēt. poteri at ep̄s v̄ti s̄
bis aliq̄b⁹ ad terrore oppositus illis q̄
in collatiōe ordinū prolata sunt. s̄z mō
vel sili. Auferimus tibi vestē sacerdotis
lem: z te ordine sacerdotali. p̄uamus:
z sic de alijs. v̄ltimo d̄cendo: auctori
tate dei omnipotentis. p. z. fi. z. s̄. f. ac n̄ra
tibi auferimus habitū clicalē: z depo
nimus: z de gradamus: z spoliamus:
z exuimus te oī ordine: bñficio. z pri
uilegio clicali hec oīa h̄nēt i. d. c. v̄gra
datio. z fm̄ pa. i. c. q̄lter. el. ij. de accu.
depositio verbalis. ab ordie d̄f de gra

deponi. Si ho graviora z publica po-
 terit vltra depositione detruadi in mo-
 nasteriu vt in. d. c. tue. Si ho sunt gra-
 uissima tuc poterit depoi z dñari ad
 ppetuu carcerē. vt in. d. c. pe. z in. c. no-
 uimus de fo. si. si vñ notabilr dicit In
 no. in. c. qualr. ij. de accu. q ista depu-
 tatio ad ppetuu carcerē post depositio-
 nē egperat pene mortis z rarissime dz
 infligi nisi vt dixi p istis grauissimis
 sceleribus z posset esse ita delictū pñ-
 tiosum exēplo z qñficatū vt traderet
 illico post depositionē iudici seculari
 vt in. d. c. nouimus. caueat tñ plati po-
 nētes clicos in cauea ne iucurrat irre-
 gularitatē vt dicit pa. in. d. c. nouimus
 qz carcer nō dz esse adeo arctus z du-
 rus vt hñsimile sit q clicus extinguat
 istra paucos dies. Adde et vnū singula-
 re qd notat alex. de imo. in addt. Bar.
 in. l. oēs. C. de ven. z fil. eoz li. xij. q in
 casibus in gbus clicus pōt torqueri q
 prio est degradādus añqz torqueatur
 tex. est singularis in. l. z si excepti. C. de
 maledi. z mathe. ibi pñdio dignitatis
 exuti. que tex. p singulari allegat Ro.
 in quodā suo pñdio icipiēte manifestū.

5 An aut sit necessaria traditio post
 degradationē. R. Be. vbi. s. hz Jo. de
 san. dicit q nō credit post degradatio-
 nē necessariā eē traditionē. s. vt ep̄s tra-
 dat eū curie seculari: qz traditio realis
 clerici post degradationē nō dz fieri:
 sed potius sit qdā vobalis declaratio: q
 liter est exutus pñlegio clicali: vt not.
 in. c. nouimus de fo. sig. imo qñ clicus
 est a iure exutus pñlegio clicali: satis
 appet decetero eū esse de iurisdictione se-
 culari. Et p hoc cessat rō io. de lig. dicē-
 tis q post degradatōez adhuc manet
 dñius clici penes eccliaz: qd nō amittit
 sine traditōe sicut i dñijs aliaz reruz
 R. q post degradatōem ecclia pdit
 dñium clici p talē declaratiōez: z sic re-
 manet vacās z a nemine possessa erit
 ergo occupātis. z sic iudicis secularis

6 Pro quo at delicto deat clicus tra-
 di curie seculari. gl. in. c. ad abolendaz.
 de hereti. dicit q in tribus casibz. Pri-

mus in crimine heresis. sed iste casus
 fm pa. ibi nō recte accipit q: si vult se
 corrigere: nō traditur curie seculari: s;
 detruditur in carcerē vt in. c. pe. de he-
 re. qñimo. ista pena hodie pōt cōmu-
 tari in aliā vt in. c. vt cōmissi de hereti.
 li. vi. z hoc vey nisi sit relapsus: qz tūc
 sine vlla audiētia traditur curie secula-
 ri vt in. c. accusatus de here. li. vi. Secū-
 dus casus est in crie falsi. de cri. fal. ad
 falsarioz. Tertius ppter calūniā: quā
 qs itulit ep̄o suo. xi. q. i. sigs sacerdotū
 Sz gl. in. c. cū nō ab hoie de iudi. dicit
 illud. c. sigs pcedere in icorrigibili. Et
 ista opio tāqz mitior cōter approbat.
 Durū. n. esset dicere q pp homicidiuz
 clicus nō tradatur curie seculari vt in
 d. c. cū nō ab hoie: z q pp simplex cō-
 uiciū illatū ep̄o deberet tradi curie se-
 culari imediate. extra istos casus dicit
 predicta gl. q nō traditur curie secula-
 ri depositus si est corrigibilis. Sz Pa.
 in. d. c. nouimus. dicit q extra tres pre-
 dictos casus p̄t fieri actualis degrada-
 tio vt p delicto valde graui. Et pñtio
 so. z diffusius ipse pa. tractat hāc mate-
 riā in. c. at si clici de iudi. vbi qrit. an
 homicida. clicus tradi possit curie secu-
 lari. z rñdet fm pe. de ancha. q. d. c.
 cū nō ab hoie qd iponit tñ penaz de
 positōis p homicidio: z nō degrada-
 tōis: seu traditōis curie dz restringi
 in homicidio nō qualificato: ita q nō
 trāseat in aliā spēm cris grauiorē. pu-
 ta patricidii assassinatū: homicidiū sa-
 cerdotis pditorie cū spoliatiōe bono-
 rū. itē dz itelligi i vno homicidio nō
 in pluribus. vñ homicidiū vl furtū sic
 qualificatū: vt qz sacerdotē iterfecit p
 ditorie z rebus z pecunia spoliavit vl
 eccliaz icendit: vl eccliam rebus depu-
 tatis ad diuinū cultū spoliavit vel ordi-
 nauit pdere pñam certe in istis gra-
 uissimis delictis nō vēdicat sibi locuz
 d. c. cū ab hoie vñ cū p simplici homi-
 cidio z p simplici furto canon depōat
 clicū vl ipsum detrudat: vt ibi vñ q in
 hōicidū qñficato vl iterato: vl p deli-
 ctis valde enormibus non sit reperire

l' sacr] tñr dicē hoas canōicas exq̄ re
tinet caracere. Adde et p̄dict] notabi
le v̄bū Pa. i. c. ex pre. v̄ cle. nō resi. q̄
v̄posit] v̄balit̄ si ē icorrigibilis p̄dit p̄
v̄ilegitū cāonis scōtinēt. z p̄t p̄primi p̄
iudicē secularē. tex. ē h̄z cōez itellecū i
d. c. cū. n̄ ab hoie. De de posito at actua
lit̄ non est dubiū per. d. c. degradatio.

¶ An at̄ dissidat] si ē cleric] possit sine
aliq̄ v̄gradatōe tradi curie seculari. p̄ri
ma fr̄ste v̄ q̄ si p. d. c. v̄gradatio. q̄
regrit v̄gradatōe asq̄z tradat̄ curie
seculari. Cōtrariū tñ v̄termiat ge. i. c. p
humani. de homi. l. vi. per illū tex. qui
logtur de huiusmodi dissidato. z dis
fidatus d̄f. ac idē importat. ac si esset
penitus ex̄ ptatē z p̄ctitōez cuiusuis
iudicis eccl̄iastici. z idē ista v̄ssidatio
habebit eūdem effectū quē degradatio.
z traditio scā iudici seculari. q̄nq̄ etiā
ista v̄ssidatio plus importat q̄ v̄gra
datio. q̄ v̄ssidatus nedum p̄t p̄niri
p̄ iudicē secularē. sed per quemcunq̄
etiā non officialem. nec huiusmodi
v̄ssidatio potest fieri passim z indisti
cte. Sed permittit̄. vel iudicis. vel sur
auctoritate. vt. in. d. c. p̄ humani. quo
casu potest licite vnusquisq̄ proximum
offendere. sicut dicimus de bannito p̄
statutū municipale. nec aliis a p̄ncipe
p̄t huiusmodi v̄ssidationem facere.
vt p̄ p̄ No. z io. an. in. d. c. p̄ humani.

¶ Electatio v̄z p̄sens i v̄lectatōem
p̄ci mōtalis sit p̄tin mōtale. R. fm
Boñ. i. ij. di. xxv. q̄ sic quando est deli
beratus cōsensus etiā sine volunta
te p̄ficiendi actū. z iste dicitur cōsensus
v̄terns. Alius v̄o fm eū dicit̄ cōsensus
iterptati] p̄. puta dato q̄ nō p̄sentiat i v̄
lectatōe. imo et displicet z aduertit
piculū z tamē v̄lectatōe illam non
Repellit. sed mentē in talibus cogita
tionibus reuoluit finit. z tē dicit̄ aliqui
magistri q̄ peccat mortaliter. tamen
hoc v̄ltimū n̄ est vsquequaq̄ certum.
Negat enī aliqui esse mortale propter
talem negligentia v̄bi est displicentia
v̄truncq̄ quis periculum aduertat. n̄
vis securior est tenēda. z sanuz p̄siliū

ē. vt de ipso sicut de mortali peccat.
Nō m̄ de quacūq̄ v̄lectatione loqui
mur. v̄tpote de ista qua quis v̄lectatur
cogitando de pulchritudine mulieris.
sed de illa que p̄surgit ex cogitatione
illius operis nepharij. hec Boñ.

¶ v̄z mulier q̄ gēuit filiū ex fornicā
tōe postq̄ factū adultū videt eū bñ cō
uersari. possit sine peccato velle habere
illū filiū. z detestari actū fornicatiū.
eū gēuit. R. h̄z hen. de gā. q̄ circa gēni
tū i fornicatione possumus p̄siderare
plura. s. substantiā act]. nām. z bonam
p̄uersationem. z circumstantiam. q̄ ex
fornicatōe. z tris p̄ima p̄t quis velle
ē siml̄ v̄testādo circūstātiā fornicatio
nis circa actū. q̄ velle. z detestari si se
circa Idē. s. illā circūstātiā nullo mō
d̄z velle. neq̄ actū cū illa circūstātiā a
diūcta. imo pot̄ v̄beret velle talē plē
z si eēt sāctior. Joāne baptista nō ha
buisse q̄ p̄ nullo bono creato v̄z aliq̄
p̄sentire in dei offensā. z predicta no.
q̄z faciūt ad multa. Et p̄serti de eo qui
suras ē parasitū. vel pulchrā vestez
z v̄lectat i p̄dict]. z de eo q̄ furatus ē
gallinas p̄gues. z i comedēdo v̄ hu
iusmodi rebus furtiuis recordat̄ z v̄le
ctatur. v̄de et q̄ no. ar. f. i. sūma post
Tho. q̄ aliq̄ v̄ fornicatōe cogitās p̄t
v̄ duob] v̄lectari. s. v̄ ipā cogitatione z
de fornicatōe cogitata. cogitatio ip̄sa
secundū se non est peccatum mortale.

¶ An at̄ cogitatio v̄liberata i vxore p̄
p̄az sit mortal. R. idē. ar. f. q̄ n̄. sic nec
ip̄e act] p̄lugat v̄ se. z hic nisi ita imo
rare i ea q̄ pollutio seq̄ret i vigilia se
c] ergo si i dormiēdo. adit̄ ē q̄ oscula
z tact] z āplex]. si fiat p̄ v̄lectationez
ex̄ m̄fimonū h̄ndā s̄ mortalia. z q̄ p̄
mittit̄ s̄ fieri ab eo quē estimat moue
ri amore libidioso. mortalr peccat. s. q̄
p̄mittit fieri sibi p̄dicta credēs illū mo
ueri ex v̄lectōe s̄na seu h̄oesta amicit
tia. seu q̄dā h̄ūanitate seu mor̄ p̄rie n̄
peccat. q̄v̄ts s̄ factēs ex libidie mouē
tur p̄mittēs at̄ se tāgi i mēbz] gēitalib]
nisi sint p̄iuges v̄ nisi subsit cā necessi
tat]. vt infirmitat] z h̄mōi credo n̄ posse

honestate non deberet subdelegare nisi de consensu p[ro]p[ri]i: n[on] t[ame]n de necessitate. quia. d. c. si. indistincte dat facultate isti delegato subdelegandi. dicens q[ue] delegato a p[ri]ncipe e[st] a iure concessus idem No. & Spe. & Pa.

3 **C** Deputatus cum e[st] a p[ro]fectionis si impedit p[ro]mittere vices suas: & sic per illa[m] cl[au]s[ur]a[m] n[on] intelligit[ur] electa industria p[ro]f[ess]io nisi ill[ud] s[ub] b[on]o g[e]n[er]aret[ur] puta si dicitur tu exequaris. s[ecundum] Bald. vt verba aliq[ui]d operentur. extra d[icitur] p[ri]uilegi. si papa. li. vi.

4 **C** Is cui p[ro]mittitur negotium vt personaliter exequatur p[otes]t si p[ar]tes p[ro]sentiat alteri subdelegare. Docet[ur] intelligi s[ecundum] Pa. vbi. s[ed] quando forma rescripti est fundata super vtilitate p[ro]p[ri]i Secus si esset fundata: super vtilitate publica q[ue] n[on] esset remissibilis p[ro] p[ar]tes: vel vbi p[ar]tes d[ic]erent. Secus si expresse: vel tacite p[ro]sentiret. no. e[st] ex text. ibi industria & fide: q[ue] eligedo industria & fide alicui: vt tacite inhibita s[ub]delegatio Idez si d[icitur] p[ro]sonaliter exequaris: cu[m] limitatione i[n] p[re]cedenti vel si diceretur p[ro]fidentes de tua industria. & circumspectio ne. Fallit t[ame]n dicta regula i[n] casibus expressis i. d. c. si. s[ed] ceteris. & ibi expr[im]untur p[ro]dicare crucis: exc[er]cicare: vel absolue. disp[en]sare cu[m] irregularib[us]: vel i[n] i[n]g[er]e p[ro]nias. hec alijs s[ub]m[an]dare n[on] l[icet] q[ui] n[on] si b[ea]t[us] iurisdictionis: sed certis ministeriis committitur i[n] hac parte salua i[n] semp[er] legator[um] auctoritate vt d[icitur] ibi in text. non solu[m] at i[n] casibus p[re]dictis sed etia[m] i[n] omnibus alijs i[n] q[ui]bus p[ro]mittitur nudu[m] misterium: & non iurisdictionis: p[ro]hibetur subdelegatio per dictu[m] tex. in fi.

5 **C** Ille cui papa p[ro]mittit i[n]quisitiones vel p[ro]uisiones eccl[esi]e d[icitur] p[re]lat[us] sine alijs ministr[is] q[ui] i[n] h[uius]modi casib[us] industria & fides p[ro]f[ess]io cui p[ro]mittitur eligi vt: si p[otes]t h[ab]ere alteri subdelegat. saluo si habet sp[eci]ale mandatum subdelegandi. d. c. si.

6 **C** Delegato n[on] creditur: nisi delegatio nem probet: nec tenetur quis exequi i[n]fiam delegati: nisi ei delegationis littere ostendatur. extra eo. cum in iure.

7 **C** Quasi at p[otes]t m[an]datu[m] delegatoris

se. pa. i. d. c. cu[m] i[n] iur. dicit q[ue] p[ro]m. o. p[ro]bari p[otes]t p[ro] originalis: & h[ab]et cl[au]s[ur]a[m]. Sec[un]do ex[em]plo p[ro] solennit[er] scriptu[m] ex originali. De q[ui] solennitate v[er]b[is]. j. p[ro]uilegiu[m]. s. xvij. & se. Id[em] si p[ro]b[us] p[ro]sentit[ur] vel p[ro]mittit[ur] & n[on] d[ic]it[ur] t[ame]n originale fuit ex[em]platu[m] i[n] act[ibus] s[ed] h[ab]et n[on] i[n] p[ro]iudiciu[m] sp[eci]al[iter] p[ro]p[ri]i acta faciet fide de tenore originalis. ar. bonu[m]. i. l. i. c. d[icitur] rela. & per illum tex. dicit ibi Bart. q[ue] si p[ar]tes i[n] iudicio p[ro]fites si d[ic]it h[ab]et q[ue] p[otes]t tendere i[n] eaz[um] p[ro]iudiciu[m] videntur p[ro]sentire. Sec[un]do vbi solus notari[us] ex[em]plauit ista originalia reducenda ad actoz tenore. n[on] vt dicit Inno. cu[m] p[ro]ducuntur i[n]strum[en]ta: sola p[ro]ductio e[st] de actis: & non tenor q[ui]si dicit: q[ue] si notarius scribit p[ro]fit i[n] actis: q[ue] pars p[ro]duxit tale i[n]strum[en]tu[m] creditur notario d[icitur] p[ro]ductione: vt in. c. quoniam q[ue] de proba. sed n[on] creditur sup[er] tenore i[n]str[um]entoz: nisi p[ro]betur tenor p[ro] originalia: vel alijs modis p[re]dictis.

C Quid si delegatus si vult facere fide ordinario de suo m[an]dato: sed et p[ar]te e nolente exc[er]citat: dicunt doc. q[ue] exc[er]c[ati]o n[on] t[er]z[us] q[ue] delegatus non h[ab]et iurisdictionis. s[ed] ordinaris: nisi q[ui] e[st] sibi rebellis. S[ed] petedo fide d[icitur] m[an]dato facit q[ue] sibi a iur[is] p[ro]mittitur: q[ue] n[on] p[otes]t dici rebelis.

C Quid si ordinaris maliciose dicit se dubitare de m[an]dato allegando maxie falsitatez rescripti. No. dicit q[ue] q[ui]tuor remedia hoc casu c[on]petunt delegato. Primum vt delegatus exequatur p[ro] se q[ue] p[otes]t. vt. c. i. l[ic]et eo. ti. Sec[un]do vt puniat ip[s]u[m] ordinarium: si p[otes]t q[ue] maliciose se opponat. Tertiu[m] q[ue] punitur q[ue] ad deum Quartus q[ue] poterit p[ro]denari i. xxx. lib. auri si maliciose opponit cauillado rescriptu[m] p[ro]cipis. vt. l. ij. c. de le. Ad p[re]dicta facit q[ue] no. Pan. in. c. p[ro]tege de dila. vbi. d[icitur] q[ue] si agitur d[icitur] grauissio p[ro] iudicio n[on] e[st] p[ro]cedu[m] assereri se delegatu[m] q[ui]s sit p[ro]p[ri]a auctorizabil. nisi prius p[otes]t d[icitur] m[an]dato plenonec sufficit simplex copia. l. vna. c. de m[an]d. p[ro]f. nec aliter ordinaris d[icitur] exeg i[n]fiaz ar. i. c. nobilissim[us]. xcy. di. si at agitur d[icitur] grau[is] p[ro] iudicio n[on] grauissio: seu grauissio: puta c[on]tat[ur] e[st] i[n] v[er]bo remot[us] p[ro]b[us] sufficit mitte

et pnta si deponis apud me fuitm vñ
 ctuz. z ego misericordia mor^o soluo eū
 ff. eo. si hoiez. Itz qñ depositarius res
 suas lz saluas: z depositas amifit: pñ
 mitur h ipñ: qz suas clausit i archa. de
 positas ho nō clausit. Sz circa hoc in
 dex ex qlitate rez z psonaz arbitratū
 doli affuisse vel ne. Quid em si res de
 posite erāt preciosiores suis. z nō va
 lens subuenire vtriusq. p̄elegit suas. nā
 hz ordinē caritatis tenetur se magis di
 ligere q̄ p̄ximū. xxiij. q. v. si nō lz. Si
 cut eni nō tñr qz aiaz suā ipendere cō
 modis alienis: ita nō tenetur pati iteri
 tū rei sue vt saluet res et p̄ciosiores p̄
 ximi sui. z iō nō pōt vari certa doctri
 na qd. n. si saluauit res vilissimas z nō
 saluauit res Depositas p̄ciosas. Jo Ju
 dex arbitratū zc. h. pa. i. d. c. bōafidō.

¶ Sz quero de qōne notabilis: qd si in
 rebus suis est plus diligēs q̄ cōis ho
 minū nā desiderat: z in reb^o depositis
 adhibuit diligētā debitā q̄tū cōis ho
 minū nā desiderat: an teneatur si talis
 res fuerit depdita. ff. Bar. in. l. qd ner
 ua. ff. depo. dicit q̄ tenetur diligētā p̄
 flare reb^o depositis tātā q̄tā suis: als
 est in fraude p̄sumpta. Et hz hoc vñ q̄
 diligētā sua erit si dānosa: z sic stult^o
 erit melioris p̄ditōis q̄ p̄tus. Dico q̄
 sua diligētā nō est sibi dānosa: s; suis
 dulus p̄sumpt^o exquo minore diligen
 tiā adhibz q̄ in suis: qz absq; bona fi
 de. Idē t; gl. ibi. qd est notandum.

¶ Depositi si fiat gfa depoētis tñr tē
 depositarius nō tñr nisi de dolo z lata
 culpa. In qbusdā tñ casib^o dpositari^o
 tenetur de leui z leuissima. Prio cū de
 positari^o obtulit se deposito. tūc eni te
 netur de leui culpa z leuissima: cū vi
 deatur depositū factū gfa depositarij.
 Scdus casus qñ depositari^o aliqd re
 cepit p̄ custodia. hoc eni casu cōiter te
 netur: vt v̄tat leuis z nō leuissima qz
 h̄ct ille sit gfa vtriusq; vt in. l. h̄ct. ff.
 de re. lu. v̄t ergo culpa in deposito sic
 In p̄modato. cūl at foruit^o nō iputat
 depositario: nisi p̄cesserit mora i resti
 tuēdo: vñ culpa: vñ pactū. Et q̄ ad pa

etiam. dic vt supra dictum est in cōmo
 dato hec habentur in. d. c. bona fides.
 z ibi panoz.

¶ Ecclia nō tñr de deposito et qñ de
 positū fuit factū i pñtia p̄lati z capli:
 nisi aliq; lucz sit ecclia ide p̄secuta hz
 Inn. p. l. lz. ff. de pecul. z miratur Pa.
 q̄ doc. nō pōderauerit hoc dictū In
 no. qd vñ sat^o notabile. nā qñ ecclia re
 cipit aliq; lucz pōt dici h̄ct^o in it^o gra
 vtriusq; merito ecclia obligari dz: sicut
 ex alqs h̄ctib^o. Sz qñ sit gfa deponē
 tis tñr: nō occurit rō quare ecclia debe
 at teneri saltē vt sit pueniēdū ad vstra
 ctōez rez imobiltū. vñ mobiltū p̄ctoso
 rū ex h̄ctu p̄lati z capli non in itio ad
 vtilitatē ecclie h̄ caplz sine exceptōe. x
 ij. q. ij. Jo. aut an. distiguit vtz depōsi
 tū sit factū apd sacristaz deputatū ad
 custodiā vasoz. z tūc dī factū ecclie: z
 sic ecclia nō tñr hz oz qd iterueniat pñ
 tia p̄lati z capli. Si ho depositū sit fa
 ctū apd sacristā deputatū ad custodiā
 depositoz. tūc n̄ regrit pñtia hoz: sat^o
 est eni q̄ a p̄ncipio illā d̄putauerit ad
 deposita recipiēda: z sic Jo. an. vna. cū
 gl. i. c. i. e. ti. sentiūt ecclia obligari ex ta
 li h̄ctu in itio gfa d̄ponētis tñr. z pa. p
 p̄cordia haz opi. dicit q̄ ecclia n̄ tñr q̄
 ten^o veniēdū sit ad vstractōez imobi
 liū: vñ mobiltū p̄cio sonz: z sic p̄cedit
 opio Inn. Sz q̄ten^o absq; p̄dictoz dī
 stractōe ecclia satisfacet p̄: puta de fru
 ctib^o ecclie: ecclia tñr z sic p̄cedit opio
 Jo. an. z gl. Si tñ ecclia p̄secuta eēt ali
 q̄ vtilitatē. dic vt i p̄ncipio huius. h.

¶ An aut estimatio i deposito aduclat
 gradu: dic q̄ sic: sicut z i p̄modato. z
 dic vt dictū ē. s. c. p̄modatū. h. ix.

¶ Quid si p̄les deposuerūt: nūqd red
 det alteri eoz: si petet. ff. q̄ sic. si i d̄po
 nēdo sit actā: alias p̄ pte tñr. qz et duo
 h̄des p̄ pte agūt. ff. e. l. i. h. si pecunia
 Si aut duo deponāt h̄ pacto: q̄ si red
 dat vñ siñ altero: h̄ suari dz. vñ si red
 dat vñ: neuter agere p̄t: si depositari^o
 negat se reddidisse: nec reddē cogitur
 alicui qz nō illi cui reddidit: qz ille nō
 p̄t agere: nec illi cui nō reddidit: qz nō

tenetur sine alio reddere hec **Notis**

S Donec p[ro]p[ri]etas recom[en]davit aliquem in
carcerib[us]: postea dubitans misit fami-
liam suam ad custodiam carceris: an p[ri]mus
sit liberat[us] a custodia: **Bar. in. l. si vt
certo. §. si de me. ff. como. dicit q[ue] p[ro]p[ri]e-
tatem custodis si v[er]o remissa custo-
dia. vt. l. si mei. ca. ff. como. Itē hoc fa-
cit **Bar. ad. q. de locatore rōcino: q[ue] cū
rōcino misit famulū. Atq[ue] p[ro] hoc scho-
laris p[ro]ducere videatur remissa custodia
Glo. i. d. §. si de me. vt dicere q[ue] p[ro]p[ri]e-
tatis nō min[us] scholaris teneat. S3 **Bar. dicit
q[ue] aut cōstat q[ue] locauit famulū. z rōcī-
nū: non autē eū apposuit cā custodie: z
tūc negligētia nūcū nō excusat schola-
ris dolo. d. §. si de me. Qd itellige an-
tē scholaris reddat rōcīnū. Si enī post
q[ue] ei reddidit p[ro]p[ri]etatis nō t[ame]n. vt. d. l. si mei
cā. Aut cōstat q[ue] eū misit: vt custodes
z tūc si hoc fecit ab initio. scholaris si
t[ame]n d[omi]n[us] custodia: vt p[er] ex p[re]dict[is]. Aut n[on]
h[ab]et appet. s3 locauit rōcīnū z famulū
simp[li]t[er]: z t[ame]n i dubio si v[er]o remissa custo-
dia. vt. l. pe. cū sua gl. ff. v[er]sus. quē ad. ca.******

9 Donec: q[ue]dā p[ro]misit custodire castrū
vsq[ue] ad annū: finito anno obtulit d[omi]no
z d[omi]n[us] ip[s]m non recepit. postea inimici
castrū inuasert[ur] z destruxer[ur] sine dolo
custodis an custos teneatur Et v[er]o q[ue] si
p[er] l. si mora. ff. so. ma. s3 nihilomin[us] p[ro]p[ri]e-
tatis salariū petere In d[omi]n[us] facit. l. ut q[ue]ritur
§. q[ue] i[st]o. ff. loca. q[ue] remanēdo in ca-
stro v[er]o remanere i eadem custodia: z
eiusdē q[ue]ritat[ur]. quā p[ri]o p[ro]stitit. vt. d.
§. q[ue] i[st]o. S3 p[ri]mo tenebatur de cul-
pa: que p[ro]sumitur ad eē. vt. l. carceri. et
l. si. de custo. reo. ergo z nūc. S3 **Bi. in
d. l. si mora dicit q[ue] hoc h[ab]et locū vbi non
obtulisset d[omi]no. Si autē finito anno obtu-
lit d[omi]no castrū. tūc nō videbit[ur] vlt[er]i[us] se
obligasse ad custodiendū p[er] d. l. si mora
z id nō tenebit[ur] ampli[us] de culpa leuissi-
ma de q[ue] tenebat[ur] p[ri]o s[ed] nō p[ro] pactū. p[ro]
dicit q[ue] et nō tenebit[ur] d[omi]n[us] tali leuissima
dato q[ue] ex taciturnitate videat[ur] iterū se
obligasse ad custodiā sequētis āni. q[ue]m
talis culpa ex pacto exp[re]ssio debita nō i-
telligitur repetita in tacita relocatione**

**opaz. Bar. ho. i. d. l. si mora. z indistin-
cte: q[ue] et si nō fecerit oblatō: castrū d[omi]no
nō intelligit[ur] iterū se obligasse ad custo-
diā. Idē t[ame]n in. d. l. si mora. idē
bar. in. d. §. q[ue] i[st]o. vbi plus dicit q[ue] i-
mo et nō tenebit[ur] ampli[us] de leuicul-
pa: de q[ue] tenebatur de iure i p[ri]o anno
Idē t[ame]n alex. de imol. nulla facta distin-
ctōe: an custos h[ab]uerit mercedē p[ri]m[us] an-
ni. vel ne: vt voluit **Ra. cu.****

**Quid si pegrin[us] intrat nauē vel ta-
bernā: z nō ostendit res q[ue] h[ab]et: postea di-
cit se p[er]didisse certas res: an deat stati-
et[er] sacro mathe[us] i cle. ne i agro. d. sta-
mo. p[ro]ut recitat ibi zab. dicit q[ue] si p[er] c.
si. de iureiur. q[ue] nō desertur iuramentū
nisi q[ue] p[re]cedit semiplena p[ro]batio.**

**Quid si res imisse sūt i nauē. igno-
rante cap[er]e v[er]o naua: z sint amisse fur-
to. **Bar. do. Car. in. d. cle. post Spe. dicit
nauā vel capone nō teneri ex eo: q[ue]
nō tenetur nisi q[ue] sibi cōsignatur. l. i.
§. nauā. ff. nau. cau. sta.****

**Atq[ue] depositario liceat vti re d[omi]ni
ta. **Bar. depositari[us] vt d[omi]no cōmittit furtū
ff. de p[re]d. fur. l. q[ue] furtū. z hoc itell[ig]it q[ue]
est exp[re]sse p[ro]hibitū ne v[er]o alio non. Si
enī putauit d[omi]n[us] p[ro]missū: et si min[us] p[ro]-
babil[iter] hoc putauit **Bar. Ho. Si t[ame]n non
h[ab]uit cāz putādi. p[ro]sumit cōtra eū. ff. de
fur. l. q[ue] vas. §. vetare. Itē itellige hoc:
nisi deponatur q[ue] cōtinetur nūc[er]o: p[ro]-
dere v[er]o mēsurā: z nō obsignet[ur] hec enī
excedit fines de posit[is]: z trāserit d[omi]n[us]
z sic v[er]o p[ro]t. Si v[er]o obsignat[ur]: vel clau-
ditur: eo ip[s]o v[er]o p[ro]hibuisse: nisi d[omi]n[us] d[omi]-
ceret exp[re]sse. vt. ff. eo. l. l3. §. rei.******

**Quid si res deterior reddat. **Bar. red
dita nō videtur. ff. eo. l. i. §. si res. Hoc
enī itellige: q[ue] deterioratio facta est
culpa depositarij.****

**Res depositarij tenetur de p[ri]o
rei dep[re]site ignoranter ab eo vendite.
imo et si nō sit heres: nihilomin[us] ab eo
id q[ue] p[ro]secutus ē extorq[ue]tur. ff. e. l. i. §.
vltimo. z. l. ij. ij. z. iij.**

**Atq[ue] peccet q[ue] rem suā apud alium
depositā: vel et iniuste detentam furtis
accipit: **Bar. sm Tho. scōba scōba. q. lxxvi.****

[Marginal notes in a smaller hand, partially illegible due to fading and bleed-through.]

Ille q furtis accipit rez sua apud alias deposita. granat dispositarum: qz ille tenetur ad restituendum: vel ad ostendendum se innocuum. vñ manifestum est q peccat: z tenetur ad releuandum granamē depositarij. Qui ho furtis accipit re sua apud aliu iusta deteta: peccat qdez non qz grauet est q detinet: nec tñr ad restituendum aliqd: s; peccat q cōez iusticiā: duz ipse sibi vsurpat rei sue iudicium iuris ordine pretermisso. Et tō tñr reo satisfacere z dare operā vt scādalu; prioruz si ide ortum est sedetur.

16 **C**ōtra depositū. nō est loc^o p̄p̄satiō. s; i totuz: vel vductiō. s; p̄ pte lz cōpensatio admittatur i alijs: si cā est ligda: ita q facile exituz h̄e credatur. extra eo. bōa fides. Et ibi Pa. dicit q cōpensatio admittitur i oib^o q saltē i suo giie recipiūt s̄ctiōne. ita q vna res ex toto possit sūgi vice alterius vt i his q p̄sistit i nūero: pōdere. vel mēsurā. In his ho q nō recipiūt s̄ctiōez. cessat cōpensatio. Exemplū si teneris mihi restituē equū: z ego teneor tibi restituē gnāgita: certe si fiet p̄p̄satiō: qz p̄t affectiō eē maior ad equū q̄ sit q̄ntitas pecūie. Sec^o qñ nullū possū p̄cedere iteresse: v̄puta qz tu mutuasti mihi pecuniā: z ego tibi gnāginta vel qd sile.

17 **Q**uerit de. q. quotidiana. qdā scholaris dimisit librū i scholis q s̄ tract^o sustinē bidellus teneat ad emēdā: vñ q sic qz tñr ad custodiā sicut custos Bar. in. l. sigs vxoz. q. apud labeonē. ff. de fur. dicit q aut scholaris spāliter assignavit librū bidello: Aut simplr dūnt sit librū in scholis. Prio casu si bidellus restituit librū socio scholaris p̄sueto vel famulari: si ille postmodū asportavit si tñr. ar. l. eū q. z i. l. argētū. ff. de pmo. Idē dic si assignavit eū alicui de ferētū aliq̄ signū scholaris: z bñ not. hoc dictū s; pa. i. c. fi. de fur. q licite q̄ restituit re alteri^o de ferētū signū illius ad hoc bon^o tex. cū ibi no in. c. signū cavuit de appel. Qd puto vex: nisi res eēt. valde p̄ciosā: qz tūc v̄ facili simplci signo nō dz credi. Aut scholaris nō as

signavit specifce libz bidello: z tūc vñ adhuc posse distingui s̄m. l. dñs. ff. loca. an bidellus obturerit se ad custodiā vñ nō. vt i prio casu teneat i sc̄do nō. Vel p̄t dici alr: qz aut loqmur i bidello spālī: z tūc tñr: qz ad hoc collectas z ali cōmoda p̄legi: vt custodiā libros. Si ergo repit in culpa tñr ex mala custodia aut loqmur in gūali bidello z tūc pōt set p̄cedere opt. Bar. qz offm̄ suū nō s̄ satur circa custodiā libroz. Sed dubitari pōt. qd in civitate senaz vbi nō sūt bidelli spāles s; gnāles tñr. Et puto ad uertē esse ad formā p̄stōnis. vt sit tñr custodire libros p̄cedat illa opt. alias secus hec pa. in. d. c. fi.

O Extractio detractores s; Rai. sunt q vitā z bonos mores alioz corūp̄ere vel minuere nituntur.

Detractio s; Tho. fa fe. q. lxxij. bifert a p̄tumelia duplr prio q̄stū ad modum p̄ponēdi s̄ba. qz. s. p̄tumeliosus manifeste s̄ aliq̄ loq̄tur detractor occulte. Sc̄do q̄stū ad finē itentū siue q̄tū ad nocumētū illatū qz. s. p̄tumeliosus derogat honori. detractor fame. Et dicitur s̄ba detractiōis occult: nō simplr: s; p̄ p̄p̄tione ad eū de quo dicitur qz eo abite vel igno: ante dicitur: et si corā multis alijs dicitur.

Utz detractio sit peccū mortale. s; s; 2 tho. vbi. s. qz iter res spāles fama vñ p̄ciosior: z p̄ ei^o v̄fectū hō ipedit a mltis bñ agēdis. id detractio p̄se loquendo ē peccū mortale. p̄tingit tñ qñqz q aliq̄ p̄fert s̄ba p̄ q̄ fama alteri^o dimittitur: z nō ē detractio formalr loquendo: vt si p̄ferat p̄p̄ aliq̄ bonū vel necessariū cū debitis circūstācijs z sic nō est peccū: vt p̄z in denūciatiōe vel accusatiōe. Si aut p̄ferat ex animi limitate vel p̄p̄ aliq̄ nō necessariū nō est peccū mortale: nisi forte s̄ bñ sit adeo grane qd notabiliter ei^o fama ledat: z p̄cipue in his q p̄tinet ad honestatē vite qz s; ex ipso genere s̄boz h; rōem peccati mortalis: z tenetur ad restituēne fame: sicut z alterius rei.

Si ad peccū alteri^o qd narrat: addit 3

aliquid notabile ultra mortale: si ad re-
stituitur fame: si illud ipso stat infamia
4 **C** Si peccatum alteri mortale: cum est oc-
cultum manifestavit alij ad diffamandum. pec-
cavit mortaliter: et tenetur ad restitutionem
nec fame ignota peccatum: nisi illud crimine postea
per aliam viam est publicatum.

5 **C** Si peccatum alteri occultum manifestavit
alij non diffamandi intentione: vel alio no-
cedi: sed ex quadam loquacitate non est mortale:
nisi per accensum: vel si per hoc sequatur diffama-
tio illius: ut quod audientes publicat.

6 **C** Si defectus aliorum qui sunt ventralia con-
ter rectavit ex loquacitate vel aliqua in-
dignitate non est mortale nisi intendere-
ret etiam sic infamare.

7 **C** Si accusavit in iudicio vel denuncia-
vit plures crimine alteri: nisi zelo iusticie sed
ex malivolentia peccavit mortaliter sed ad
restitutionem non tenetur. hoc quod causam habet per ar. f.

Diaconus an liceat diacono corpus
christi deferre ad infirmum et eum curare
R. sed R. i. iij. di. xij. q. dispensatio huius
sacri ex officio non provenit nisi presbyteris.
Lut. rō ē qz ipse sacerdos respicit christum
qz fuit mediator dei et hominis dispensatio
autem huius sacri est ad reconciliandum nos
deo: vel ei nos sortiri unicum et ideo soli sa-
cerdoti qz mediator iter dei et populi
provenit ex officio hoc sacrum dispensare.
de se. di. ij. puenit. diaconus autem provenit
per in casu. scilicet cum necessitate urgente eis
ab episcopo vel presbytero procedat hoc sacrum
dispensare vel presbytero longe posito si
tamen necessitas urget. latius autem dispensatio
huius sacri sine abscissione presbytero: siue pri-
te siue iubeat: non provenit. d. c. puenit. lat-
cus tamen posset corpus christi elevari de luto
si caderet: quod in hoc sibi reverentiam facit.

8 **C** Ordinati a papa in diaconos non possunt
ab eo recedere: nec a curia romana sine
eius licentia. l. q. i. filium ordinati sunt a papa in
subdiaconos si possunt sine licentia eius ab alio
ordinari: siue ad superiores ordines promo-
verit extra de te. or. cum in distribuendis Et
hoc est speciale privilegium ordinatores ut
sibi de i. glo. sed autem hoc sit ordinatio in multis
tamen est honor proprio quod si potest talis privilegium cri-
mine ab episcopo deponi: sed casus instructus de re-

mittere ad papam. ar. iij. q. vi. Quis sed
ut predicat. Secundo quod non potest ab alio quam a
papa perpetuo suspensum habere. No. extra de
te. or. q. translationes. Tertio quod non nisi se-
pente testibus potest puniri. y. q. iij. p. s. l. z. c.
nulla. Quarto quod non potest cogi ab episcopo re-
cipere ordines. ar. ix. q. iij. c. vii. Quinto. quod
maior honor datur sibi quam alteri. extra
de ma. z. obe. per tuas. hec ber. in. d. c.
cum in distribuendis. no. q. si subdiaconus
pape de eius licentia: ab alio recipiat diacono-
natum vel presbyteratum patet hoc privilegium
quod ex quod sunt mixta privilegia et ius com-
mune: patet vires suas privilegia sed host.
C Utrum autem diaconus solenniter idem per
euangelio possit cantare in choro. R. gl. i. c.
in sancta. x. di. refert quidam dicere hanc
prohibitionem tamen in romana ecclesia habere locum.
alij tamen de cardinalibus intelligunt Hug.
ho generaliter intelligit esse prohibitionem. scilicet cum ad
lege de euangelio est inductus: quod per ex
illo verbo quod. j. de infra missam. et cum huius
prohibitionis fuit honestas hec gl. et sic
gl. vel adherere oportet. Du. quia approbat
consuetudo generalis.

Dispensatio sed ray. est iuris relaxa-
tio. unde vocatur vulnus quod vulnerat
ius cum de. xx. iij. q. iij. ipsa pietas:
C Sed non quod dispensatio sit ius. R. sed rai. i.
dispensatio sed quod est in dispensante est po-
testas siue actus potestatis a iure concessus.
sed sed quod est in eo cum quod dispensatio est: sic est
ius privatum. i. licentia vel permissio quodammodo ali-
cuius facta contra rigorem iuris: sed non est ius com-
mune. ar. xxxij. q. ij. interfectores.

C Utrum dispensatio sit necessaria in oculis
ris. R. sed. h. v. In occultis in quibus potest di-
spensari: dispensatio necessaria est. non per
depositiones vitanda quod occulta peccata vin-
dicta non habent: sed quod de eo super quod dispen-
satio est accusari quod non potest ar. extra de
fi. p. l. ex tua. aliquando est post peractam pe-
nitentiam posset accusari. ar. xxxij. q. ij.
admonere.

C An autem homicida occultus indigeat di-
spensatione. et an sic celebrans incurrat ir-
regularitates. R. vin. dicit quod si perpetravit
homicidium occultum et penitentiam egit omnia
deleatur per penitentiam. unde iste non est obno-

ximo eccle: qz pcm est occultu. xxij. q.
 v. xpiana. nec deo. pp pniaz. qua susce-
 pit: id celebrare pot z vti ordinb. s; h
 hoc dictu Uin. multu vrgt. c. fi. de te.
 or. vbi dr pter reos homicidij: z lo q.
 tificuqz occultu sit hoididij z qsticqz
 pniaz egerit: no pmouetur nec in sce-
 pto ordie vitur. Lau. m. z Jo. videtur
 tenere opionez vni. vbi homicidij est
 occultu: z homicida egit digna pniaz
 e est secū p epz dispensati. z ad. d. c. fi.
 rñderi pot q loq qñ talis homicida
 no egit pniaz: vel secū no fuit p epz di-
 spesati. pa. at. i. c. ex tenore de te. or. dic
 q qñ delictu homicidij e oido occultu
 put occultu distiguit q pbabile: z te si
 hem respectu ad. l. p motiois publicā
 z tuc nullus et homicida eet expse p
 hibendus qz talia solus de indicat. Si
 at habem respectu ad legē p motiois
 pscie put est iformata ex. l. pulhina. ta-
 lis no pot pmoueri: nisi cū eo dispese
 tur hec Pa. z intellige in hoc cau de-
 dispesatiōe fienda papa: no ab epō: q
 ad illā Irregularitatē tollendā. z vide
 ad pdicta singulare dictu In. i. c. cō-
 stitutio. el. ij. de app. vt refert Pa. in. c.
 euz nostris de pce. p. q hoididij. seu Ir-
 regularitas supueniens titulo bñficij
 no pnat quem ipso facto: sed opus est
 sniaz sic homicida iuste z beneficium
 donec pñuetur. Pro hoc benefacit.
 c. clericus. ne de. vel mo. z. c. ex litteris
 de ex. pre. S; si homicidij seu irregu-
 laritas precessit collationē: no z colla-
 tio: qz facta indigno z inhabili quo ad
 executionez officij: vt in. d. c. fi.

4 Dispensationū aliq est debita: aliqua
 phibita: aliq pmissa. Debita ē cū mul-
 toruz scādalu timei. l. di. vt cōstitueret
 caue tñ ne dēcipiaris in scādalo. itē vbi
 ta est dispensatio rōne tpiis: psonē: vel
 pietatis: vel necessitatis vlt vtilitatis ec-
 clie vel enēms rei z de singulis homin
 hf. i. q. vij. s. nisi rigor z captiua se. vs-
 qz ad. s. ecce. z breuit vbi cōstet subest iu-
 sta cā dispensandi dispensatio debita
 est. l. di. dño sancto. z lz ex cāis pdictis
 dispensatio debita sic. z peccet prelat^o

no dispesado m subditi no habet ius
 petendi: nisi forte supplicādo. dispensa-
 tio vero prohibita est: vbi cōstet no pte
 fieri sine manifesta decoloratione eccle
 Ire vbi cōstet no est iusta cā dispensan-
 di. i. q. vij. tali. z. c. z si illa. z. c. inotuit.
 de elec. dispensatio vero permissa est
 aliqñ i cau. vt. l. di. si quis pbyter z mē-
 tis casibus in quibus iura permittit
 dispensationem.

¶ Quid si epō dispensat id discrete. s; s
 si de hoc fuerit accusatus puniendus
 est pena dispositionis. l. disti. c. i. Sed
 No. dicit hoc habere locū: si monitus
 sit icorrigibil: z pp h suspesus: z sniaz
 suspensiois ptenēs et in sua ptumatis
 psererat. ar. extra. de preben. graue vel
 dicta iura intelligūtur: qñ epō dispē-
 sat in eo qd de iure no pot.

¶ An aut epō in casibus in qbus pte
 dispensare pferendo bñficiū indigno
 videatur dispensasse. s; Pa. in. c. cū in-
 cōtis. de elec. dicit q no imo venit pu-
 niendus. qz ptulit indigno. Ita determi-
 nat gl. notabilis. in. c. vnico de eta. z q.
 li. vi. Sec^o dicit in pncipe. naz pnceps
 pferendo scienter indigno: vt dispensa-
 re dūmō p fias suas possit cōstare. de
 certa scia de indignitate vt no. Bal. in
 l. barbarius. ff. de offi. pre. Sec^o in infe-
 riori. z sic pñi. reduci ad cōcordiā doc.
 varie loquētes. rō diuersitatis est qz pñ-
 ceps no tenetur adhibere cause cogni-
 tionē in dispensando s; sufficit sola vo-
 luntas. vt insti. de iure nā. s. qd pncipi
 Jo satis est qualitercūqz appareat de
 volūate pncipis. z sat dr apper: scies
 eū inhabilem: eū pmittit ad offiū sibi
 legib^o interdicitū Sec^o in inferiore. nō
 in dispensatione inferioris requirunt
 cause cognitio. nam dispensare idem
 est q diuersa pensare. vnde ex proprio
 significato vocabuli dispensatio vide-
 tur cōcessa cā subsistēte: z pmissa cau-
 se cognitioe expediat sic dispensare
 alias nō est dispensatio: sed dissipatio.
 vide tñ q notat. Pa. in. c. preterea de
 te. co. vbi dicit q si superior pmissit
 cause cognitioe. vt dispensatum. ali^o

bertate. vult tenere clericatū. z gaudere privilegio clericali. z tūc tūc p̄tinere: als secus. idē pa. i. d. c. vnico. z dicit se credere hoc eē de mēte Inno. z ho. qz q̄ dōlicapax possit obligari i alijs votis: vt no. inno. i. c. scripture. s̄ voto. se cus tū i voto p̄tinētie: qz cū aū pubertate nō hēat potētia coeūdi: z ignoret qd sit p̄tinē si p̄t renūciare ei qd nescit nec ob. qd d̄r: qz ordo hz votū p̄tinētie ānexū. qz illd̄ vep̄ si aliū nō ipedit. sed hic defect⁹ etatis h̄ziatur voto tacite.

9 **C** Nūqd̄ aut̄ teneat collatio p̄sbyteratus vel alteri⁹ sacri ordiis p̄t̄ miorib⁹ ordibus nō receptis. R. pa. vbi. s̄. s̄ mēte gl. dicit qz t̄z collatio: lz nō deat exegtalē ordinē: vt i rex. t̄b. z p̄ h̄ fac̄ qz in primitiua ecclesia s̄m Inno. nō erant instituti miores ordines z tamē erat sacerdotiū. xxi. di. §. i.

10 **C** Nūqd̄ at̄ teneat collatio ordiis ep̄al̄ nō p̄cedente sacerdotio: gl. i. d. c. vnico t̄z qz nō. s̄. cōiter tūc h̄ gl. qz teneat collatio ordiis ep̄al̄is lz ordiatus nō sit sacerdos. qd̄ ē t̄z gl. i. c. sollicitudo. l. y. di. nā p̄p̄teratio i collatiōe ordinū nō viciat: lz ipediat executionē ordinū. Notus i illo qz ordinē furtiue recepit. z d̄r qz ordinē furtiue recipe h̄z doc. primo qn̄ recepit sine iuris superioris: z sine examine: vt qz icesit se cū multitudine ordi nādoz ignorate ordiatof. Secdo d̄r qz furtiue ordiatus si p̄ter p̄sciaz ep̄i: eodē die recepit miores ordines oēs. vel aliquos simul z s̄b̄ diaconatū: v̄l duos sacros. ex̄ eo. c. ij. Tertio qn̄ gradu omisso saltū facit: de hoc dictū est. s̄. §. vij.

11 **C** An aut̄ ep̄s possit dispēlare. dic̄ s̄m pa. i. c. i. extra eo. aut̄ excōicatio nō fuit lata: z tūc ep̄s poterit dispēlare iure suo. Aut̄ excōicatio erat lata. Et tunc si intrat religionez ep̄s poterit dispēlare: nō tū iure suo s̄m gl. in. d. c. i. q̄ vult qz ēt cū eo qz intrat religionē nō possit ep̄s dispēlare: cū recepit ordinē furtiue vbi excōicatio lata fuit: qz tūc sic ordiatus est irregularis. Secus si fuit s̄z cōinatio tūc z hoc pl̄z pa. qz ingressus religiōis nō tollit defectū p̄ueniētē ex

prop̄io delicto: s̄z tr̄sbuit facilitatē dispēlandi. De hoc tū. j. Illegitimus. Si ho remanet i seculo: z tūc vt̄ p̄mouetur ad maiores ordines. solus papa dispēlat. Idē Jo. an. in ordine furtiue receptor: sed in alijs prius habitis poterit ep̄s dispēlare vide ēt pa. in. c. fi. e. ti. qz qn̄ qz eodē die duos ordines sacros recepit ep̄s nō dispēlat h̄z ho. S̄z in p̄us susceptis p̄t̄ ep̄s iure suo dispēlare nisi p̄cessisset excōicatio. nō ob. c. litteras. s̄ tē. or. vbi recipiēs simul duos ordines sacros suspēdit tūc ab executionē vltimi ordiis sic furtiue recepti z i. d. c. fi. suspēdit ab oib⁹ ordib⁹. qz dico qz illd̄. c. fi. loq̄ qn̄ excōicatio p̄cessit. dictū aut̄. c. l̄ras loq̄ qn̄ nulla excōicatio p̄cessit.

C Querit̄. qd̄ā habitus sui p̄ sacerdotē nūc opponit̄: qz nō sit sacerdos. Iste nō p̄t̄ aīr p̄bare se eē sacerdotē: nūqd̄ sufficiat p̄bare illā cōez reputatōez. R. s̄m Inno. qz si mouet̄. qd̄ de q̄litate extrinseca iherēte p̄sone: puta qz talis nō sit notorius: qz aut̄ ē qd̄ iter alios z sufficit probare qz ille cōiter hēbat p̄ notorio. vt i. l. barbarius. ff. de of. p̄. aut̄ est qd̄ cū ipso p̄sbytero z tūc satis p̄t̄ distigui iter āt̄quū z recēs. nā difficilimū ēēt ordiatio iā sorte. xl. ānis qz sorte p̄didit l̄ras sue ordinatiōis p̄bare se fuisse ordinatū. Becius: figs excōicatus ordi nē suscepit de sen. ex. c. i. illoz eodē mō si suscepit ordinē sacrū ex̄ns apostata a religioez: qz tūc excōicatus ē extra de apo. c. fi. Sec⁹ ergo de ordibus mioribus. Undecim⁹ h̄z: Dir. in eo qz sciēter recepit ordinē sacz ab eo qz renūciauit ordini z dignitati. e. ti. c. i. duodecim⁹ cū eo qz sciēter celebrat in loco supposito iterdicto. de sen. ex. is qz li. vi. Tertiusdecimus cū filijs p̄sbyteroz z illegitime natis: vt i seculo ad sacros ordines promoueat̄ur. v̄l vt b̄nficia habeat̄ cuz cura aiay: v̄l in religioez: vt habeat̄ dignitates. extra s̄ fi. p̄. c. i. z fi. z. c. is qz li. vi. quartusdecim⁹ cū suspēso in p̄clio. extra de p̄ben. graue. q̄tusdecimus cū eo qz iniam sanguinis dictat. vel scribū: vel artem chirurgie exercet: vel pur-

gatiōi vulgari z videte auctoritatē vlt
 bñdictionē z pñtia sui exhibet: extra
 ne cle. vlt mo. Inia extra d̄ homi. tua. B
 vep: si homicidiū vlt mēbroz detrica
 tio sequat. sextusdecim: vt duo plati
 vni ecclie equalr p̄ sint. xxi. q. ij. c. pe. se
 ptimusdecimus: vt q̄ vnus heat plura
 bñficia cū cura. extra de p̄ben. de mul
 ta. excipiunt tñ qdā casus quos habes
 s̄. beneficij. i. s̄. viij.

13 **S**ūt alij casus dispēlatōis ad papā
 p̄tinētes: i. q̄b̄ raro imo nūqua dispen
 sat p̄m̄ qm̄ q̄ sciēter bis se baptizari
 pmittit. de p̄se. d̄. liij. eos. z. c. q̄ bis. z
 idē si ignorāter. z postea cū sciuit ratū
 hūit. s̄. q̄ bis sciēter recepit eisdē ordi
 nē. i. q. vij. saluberimū. idē ēt itelligas
 de recōfirmato. ar. lxxij. di. c. i. z d̄ cō
 se. di. v. dem. scōs ē cū q̄ ad s̄bvertēdū
 fidē se fecit ab hēticis ordiarij. i. q. vij.
 quemētib̄. Tertio de simōiaco ex p̄e
 vtriusq̄ vñ s̄. Sive bis ordo det sine
 baptism̄ iteret. sive vt p̄tat̄ fidei stat̄
 ordo petat. vlt si vt p̄stel: vtriq̄ simon
 opet vt dispēset spes irita p̄tūa h̄.

14 **U**tr̄ ep̄s possit dispēlare cū his q̄
 patiunt defectū i etate. s̄. fm̄ Jo. an. q̄
 aliquo possit pmoueri ad ep̄atū si nō cō
 pleuerit. xxx. annū solus papa dispēlat
 extra d̄ elec. cū nobis oliz s̄ q̄tū ad al̄s
 dignitates si tñ sint sine cura: p̄nt ep̄i
 dispēlare cū his q̄ cōpleuerūt. xx. annū
 de eta. z q̄. pmittim̄. li. vi. z h̄ si aliud
 nō obstat canōicū vt ibi quātū p̄o ad
 prochiales ecclias nō p̄nt vt idē Joā.
 an. no. i. c. l. z canō. de elec. li. vi.

15 **A**n at̄ sufficiat q̄ ānus. xx. sit ichoa
 tus: d̄ se p. d. c. pmittim̄ q̄ nō: s̄ regit̄
 q̄ cōpletus sit p̄ s̄bū: ibi cōpleuerit. se
 cus at̄ i etate q̄ regit̄ ad ordies suscipi
 endos p̄ gl. i cle. gñalē d̄ eta. z q̄li. z p̄
 tex. ibi q̄ logē p̄ s̄bū. in. puta i. xvij. q̄
 ad s̄bdiaconatū in. xx. q̄ ad diaconatū
 in. xxv. q̄ ad sacerdotiū. Et dicit gl. ibi
 certū ē. n. q̄ maior. xvij. ē in āno. xvij.
 nec l̄sa regit̄ q̄ sit. xvij. annoz. sed in
 xvij. hec gl. Sic s̄ h̄z gl. ē magna d̄tia
 an q̄ sit. xvij. ānoz: z an sit i. xvij. an
 no. nā i p̄rio casu regit̄ q̄ cōpleuerit

xvij. ānos. i. scōo n̄. s̄z sufficit q̄ icoha
 nerit. z Jo. d̄ li. in. d. cle. latius h̄ decla
 rat. dicit. n. q̄ qm̄ a lege p̄fert etas p̄ s̄
 ba ablatua. vt i. xvij. āno. sufficit eē in
 ceptū. si p̄ s̄ba genetiua. puta. xvij. an
 noz oz q̄ sint p̄pleti. ff. d̄ ma. te. l. si ita
 scriptū fuerit z bar. i. l. sicut. ff. d̄ k. l. cō
 cludit q̄ cū p̄fert t̄ps a lege vlt ad hōte
 si p̄stat de mēte. Alia fuet: si nō p̄stat. z
 p̄fert i genitino p̄pleat. Si i ablatino
 cū p̄positōe. in. sufficit icohari. Si in
 ablatino sine p̄positōe: regit̄ cōpletio.
 vt i cle. i. d̄ seq. pos. si i accusativo: cū p̄
 positōe ad. sufficit ichoari. l. q̄ filij. ff.
 ad tre. Si i accusativo. cū s̄bo signifi
 cātē rē p̄fectā: vt dicitōe. p. vlt cū futuro
 p̄fectiui: regit̄ ānus cōpletus. ff. de cō
 dt. l. nō puta bā. z. l. si i ānos. Si i accu
 satino sine s̄bo notāte p̄fectionē: si de
 fauore: h̄ ānus cept̄ p̄ cōpleto. secus i
 odio. l. ad rēpublicā. ff. de mu. z hō.

Predicta factūt ad. q̄. de q̄ al̄s m̄l̄ s̄
 tū dubitanti. d̄ i p̄stōnibus familie q̄
 nullus pmoueat ad offm̄ p̄fessōis vel
 p̄dicatiōis nisi ad minus steterit i reli
 giōe p. v. ānos: an regit̄. v. ceptus vlt
 cōpletus. Bic p̄ p̄dicia q̄ regit̄ ānus
 cōpletus: q̄ dicitō. p. significat rē perfe
 ctam vt dicitū est q̄ nō.

Quid at̄ dicēdū in casib̄ i q̄bus re 17
 grit̄ ānus cōplet̄: z āno illo accidit bi
 restus an illi duo dies cōputabunt pro
 vno pa. l. c. q̄rētī. de offi. dele. dat regulā
 q̄ vbi a iure dat̄ annus: itelligit. de
 cclxv. dieb̄ p̄tinuis: nec curādū est q̄
 āno illo currat bixestus. z ē bon̄ tex. i
 l. cū heres. s̄. sticus. ff. de sta. li. Si idē
 pa. in. c. q̄ s̄mit de s̄. si. latius d̄clarat q̄
 aut termin̄ statuit p̄ numer̄ ānoz vlt
 mēsiū. z h̄z opt. gl. distiguam̄ iter fa
 uorabilia z odiosa. nā in fauorabilib̄
 si accidat bixestus. duo dies cōputabū
 tur p̄ vno. Si in odiosis: tūc annus in
 telligit de. cclxv. diebus: s̄z illo āno cō
 tingat bixestus. Si at̄ termin̄ statuit
 p̄ numer̄ diez: puta q̄ fuit vlt stet su
 p̄sus p. xl. dies. z tūc tā in fauorabilib̄
 bus q̄ in odiosis nō cōputant̄ p̄ vno
 q̄ in veritate plures dies sunt.

[Marginal notes in a smaller hand, partially illegible]

18 **Q**uid autem dicendum de mense. dicitur secundum glossam in singulari in c. si sit. de elec. l. vi. que dicit quod fiet computatio sed quod menses occurrunt. sed potest dari solus precedentis casu quo illo mense accidat bixestus ut est menses feberarii. nam in favorabilibus cedent pro vno. In odiosis autem secus: ut si dicatur. stet suspensus per mensem: ultima die poterit celebrare putetiam tenet dicitur. l. iij. ti. vi. p. l. cum heres. s. al. ubi habetur quod si libertas relicta est tibi: ut vno anno servas dies ille non computabitur in anno bixestili. sed. ccc. lxx. dies.

19 **A**n autem episcopus possit dispensare super etate quo ad ordines: glossa in cle. g. iij. al. pre. al. dicit quod non. Idem pau. et in h. episcopus multum iustant maxime a religiosis: quod favore religionis putat h. eis deberi. s. idem ius est in h. q. d. i. alij h. car. i. d. cle. g. iij. al.

20 **U**t episcopus possit dispensare cum etate quod patitur defectum in ordine: hoc est quod ratione ordinis eis deficientis non potest eligi ad aliquod officium seu dignitatem ecclesiasticam sicut est regulis quod abbas dicitur esse sacerdos extra de eta. et qua. c. i. r. s. in Jo. an. in episcopibus solus papa dispensat extra de off. le. quod translatione. et de ex. pre. sicut vntre. Sed quo ad alia potest episcopus extra. de eta. et qua. preterea ubi dicitur: quod licet ad regimen provincialis ecclesie non debeat aliquis nisi sit ad minus subdiaconus admittit dispensatione tamen in minoribus ordinibus constituti consueverunt assumi dumtaxat tales sint quod. j. breue tempus possint in presbyteros ordinari.

21 **A**n autem abbates et alij inferiores prelati episcopi possint dispensare circa suos subditos in aliquibus casibus: dicitur secundum pan. in c. at si. de iudi. et in c. cum lator. de eo quod fur. or. re. post Inno. et ho. et est communis opinio quod abbas vel talis prelati inferior nunquam dispensat: nisi in casibus a iure expressis: quod graviora reservata sunt episcopo ut in cle. i. de p. i. et in. d. c. at si. et i. c. cum ex eo. de elec. l. vi.

Diuortium secundum Ray. multipliciter habet fieri. nam aut dicitur infirmitatem in totum ita quod uterque coniugum habere potest ut in ma-

leficiatis: vel saltem alter. ut in frigiditate. aut dicitur in parte. s. quo ad mutuas servitutes conjugalis debiti: seu cohabitationis. Ita tamen quod neuter eorum habere potest sicut in his quod sepeant propter adulterium commissum vel causa religionis post carnalem copulam nam si ante carnalem copulam alter coniugum fieret religiosus alter contrahere posset.

¶ Quando vir petit divortium allegans frigiditatem suam quomodo procedatur. s. secundum bo. vir hoc proponens dicitur esse maior annis. xvij. quod in hoc casu reputat plena pubertas. et siquidem mulier hoc ipsum ostenditur dabitur a iudice tempus arbitrarium. ut vnius mensis. aut trium. aut annis pro quo simul morietur. et postea iurabit vir se non posse cognoscere mulierem nec moveri ad appetitum coitus. nam si aliquo tempore moveretur. licet non posset proficere. non esset naturaliter frigidus sed pro maleficio impotens. Mulier hoc iurabit quod nunquam aliquo modo precepit ipsum ad hoc moveri: et quod uterque diligentem adhibuit ad hoc. et uterque habebit. viij. propter quos seu vicinos bone fame qui iurabunt se credere quod illi iuraverunt verum et sic divortium celebrabitur: et mulier nubet in domino: si vero madabitur. ne aliqua ducat et si duxerit et cognoverit. reus p. i. h. habebit. et p. i. m. i. n. o. n. i. u. m. reparandi erit. Ita tamen quod vxor potest eum repellere propter commissum adulterium ar. xxxij. q. i. d. b. n. d. i. c. t. o. Hoc dico nisi vxor quod fuit p. f. e. s. s. a. frigiditate fuisse conscientia fraudis. quod si hoc fuisse non posset eum repellere. ar. ff. de adul. l. si vxor. s. i. u. d. e. x. et. d. si.

¶ Quid si mulier negat frigiditatem viri et asserit se ab eo cognitam. puto standum pro mulieris: quod vir qui si asseret nisi verum esset: eo quod p. i. u. d. i. c. i. u. m. sibi faceret s. de h. i. d. o. i. p. o. t. e. n. t. e. v. i. r. Itaque cum rea sit et si nihil probaverit absolueda est ut. vi. q. vlt. actor aliquo modo iuraret p. i. u. r. i. u. m. ut possent separari ab vxore. hec verba nisi forte maritus p. u. i. c. a. t. mulierem pro aspectu corporis. si autem mulier divortium petat. propter frigiditatem viri: et vir hoc fatetur: fiet ut supra dictum est. et cele-

blabitur suo: tū. Sz si vir postea euz
alia praterit: ambo iuges rei piuri
habebunt: z pnia iniucta ad pōra gnu
bia reuertent extra de frigidū. c. laudabi
lē qd si vir negat se frigidū z asserit se
cognouisse vxore: standū est sōbo viri:
q: caput ē mulieris extra d. despō. ipu.
ptiebatur nisi mulier p aspectū corpo
ris p pūy probet se vginē. extra d. pba.
propōmūti q probatio dz caute fieri p
duas vl plures matronas honestas: z
de h. pitas. extra de fri. c. fi. z. ff. de ven.
insp. l. i. q. hec res occulta ē: z qz ma
nus z oculus obstetricū qnq; in hoc
fallit. xxvij. q. i. nec aliq. Sed si mulier
nō allegaret frigiditatē viri: s; poti^o di
ceret eā sectū vl castratū fuisse. siue de
lectū mēbu patientē aūq; eā cognosce
ret: z sic diuortū peteret: vir vero hoc
negaret: certe nō dz stare dicto viri: eo
q probat pōt p aspectum.

3 Quid si p vir vl mulierē petat di
uortū p actitudine mulieris. s; voca
bunt matrōe fidedine atq; pte: z iura
bunt q diligētē igrēt z referēt an sit
arta: z an possit fieri inf. z si dixerit q
si sit arcta. si procedēt ad diuortū. Si
āt dixerit q sit arcta. z q si possit fieri
inf: icōtinētī pōt fieri diuortū: z dabit
viro lnia p hēdi eā alia: s; mulieri pti
nētia idicet. vt ex d. fri. s; ruitat]. Si tū
post diuortū mulier iueniat q possit
h mōi seras referare. repabit p mū mri
montuz. qd vep fuit eūā si vir accepit
alā ar. i. d. c. s; ruitat]. z ibi pa. 13. cū gl.
f. qn pōz vir erat filis illi q apuit. at s se
cus. s; ino. z ho. tenēt oppositū ex q scō
humāo ē scā apta p mō viro. id dz illa
illi restituit. nā satis ē q sine piculo cor
porali potuit cognosci. Et expōit host.
absq; piculo corporali. i. morte. qsi velit
q z si cū piculo sit redita apta: ex q tū
mōtē nō icidit: ē restituēda p mō z ita
cōit tenēt doc. Sz dicere h dcm proce
dere ex p sūpnoē. qn si pstat d. differen
tia iter virūq; viz. nā si vir ē adeo car
nosus q nūq; potuiss; dflorare virgi
nē aut mulierē sine piculo mort]. sed s
vero. vir gracilis patuit eā cognoscere

ennc puto q non sit restituenda p mō
licet p frequentem vsuz cū scdo sit red
dita apta p mō. hec pa.

Quid si petat diuortū p malefici 4
um vt qz vir pōt cognoscē afa z nō su
am. s; dz p mō p hēri. qz forte h p tigit
pp aliqō p mō eoz. xxvij. q. i. h p foria
rias. Et sō recepto sacro iungetur eis.
vt simul cohiteat. z bōa fide vent ope
rā ad bebūm carnale. z sic p triennū
simul htabunt. qn at icipiat currere il
lud triennū. Post. dicit q a tpe pacte
pnie z monitiōis facte p iudicē s; In
no. Vin. z Abb. dñi sufficē q p triēn
um cohabitauerit. siue añ. siue post. z
plz pan. i. c. fi. de frigid. p illum tex. dz tū
post pniaz iunctā dari p iudicē aliqō
tps arbitrariū ad simul cōmorādum
z dicunt aliq; necessario si regri. vt istō
triennū sit p mō. vñ si i triennio fu
it marit^o absens in pegrinatōe p. v. mē
ses poterit illud tps suppleri ab iterio
ri tpe als tolleretur pegrinatio z alia
negocia necessaria. z credo q hoc fue
rit de mente littere. s; quo ad correctio
nem vl lra inuere p mō dū requiritur
triennū p mō z nō interpolatuz. hec
pa. no. etā pa. in. c. fraternitatis. z. c. fi.
de fri. z male. q ex quo vir z vxor co
habitauerūt p triennū. nec potuerunt
m mōmūm p mō. presumitur im
pedimētū ppetuum. nā vt dicit gos.
sepe i pedimēta ista sunt ppetua. vt qn
mortuus est ille q fecit vel qn malefici
um perditū est. vel si fuit datum in po
tu vel cibo. Item cū ipse auctor solus
possit tollere. nō videtur possibilis re
motio. cum pendeat ex facto vnus. z
lō tene q pp maleficiuz precedēs ma
trimonū. possit fieri separatio tamē
his q hntur in d. c. fi. presumitur ma
leficiū pcessisse matrimonū ex quo
matrimonū nō est psumatuz. quo pe
racto itez accedent ad episcopū iuran
tes q sicut p mōserunt. secarunt. z non
potuerūt p mō. z tūc adiuncto sacra
mento propinquoz celebrabitur di
uortū. z dabit vtriq; lnia p hēdi. d. c.
fi. No. m. s; m. Pa. in. c. laudabilem. de

... p mō p hēri
... qz vir pōt
... dz p mō
... qz forte
... pp aliqō
... rias. Et sō
... vt simul
... rā ad bebūm
... sic p triennū
... simul htabunt.
... qn at icipiat
... illud triennū.
... Post. dicit
... pacte pnie
... monitiōis
... facte p iudicē
... s; In no.
... Vin. z Abb.
... dñi sufficē
... q p triēn
... um cohabitauerit.
... siue añ. siue
... post. z plz
... pan. i. c. fi.
... de frigid.
... p illum tex.
... dz tū post
... pniaz iunctā
... dari p iudicē
... aliqō tps
... arbitrariū
... ad simul
... cōmorādum
... z dicunt
... aliq; neces
... sario si regri.
... vt istō triennū
... sit p mō.
... vñ si i triennio
... fu it marit^o
... absens in
... pegrinatōe
... p. v. mēses
... poterit illud
... tps suppleri
... ab iterio ri
... tpe als tollere
... tur pegrinatio
... z alia negocia
... necessaria.
... z credo q hoc
... fue rit de
... mente littere.
... s; quo ad
... correctio nem
... vl lra inuere
... p mō dū
... requiritur
... triennū
... p mō z nō
... interpolatuz.
... hec pa. no.
... etā pa. in.
... c. fraternitatis.
... z. c. fi. de
... fri. z male.
... q ex quo
... vir z vxor
... coh abitauerūt
... p triennū.
... nec potuerunt
... m mōmūm
... p mō. presumitur
... im pedimētū
... ppetuum. nā
... vt dicit gos.
... sepe i pedimēta
... ista sunt
... ppetua. vt
... qn mortuus
... est ille q
... fecit vel qn
... malefici um
... perditū est.
... vel si fuit
... datum in
... potu vel cibo.
... Item cū ipse
... auctor solus
... possit tollere.
... nō videtur
... possibilis
... re motio. cum
... pendeat
... ex facto
... vnus. z lō
... tene q pp
... maleficiuz
... precedēs
... matrimonū.
... possit fieri
... separatio
... tamē his
... q hntur
... in d. c. fi.
... presumitur
... maleficiū
... pcessisse
... matrimonū
... ex quo
... matrimonū
... nō est
... psumatuz.
... quo pe racto
... itez accedent
... ad episcopū
... iurantes
... q sicut
... p mōserunt.
... secarunt.
... z non potuerūt
... p mō.
... z tūc
... adiuncto
... sacramento
... propinquoz
... celebrabitur
... diuortū.
... z dabit
... vtriq; lnia
... p hēdi. d. c.
... fi. No. m. s;
... m. Pa. in.
... c. laudabilem.
... de

fit. q̄ vbi impedimētū pōt in p̄n. p̄bart. nō est opus q̄ cohabitēt p̄ trīenū vel q̄ iducat p̄ sanguineos ad iurādū. pu ta si p̄batur q̄ vtr̄ h̄z mēbrū aridū. v̄l ex toto sit secus v̄l qd̄ silē. nā frustra expectatur enētus. cuius nullus iduce ret effect⁹ vt in. c. cū p̄tingat. de oi. de. Quod itellige in impedimēto pp̄ maleficiū. q̄ cū illud sit accidētale. z possit remoueri ad t̄ps: debēt sp̄ p̄us cohabitare p̄ trīenū. iuxta formā. d. c. fina.

5 **Q**uid si alter p̄iugū nō vult cohabitare. v̄t illū esse excoicādū p̄ quē stabit. z cautionē idoneā exigendā vt cohabitent. z carnale opus attērent ar. vt lit. nō conte: quoniam.

6 **Q**uid si ecclia d̄cepta p̄ aliquas falsas p̄batiōes v̄l h̄mōi celebrat diuortū. z postea vir factus est sacerdos de inde cōp̄tū est q̄ ecclia fuit d̄cepta. nunqd̄ iste sacerdos restituet̄ vxori cū repetēt. R. fm̄ Rai. si nō pōt iduci ad p̄tinentiā. restituet̄. q̄ etiā monachus restituet̄ sibi. z tenebit̄ iste reddere debētū. s̄z nō d̄z exigere. q̄ q̄tū in se est solē nizanū votū. Et si posito p̄dicto casu. m̄l̄r qd̄ nō repetat v̄t. nūqd̄ vir poterit̄ repetere vxorē. R. fm̄. h̄. q̄ nō. q̄ vir p̄ sacri ordinis susceptionē p̄iudicauit sibi de hoc dic vt. j. §. p̄ximo.

7 **P**one q̄ mulier credēs diuortū in ste celebratū. igressa est mōasteriū. An cōp̄ta veritate de iniusto diuortio poterit̄ v̄t repetere iā i sacris ordinatū v̄l factū monachū. R. fm̄. h̄. nō q̄ falsa cā nō ipedit votū mōachatus argumē extra de voto magne z extra de quersio p̄iuga. ex pte el. ij. S̄z q̄ ibi arguit Pa. q̄ ex quo ex falsa cā ista mulier fuit iducta ad igressūz religiōis nō valuit igressus ar. op. in. c. ex pte. astensis. de p̄ces. p̄ben. nā v̄biciūq̄ pōt q̄s gerere actū v̄no iure: si explicat alio iure incōp̄entī. nō valet actus. R̄d̄ q̄ ibi deest intentio. z in de pendētibus a volūtate magis p̄siderat̄ opio q̄s veritas vt in. d. c. ex pte astensis. z ibi colligunt doc. cōster q̄ si iudex fert sniam exp̄imēdo cām nō p̄cludentiē. illa snia est

nulla. licet ex cā nō expressa possit iustificari. z iō cautū est nō exprimere cām in snia. z si v̄s exprimere ad decorē tuum p̄seruandū saltē ad iurias dictionē maxie vt ex plurib⁹ cās. maxie zc. nā tunc v̄deris notus nō solū ex cās exp̄ressis. s̄z ex alijs tacitis. nā cū q̄s exp̄t̄mit̄ plures cās i snia: q̄ruz vna fac̄ alia nō snia sustinet̄ pp̄ cās exp̄ssas vt ē tex. notabilis i. c. p̄ tuas. q̄ si. sint legi. Sed ad. d. c. ex pte de quers. p̄tu. Pa. R. q̄ illa mulier poterit̄ moueri ex duplici cā igrediēdo religiōnē p̄ma z p̄ncipalis vt fūret deo alia pp̄ leprā alterius: cre dēs m̄rimoniū solutū: q̄b̄ erat falsum. z ista sc̄baria erat potius ipulsiua. q̄s si nalis v̄t h̄z cesset cā ipulsiue: n̄ tū final.

8 **P**one q̄ duo fr̄es duxerūt duas so rores: siue duas p̄ sanguineas. z iter al ter z vxores fert̄ snia diuortij pp̄ p̄sanguinitatē. q̄ritur v̄t alter deat pp̄ hoc separi ab' vxore sua. R. fm̄ Rai. nō: q̄ res iter alios acta alijs nō p̄iudicat. ex tra de si. i. i. i. iter dilectos. S̄z q̄tū ad carnis copulā subdistinguo: q̄ si alter p̄iugū scit esse impedimētū iter se z vxorē: nō exigat debitum: neq̄ reddat. Si h̄o credat ex cā p̄babilī reddat s̄z non exigat. Si autē credat ex aliq̄ cā temeraria: reddat: z si p̄t̄ dimittat erroneā cō sciaz z sic exigat ex d̄ sen. ex. inq̄stitiōi.

9 **U**t v̄t z vxor in cā diuortij iudicā di sint p̄ster. R. fm̄ doc. ad paria iudicatur. q̄ sicut v̄ro h̄z dimittere vxorem ob cām fornicatiōis. ita h̄z vxorī virū dimittere. xxxij. q. i. sigs vxorē.

Ut martius pp̄ adulteriū vxoris possit pp̄tia auctoritate illā dimittere z itrare religiōnē v̄l ecōuerso: dic fm̄ Pa. in. c. gaudemus: z. c. si. de quers. cō iu. q̄ seperato matrimonio pp̄ adulteriū carnale pōt is q̄ nō peccauit itrare religiōnē altero iusto z iuvene. z p̄ hoc. xxvij. q. ij. agatosa. z. c. veniēs. de conner. coniu.

Additio. Et fm̄ gl. i. c. ex litteris de diuor. v̄t pōt illam sibi recōciliare etiā iustā. vt Lan. dicit h̄z Ugo. dixerit q̄ si vxor publice sit for

fornicationis. Et ibi addit q̄ maritus potest propria auctoritate a se abycere uxorem adulteram. Quod intellige adulterio existente notorio.

15 **C** Sed quō dices adulteriū, notoriū dic̄ h̄z gl. in. c. i. i. l. l. x. de adul. vbi dat duos modos p̄bandi adulterium. Primus si mulier fuit publice adultera nō tñ capias stricte p̄buz publice s. oibus vidētibus. Sed intellige q̄ recedēs a marito suo adhesit publice cui dā p̄cubinario. nā p̄uincit publice de adulterio: ex quo stat in domo publice de adulterio: ex quo stat in domo publice cū p̄cubinario: v̄l p̄uincit notorie d̄ adulterio: ex quo in domo h̄z alienū v̄rū in mēsa: z in lecto: vt in. c. fi. de co. ha. cle. Item pōt p̄uincit de publicitate si passim admittat viros ad eas cā adulterij. facit. l. palā. ff. de ritu nup. Scōs modus p̄bādī si h̄z filiū ex alieno viro. z itelligē h̄tūc casuz: cū tāto tpe stet it separata a viro q̄ nō potuisset p̄cipere a marito: vt puta qz nūc peperit z est an nys q̄ recessit a marito.

16 **C** Nunqd̄ aut̄ in p̄dictis admittat̄ cōpēsatio. Pone. n. q̄ vxor separata post fornicationē spūalem mariti cōmissit ip̄a postmodū adulteriū: nūqd̄ marito reuerso z iusto vxor possit intrare religionē: an p̄o debeat cōpēsare adulteriū spūale cū carnali: sicut fit cōpensatio qñ vterqz lapsus est in fornicationē carnalē vt extra de adul. c. pe. z fi. Ar̄ p̄mo q̄ nō qz diuersaz species nō admittit̄ cōpensatio. puta tu dixisti mihi p̄uiciū. z ego tibi. vel tu fuisti mihi furatus vnā rē: z ego tibi aliā. z tūc nō fit cōpensatio: imo q̄libet pōt agere pro iniuria sua z p̄ suo dāno. In p̄tū facit qz vtraqz fornicatio est sufficiens ad separationē m̄fimonij: ergo ad inuicēz admittit̄ cōpensatio. z hāc opionē tenet Bos. in. c. de illa. de dīnoz. Post. distīgnit q̄ aut̄ accusat̄ qz de spūali fornicatione z ipse excipit de carnali z nō est audiēdus. qz si p̄uincit d̄ spūali nō tñr mulier tecū habitare: nisi velit redire ad fidē. aut̄ ēz accusatus de carnali

excipit de spūali. Et prius de exceptio ne cognoscendū est tanq̄ de p̄iudiciis lī cū nō possit hereticus accusare vxorē de carnali: vel de alio delicto. z pro hoc extra de exceptio. c. exceptioez z. c. a nobis. Si tamen vellet ille redire ad fidē: z constaret de fornicatione vtriusqz de spūali. s. z carnali: fiet tunc cōpensatio. z hec opi. est satis equa. hec pa. in. c. fi. de p̄uer. coniu.

D Octoz h̄z pan. in. c. cū scōz d̄ p̄bē. z. c. p̄posuisti. de p̄ba. ter d̄z ap. probari. P̄rio a p̄stantibus. Scōdo in examine puato a doctoribus collegij. Tertio i publico qñ doctorat̄. qz vt p̄ aliquo recte p̄sumat̄ ter d̄z i exercitio alicuius actus approbari. vt in similit̄ d̄r de athletis. l. vna. C. de athle. li. x. z p̄. d. l. d̄r: q̄ approbat̄ a doc: corruptis nō gaudet p̄uilegio doctoratus. Item nota q̄ nō solū p̄ defectū sciētie s̄z et̄ mox p̄t scholaris reprobari vt p̄bat̄ in l. magistros. C. de p̄f. z medi. li. x. iñ cta clemē. ij. de magistris z ita se h̄z cōsuetudo. Et lex. regrunē ad p̄mouendū ad dignitatē magisterij. P̄rimo p̄tia docēdi. Scōdo facūdiā dicēdi. Tertio subtilitas iterpretādi. Quarto copia dicēdi. z hec h̄situr i. l. vnica. C. de p̄f. g. i. vr. p̄stā. li. xij. Quinto mox excellētia. d. l. mgfros. Sexto mot̄ fortitudis vt sciat resistē adūsus vi fortune. vt. l. red. dat. C. d̄ p̄f. z me. li. x. Et id̄ pauci attingūt dignitatē doctorat̄. vt dic̄ bar. post l. i. l. oēs popu. ff. de iur. z iur. z si tpe approbat̄ doctor h̄t̄ has q̄litas: si postea effect̄ ē inutilis: d̄z degrada ri a doctoratu: vt i. l. grāmaticos. C. de p̄f. z me. li. x. Et dixi dignitatē: qz doctoratus dignitas ē. vt est pulcher tex. i. c. q̄sto de magi. z ibi dicit pa. h̄z bar. i. l. ex eo. ff. d̄ mili. test. q̄ nec miles nec doc. dicūtur h̄re dignitatē. S̄z aliō dixit in. l. fi. C. de indeis. vbi p̄cludit̄ indeum nō posse effici doctozes: cum doctoratus sit dignitas. Et satis potest dici q̄ doctor: saltem legens: incōtinēt̄ euz incipit legere. dicatur habere dignitatem maxime ex eo p̄bat̄: qz h̄z a. l.

jurisdictionem ordinariam sup schola
res. vt in auc. habita. C. ne si. pro pa. z
si p̄tinuat lecturam p. xx. annos acqrit
dignitatem. l. conuati vt in. d. l. vna
z ex his infero q̄ doctor maxie q̄ legit
est preferendus militi. q̄ in veritate nul
lam d̄r habere dignitatem vt notat
Bar. in preall. l. ex eo maxime loquen
do de militibus nostri temporis q̄ nō
sunt veri milites. vt notatur in. l. i. C.
de iur. z fac igno. sed turba doctor̄ z
in q̄busdam ingens inopia facit p̄tem
pitibiles. vt in simili dicitur tex. xciij. di. le
gimus. no. etiam fm ge. in. c. hi. q̄ de
preben. li. vi. q̄ ille d̄r p̄cedere q̄ est ap
probatus a sapioze z dignioze. ad hoc
de ma. z obe. p̄tuas etiā si alij fuerint
an̄ in dignitate q̄d no. p̄ militibus z
prelatis. z doc. preferendis. not. etiam
eundem Ge. in. c. Quis. de preb. li. vi.
q̄ abbates z ceteri dioceb̄ prelati. in
actibus generalibus. vt in processioni
bus: nō debent canonicos ecclesie ca
thedralis p̄cedere quia illa est hono
rabilior alijs.

- 2 **C**An possit q̄ post mortē p̄ principes
nobilitari: vel recipe gradu militie. dic
fm pa. in. c. a nobis el. ij. d̄ sen. ex. q̄ sic
q̄ nobilitas est corporis p̄ncipalr. z hoc
voluit bar. in. l. i. C. de digni. l. xij.
- 3 **C**An aut̄ possit q̄ doctorari post mor
tem. z alias fuit hoc in facto pet̄tum
q̄ non q̄ dignitates doctoratus po
tius attribuitur virtuti aie. q̄ corporis
cum approbetur tanq̄ idoneus ad do
cendū alios p̄t ergo p̄cludi q̄ ea que
applicānt corpori. p̄nt exerceri etiam
post mortem. secus in his que applicā
tur aie. Adde etiam quod no. in. c. qui
presbyter de pe. z re. q̄ rōne ecclesiasti
ci delicti ecclesia potest quem priuare
militia temporal̄. Idem dicit Panoz
mita. de doctoratu.
- 4 **C**An autem nobilis p̄ ingressum re
ligionis p̄dat nobilitatem: vt q̄ sic. q̄
p̄dit ius cōmittatus z ducatus glo. est
singula. xxvij. q. ij. c. scripsit z. xx. q. ij.
c. presens quas gl. approbat Spec. in
tl. de statu. mona. Et hoc cuz esset Ro

me de facto inter. d. de Rota: in p̄sona
vnius nobilis: q̄ in impetratione bene
ficij dixit se nobilem cum esset mona
chus. fuit sibi obiectum de surreptio
ne rescripti. Alij d̄ni allegabant duas
gl. expresse volentes monachū nobilita
tatem p̄dere primam in. c. primo. de
pur. ca. secundam in. c. ea que de statu
mona. z tū ipsius non ob stan. domi
ni de rota contrarium terminauerunt
z p̄cipua ratione: quia nobilitas est
quoddam ius sanguinis quod est inco
mutabile. vt. l. ius agnationis. ff. de pac.
Preterea iustas etiam est ius sangui
nis: Et ideo non perditur vt. l. deo no
bis. C. de episcopis z clericis. Item da
to q̄ perderetur: Tamen Papa non
fuit deceptus ab imperatore. Sed po
tius in iure: quia illud stabat in iure. z
ita fuit decissum: Et bene secundum
Zud. Ro. in suis singularibus.

Olus quid sit aut lata culpa leuis
z leuissima. ff. supra cōmodatus
§. vij. casus fortuitus vide. s̄. casus for
tuitus in p̄ncip.

Dolus in aliquo contractu interue
nit dupliciter. nam quandoq̄ dat cau
sam contractui. vt puta dolo te induxi
vt venderes: quod alias non eras ven
diturus: z tunc fm glo. in. c. cum dile
cti de emp. z secundum Barto. in. l. ele
ganter. ff. de dolo. non tenet cōtractus.
per hanc rationē inter cetera. q̄ dolus
dans cām contractui manumissionis
reddit illum p̄tractum nullum ipso iu
re: vt in. d. l. eleganter. Si ergo contra
ctum ita fauorabilem annullat. multo
fortius alios: qui nō sunt ita fauorabi
les. hoc intellige in Contractibus Bo
ne fidei. Secus in Contractibus stri
cti iuris. Nam contractus bone fidei
iudicatur fm magnam equitatem. z
multa ventunt: de quibus expresse nō
fuit actum. vt in. c. cum venerabilis de
excep. z tibi habes glo. q̄ sunt p̄tractus
bone fidei: z qui stricti iuris nam p̄tra
ctus bone fidei vt actiones bone fidei
ex p̄ducto: de positi: p̄modati: pigno

notio: et p̄mittit
bono fidei: qui
gratia breuita
tatis sunt vt actio
tore et stipulati
fidei dicitur bōe fidei
liberati bona
fidei: stricti iuris
na fides vt seruati
na fides embeſa d
plures h̄ p̄tes a
fona det egas: fides
alio dicitur stricti i
mensi q̄d stricte
et p̄ncipalr ē i obli
modu i feno: q̄ eral
te induxi vt mino
tate q̄d feno. sed
dolo vt. ff. de actio
mos. Excep. in a h̄
in. d. c. in doli. q̄
sp̄ualr: nā talis e
neq̄ p̄t excipi q̄
boni: q̄ si p̄t p̄
p̄t dolo te induxi a
ty ignis. de hoc vi
vi. e. i. religio. ff. x.
q̄ notabilr. ff. de ritu n
vbi hac regula ē faller
vt dolo induxi te ad p̄t
hoc tanore sp̄ualr. no
vbi q̄ h̄ feno rōe do
cum? si si vult stare si
has p̄t dolo. nā nullu
neq̄ doli p̄t: nō de
in libentia receptis a
h̄ert in. c. a vniuerso
vbi feno si a iure. p̄t
la dolo vbi gl. notabilr n
in. d. c. doli. q̄ in p̄t
doli dolo vbi cū p̄t
boni: h̄ p̄t p̄t p̄t
sed vni vbi dolo p̄t
vt. l. doli p̄t. nō ē q̄
vt fides nō sit de dolo me
vbi p̄t doli. d. l. doli
vbi. l. c. q̄ p̄t in fidei
vbi doli doli: vt nō
vbi p̄t doli. c. vbi

ratifica: ex pmutatōe. Sunt tñ alie ac-
tiones bone fidei: quas sub silentio per-
traseo gratia breuitatis. actiōes at stri-
cti iuris sunt vt actio ex mutuo ex arbi-
trio: & ex stipulatōe: nō tñ q̄ prime ac-
tiones dicuntur bōe fidei: nō q̄ tñ in eis
debeat seruari bona fides: q̄ et in ac-
tione strikti iuris: & i quolibz actū bo-
na fides d̄ seruari. Sed q̄ in ipis bo-
na fides exuberās est seruāda. & iudex
pleniorē h̄z p̄stet ad oia exequēda. q̄
suadet egas: fides bona actiōes vero
alie dicuntur strikti iuris: q̄ nō venit in
eis: nisi q̄ strikte exigit nā actiōis vel
q̄ p̄ncipalr ē i obligatōe. Quisq̄ dolo
incidit i actū: q̄ erat v̄ditur. s̄ p̄ do-
lū te induxi vt minori p̄cio v̄deres &
tūc t̄z q̄dē actus. sed satisfaciēdū est d̄
dolo. vt. ff. de acti. empt. & ven. l. iulianus.
Excipe tñ a p̄dictis casū: fm pa.
in. d. c. cū dilecti. qñ dolus interuēit in
sp̄ualibz. nā talis dolus si annullat actū
neq̄ p̄t excipi qñ q̄s fuit induci⁹ ad
bonū: q̄ si p̄t p̄prie dici dolus. exem-
plū dolo te induxi ad intrādū religione
t̄z ingressus. de hoc vide. s̄. deuortū. s̄.
vi. & j. religio. ij. s̄. x. Idē dicendū fm
gl. notabilē. ff. de ritu nuptia. l. diuo. q̄
vult hāc regulā et fallere in m̄timonio
vt dolo iduxi te ad p̄hendū m̄tioniā
& hoc fauore sp̄ualis. nota tñ fm Pa.
vbi. s̄. q̄ l̄ actus rōe doli sit nullus tñ
decept⁹ p̄t si vult stare illi actui: ne do-
lus p̄fit doloso. nā nullitas catur in fa-
uores doli passi: & nō decipientis. q̄ in
ra subueniūt decipienti & nō decipienti
bus: vt in. c. cū vniuersoz de rez p̄mu.
nisi actus sit a iure p̄hibitus vt in. d.
l. a diuo. vbi gl. notabilis nota et s̄z gl.
in. d. c. cū dilecti. q̄ in actibus bone fi-
dei: si dolus dat cām actui nō p̄ tra-
hentes. s̄z p̄ intermediā p̄sonā t̄z p̄tract⁹
sed datur actio de dolo p̄tra mediato-
res. l. elegāter palle. nō. et q̄ emptor bo-
ne fidei nō t̄r de dolo mediatoris sed
p̄t ip̄e mediator. d. l. elegāter. & ff. d̄
p̄sone. l. ij. & l. ij. nisi in subsidū. qñ sci-
l̄ mediator deficeret: vel nō posset. l. ff.
ff. de eo. p̄ que factū ē. vbi b̄r q̄ qñ do

lous nō ē soluedo: nō ē equū q̄ q̄ lu-
crei ex dolo alieno. cūz dāno alterius.
¶ An aut talis mediator possit esse te-
stis in p̄tractu p̄ eū celebrato. ff. pa. in
c. ex lris. de trasac. dicit q̄ mediator ali-
cuius p̄tractus p̄t describi vt testis in
instro illius p̄tractus: s̄z nō possit testifi-
cari vna voce. vt no. i. c. i. de testi. li. vi.
Ratio diuersitatis est: q̄ in instro de-
scribitur de p̄sensu vtriusq̄ p̄tis: q̄ rōe
p̄t eē testis. Itē tollitur suspitio p̄pter
fidem instrumenti.

Domiciliū de hoc dcm̄ ē. s̄. p̄fessio
ij. s̄. i. nota tñ singular dictū pa.
in. c. nullus. de paro. q̄ in iuris d̄o-
cesan̄i spectam⁹ domiciliū & si habita-
tione. vñ quo ad sacra necessaria ep̄s
study erit iudex cōpetens: s̄z nō quo ad
volūtaria. ex quo infero q̄ scholaris si
p̄t p̄moueri ad ordīs in loco study si-
ne l̄ia sui ep̄i. nā l̄z in loco study ha-
beat habitatiōe: nō tñ domiciliū vt in
l. ij. C. de incol. li. x. etiā infero ep̄m stu-
dy non posse p̄mutare vota scholaris
extranei q̄ est p̄tra multos cōfessores
ignorantes. hec Panormi.

Dominica dies Diez dñice cōstat
inter sūmas & p̄cipuas festiuita-
tes p̄tineri exo. xx. Memēto vt die sab-
bati sanctifices dominicā. n. colere de-
bemus p̄p̄ honorē. & gaudiū resurre-
ctiōis dñice. de p̄se. di. ij. sabbato. Nul-
la oratio in illa die agat nisi tñ hym-
nis & psalmis & canticis sp̄ualibz dies
illa trāsignatur de cōse. di. iij. tetunia.
Itē tāta est excellentia hui⁹ diei q̄ in
nullo alio die p̄t ep̄s p̄secrari. di. lxxv.
q̄ die dominico. vbi et subditur q̄ ge-
qd̄ insigne a deo est p̄stitūtū in terris
in hui⁹ diei dignitate gestū est in hoc
mūdn̄s sūpsit exordū. gē. i. in hac die
x̄ps resurrexit a mortuis. de p̄sec. di. ij.
sabbato. In eo spiritus sanctus datus
est apostolis. Actū. ij.

¶ Utz observatio diei dñice succedat
loco diei sabbi. ff. s̄z Tho. fa. fe. q. cxx
ij. nō succedit ex vi p̄cepti legis diuine
sed ex cōstitutiōe ecclesie & ex p̄stitutio-
ne populi xp̄iani. Itē nō est ita arda p̄-

h'bitio opandi in die d'ficio: sicut fuit
in die sabbati. sed quada opa pcedatur
q die sabbati phibebatur sicut dcoctio
ciboz: z alta hmōi de pte. di. iij. puenit
Et in quibusda opibus phibitis facili
dispensat i noua lege q̄ in veteri. z de
Papa nō est dubitū q̄ pōt in illa die z
alijs festis dispensare s̄z archi. flo. i sū.
cū sint de iure positio. de epō etiā cre
ditur q̄ possit ex rōnabili cā.

2 **C** An aut de necessitate salutis teneat
fidelis in diebus festiuis p̄eri vel saltē
atteri de p̄cō mortali. Si q̄ h̄z vide
tur q̄ sic hac rōne. q̄ de p̄cepto tene
mur vacare deo in aliq̄ hora diei festi
fin oēs. z hoc facere nō pōt q̄ est in
mortalis nisi de'co cōterat vel atteratur
p̄pterea d̄r leui. xxiij. Sabbm̄ regetio
nis affligētisq̄ aias vestras. z itez aia
q̄ nō fuerit afflicta die hac p̄bit. z q̄ h̄z
sit de p̄cepto in eo q̄ se esse p̄cō mortali
cognoscit v̄r indubitatuz. Sed eo qui
nō aduertit ne recogitat est inaus du
bitū: tñ credit eū teneri in aliqua hora
volere at̄r peccat mortaliter. p̄pterea
in missa p̄mittit̄ p̄fessio vt sit admo
nitio. Sed hec opio s̄z archi. flo. est ni
mis dura. z p̄clara decisiōe huius du
bij. Et. flo. forma hac q̄onem. Utz q̄
abstinēdo se a criabilib⁹ z opib⁹ māna
lib⁹: p̄ h̄z solū q̄ nō vacat d̄minis nisi
audiēdo missaz: vel nō audiēdo q̄ nō
pōt sed per totū festū solaciat z logtur
de occiosis peccet mortalr. Et arguit
primo q̄ sicut cadit sub p̄cepto q̄ est
de intētiōe legislatoris. sed itentio legis
latoris est ad hoc vt vacet deo: talis at̄
non vacat deo: q̄ z si audiuit missam
est valde modicū respectu totū diei z
p̄ nihilo reputatur ergo zc. Rñdet q̄
durus ē h̄c sermo z p̄cludit q̄ talis s̄
est trāsgressor p̄cepti de sanctificatione
sabbati: q̄ s̄z cū duo includūtur in di
cto p̄cepto. Primū est abstinere ab oi
ope seruilī z istud est de p̄cepto. Ali
ud est vacare deo: z illud est de p̄cepto
quo ad auditionē missē si pōt quo
ad aliud t̄ps est de p̄fessio z de cōgruo.
P̄terea qui pōt implere p̄ceptū de san

ctificationē festi absq̄ p̄fessio. q̄ p̄bo.
nā s̄m sco. z de migento. xxvij. di. sc̄bi
p̄cepta omnia legis absq̄ gratia gra
tum faciēte p̄nt obseruari z quo ad in
tentionem legislatoris als sequerentur
multa incōuenientia. Primū q̄ q̄cūq̄
faceret opus p̄ceptū: z nō ex caritate.
peccaret mortaliter. q̄ est incōueniēs
z hoc dicere non videret nisi p̄uere
oēs q̄ p̄miserunt semel aliq̄ mortales:
vt nullū opus bonū ex genere postea
faciāt. p̄z p̄na z maxie de p̄cepto nega
tiuo q̄ obligat ad semp z p̄ semper.
Nā postq̄ q̄s peccant mortaliter occu
rēte materia occidēdi volēdo nō occi
dere pp̄ deū nisi hoc faciat ex caritate
peccaret mortaliter. Itē sequeretur ali
incōueniēs q̄ cū sacerdo teneat oi die
dicere horas canonicas sub pena cul
pe mortalis si diceret z nō eēt i gra s̄
ad iplent p̄ceptū: z sic peccaret mor
taliter. z id pōt dici q̄ non est intentio
mandātis absolute obligare homines
ad faciendū p̄ceptū ex caritate. sit q̄
caritas sit circūstātia cuiuslibet p̄cep
ti cadens s̄līr sub p̄cepto: sed inten
tio p̄ceptientis est inducere homines
ad bonū z arcere a malo. Et si sit i sta
tu gratie vt p̄ hoc mercātur vitā eter
nam si nō ad minus per talem obser
uatiā z bonoz operatiōe de q̄gruo
disponatur ad gratiam z retrahantur
a malis. z ex predictis videtur pbabi
liter sequi q̄ existens in peccato mor
tali pōt ad implere generaliter p̄cepta
decalogi etiā s̄m intentionē mandan
tis. Sic in p̄posito nostro christianus
pōt iplere p̄ceptū de sanctificationē se
sti: absq̄ hoc q̄ sit i caritate. Et sic abs
que hoc q̄ cōterat z atteratur. Immo
s̄m Et. flo. multi ita s̄nt occupati i die
bus festiuis in locis z tripudijs z mū
danis q̄ nō cogitant de deo nec scis: z
tñ audiendo missaz satisfaciūt p̄cepto
nec v̄z q̄ d̄r de p̄fessione que p̄mitti
tur in missa. q̄ dico primo q̄ talis cō
fessio potius est ad p̄parationē cele
brantis q̄ audiētū. Item talis p̄fessio
nō est de integritate missē: z si q̄s audē

in illam lallōlet
peccare mortali
mā culpa
p̄bitū multo cogi
mortalibus: sed taz
nō cōsentiant m
p̄bitū nec atter
tamen p̄ hoc die
mōt. Nec cōbit
sabbati regetio
nō s̄nt afflicta. z
d̄r d̄lligit q̄ aia
z vigilis: q̄ indet
bit z affligebat cog
gūis z abstinēdi
i e p̄paratiōe ciboz
p̄bitū predicta p̄p
metina afflicto. Si
ignouisset eis tentat
lamū vel afflūz v̄
potuissent comedere
ante sabbatum.
Et p̄ predicta p̄
tione an sit necessa
festiuis: e circum
diciōis loquendo de
ta z simpliciter vt p̄
no loquendo de necessi
ta p̄ta q̄ h̄z nō possit
tē mortalr. de h̄ vide.
Cōtra intētur q̄ au
tū festis nō est de p̄cep
p̄bita ac ēt nullo iur
bit de missa vt de conse.
C̄mo ex predictis inf
p̄p̄bitū est auditiō
mōdū v̄rūz audiri nō
est de p̄cepto simplici
lūmō. s̄ s̄m Bernar d̄r
na. q̄. z mōre vt et s̄bit
na mōdū cōgruū obleru
C̄m s̄m oblatū it de nec
d̄r oblatū in p̄m.
C̄m d̄r et eo q̄ audiē
mōdū festiuis p̄cō efficit̄
mōdū or̄ sancti. s̄. q̄
mōdū ad illa. p̄tūz: est
mōdū efficit̄ sacerdos loq̄
mōdū peccat mortaliter: z

ret missam tali confessione preter missa
 nō peccaret mortaliter. Item multi dī
 cunt tūc mea culpa ter: z nō aduertūt
 qd dicāt multi cogitāt de peccatis suis
 mortalibus: sed taz leniter trāsitorie q
 eis nō cōsentunt nec dissentunt z sic
 nō pterūt nec atterūtur: nec tñ eis p̄sen
 tiunt: nec p hoc dicendū est q peccent
 mortalit. Nec obstat qd dī leui. xxij.
 sabbatū regetionis zc. Item anima q
 nō fuerit afflictā. zc. qz hz nico. de lir.
 tibi intelligitur q aia dī affligi ieiunijs
 z vigilijs: qz indei in sabbato ieiuna
 bāt z affligebāt corpa sua ieiunijs z vl
 gilij z abstinēbāt se ab oi opere serui
 li z preparatiōe ciboz. Nec in sabbato
 poterāt predicta preparare qd erat eis
 maxima afflictio. Si enim in sabbato
 supuenisset eis tentatio comedēdi infa
 latutiū vel assamz vel hmoi nullo mō
 potuissent comedere nisi preparassent
 ante sabbatum.

3 **E**t p predicta p̄z qd dicēdus de ora
 tione an sit necessaria maxime diebus
 festiuis. z dicendum q nō. minus alijs
 diebus loquendo de necessitate absolu
 ta z simpliciter vt presupponitur. Se
 cus loquēdo de necessitate ex supposi
 tiōe puta qñ hō si possz alr expellē pec
 catū mortale. de h vide. j. oratio. §. x.

4 **S**cdo inferitur q audire p̄dicatio
 nē in festis nō est de p̄cepto simplr. p̄z
 p predicta ac ēt nullo iure cauetur: sed
 solā de missa vt de conse. di. i. missas.

5 **T**ertio ex predictis inferitur q ma
 gis p̄elligēda est auditiō missę q̄ p̄di
 cationis: si vtrūqz audiri nō p̄t. qz inif
 sa est de p̄cepto simpliciter: non aut
 p̄dicatio. lz scūs Bernardin⁹ fuerit hu
 ius opi. z miroz de eis subtilitate. z to
 tus mūdus cōtrariū obseruat.

6 **A**n aut oblatio sit de necessitate: vt
 de. j. oblatio in prin.

7 **Q**uid aut de eo q audiēdo missiaz
 diebus festiuis dicit officii dñe vel als
 orationes. an satisficiat. §. q si iste est
 obligatus ad talia. puta: qz est clericus
 z dicit offiū qñ sacerdos loquitur alte. z
 tūc v̄ peccare mortaliter: tū qz tenetur

dicere offiū deuoto z attēte: tū qz tenet
 audire missam ēt deuote z attente. Si
 autez ad dictas deuotiones non tene
 tur tūc est malus dubius. tñ z si nō sit
 mortale tñ multum appropinquat. z
 grauitur sunt tales arguendū: qz ponūt
 obicem dñum ad attentionem ad
 quas tenentur vt dictum est.

Omnino tēporalis. Quis dicat
 litimus. §. q dñuz iuste z litie ac
 gritur: aut p litiam successiōe: aut p cō
 sensum: seu electionez populi hñtis fa
 cultatem eligendi sibi dñm: aut p insti
 tutionem p̄ncipis: seu superioris hñtis
 iurisdictionē in tali loco: aut per litiam
 p̄scriptionez bona fide factā vel alio
 iusto titulo: vt p emptionē: p̄mutatiōez
 aut donatiōez: z hmoi: aut iusto bello
 pugnando p̄ infideles. vel p̄ aliquē re
 bellum auctoritate superioris vel p̄nci
 pis. Qui sō alia via intrat fur est z la
 tro. z tenetur resignare si p̄t sine nota
 bili periculo aiaz corporoz: aut rez. tene
 tur etiam ad restitutionē oīuz redditu
 um quos h̄ abuit ab illis locis sic v̄sur
 patis: z vt homicida est iudicādus q̄z
 tum ad eos quos fecit p se. vel per offi
 ciales suos. occidit v̄ mutlarit: lz illi dī
 gni fuerint pp̄ maleficia p̄petrata. xx.
 ij. q. v. si nō lz. nec p̄t absoluti nisi dī
 ponat se ad satisfaciēdū z dimittendū
 si titulū iustificatū h̄re nō p̄t. ar. de pe.
 di. v. falsas. Intellige qñ hoc est clarū
 qz hz iniustū titulū vel nullū. Secus in
 dubio: vel cū dimittere nō possēt sine
 periculo aiarum corporum. aut rerum
 puta qz populus poneret se in seditio
 nem. z hmoi. ne non tenetur resigna
 re nisi voluntate solum qñ sciret p cer
 to. vel quando talia non immineret. c.
 si res. xiiij. q. vi.

An autem in aliquibus casibus pos
 sit domin⁹ a subditis exigere vltra cō
 suetum vel commune statutum. §. fm
 Rat. z ho. potest z primo quidem pro
 defensione terre sue. ad hoc enim tene
 tur omnes. non solum de rebus. sed
 etiam corporaliter laborare. vt sic seip
 sos saluent. xxij. q. ij. fortitudo. Item

si dñs vult ire in exercitū indictū ab ec-
 clesia vel p̄ncipe q̄ hereticos. vel pa-
 ganos. nec sufficit ad exp̄sas p̄t̄ a s̄b-
 ditis petere moderatū subsidiū. Item
 si in bello ex p̄te sua iusto fuit capt̄ ab
 hostib⁹. nec p̄t̄ se redimere absq̄ gra-
 ui dāno. Item si vult ire ad p̄ncipem p̄
 obtinēdo p̄uilegio p̄tectōis sp̄alis p̄
 se et subditis. et nō p̄t̄ p̄mo dē expen-
 sas quo ad hoc necessarias facere. et si
 aliq̄ alia cā silis emergat. puta. q̄n̄ ma-
 ritat filia. nā acq̄rit sibi affines et ami-
 cos. aut q̄n̄ facit filiū militez. aut acci-
 pit q̄d erat fendū suuz. vel nouū acq̄-
 rit. q̄ cū talia videant respicere cōmo-
 dū subditorū nō credo q̄ dānādi sint
 q̄ talia recipiūt. vel ad refectōes p̄t̄ suuz
 et viarū vel q̄n̄ sine culpa depauperta-
 tus est vel obligatus. dūcū semp̄ mode-
 rate. et nō ad grauamen exigat. x. q. iij.
 vñio. et extra de censu. cū apostolus. q̄n̄
 s̄o dñs sine iusta cā extorquet a subdi-
 tis tenetur ad restitutionē s̄z Rai. vn-
 de si velit ludere vel vltra vires ad va-
 nitatez expendere. vel si in bello q̄d ex
 parte sua iniustū erat cogatur se redi-
 mere. tūc si q̄d p̄ eū. vel etus officiales
 a subditis exactum est. et ad dominos
 sp̄los puenit. tenentur restituere illis a
 q̄bus exactū est. Si sciūt alias in p̄ias
 causas. vel vtilitatez cōem. Si autē ad
 eos non peruenit nihilominus debent
 officiales suo ad restitutionem com-
 pellere. et eos punire.

2 **U**tq̄ dñs teneat ex facto familie sue
 R. pa. in. c. l. de resti. spo. de mēte bar.
 in. l. ne qd. ff. de in cen ru. nau. dīc dñm
 nō tenent ex facto familie: nisi q̄n̄ fami-
 lia delinquit in illo officio seu ministē-
 rio in quo est p̄positus dñs et ipse in il-
 lo ministerio vītur opa familie. est: n.
 tūc qd̄ ip̄t̄et dñs si nō elegit honestā
 familiā. vt in. l. i. §. familie. ff. de publi.
 vbi p̄positus ad vectigal tenet ex facto
 familie sue q̄ sibi adiūxit in illo mini-
 sterio. Idē est videre in nauta: q̄ tenet
 ex maleficio p̄ familiā suāz facto vt in
 titulo. ff. fur. aduer. nau. ff. in dñs cui
 liter et nō criat̄er. vt i. d. l. ne qd. et iō

si aliq̄s esset p̄positus ad custodiendam
 alicui⁹ territorij: tenet ex robaria facta
 inde p̄ suā familiā. siue familia sit libe-
 ra. siue seruilis d. §. familie. Ex quo infer-
 tur p̄tatem siue rectorēz teneri ex facto
 suoz officialitū. l. si post. C. de assē. Et s̄z
 Bar. ibi liberantur predicti exhibendo
 malefactores. Et hoc enī q̄s exercebat
 officitū publicū Secus si privatū. vt q̄z
 regebat hospitale: tūc nō sufficit exhibe-
 re malefactorē sed est in optione dānū
 passū. an agat p̄tra famulos an p̄tra do-
 minuz seu hospitez vt in. l. vna. ff. furti
 aduer. nau.

3 **S**ecundo querit: an dñs agri seu terri-
 torij teneat p̄ maleficio facto sup̄ suo
 dñto. R. Pa. vbi. §. dicit: q̄ cōiter tene-
 tur q̄ sic: si dñs fuit sciens et potuit p̄-
 hibere. et si prohibuit. nō enīz d̄z pati vt
 maleficiū p̄mittat sup̄ suo. l. i. C. de fal-
 mo. Sec⁹ at si prohibere n̄ potuit. l. i. §.
 is aut. ff. si fa. fur. se. et idem dicit et villa
 seu castro: vt teneat: si potuit p̄hibere
 et nō prohibuit: s̄z i hoc vltimo alit̄ sen-
 tiat glo. i. auc. vt nulli. §. q̄n̄ colla. ix. s̄z
 primū cōiter tenetur. vt no. bar. in. d. l.
 ne qd. Idem do. An. et Jo. de li. ciuili-
 ter in: et non criminaliter.

4 **T**ertio quero nūqd̄ extraneus sci-
 ens maleficiū et nō p̄hibens: teneatur
 ex sola scia: vel ex quo nō reuelauit ma-
 leficiū cōmittendū: p̄supposito q̄ in
 solo maleficiū nō p̄mittatur gl. i. l. cul-
 pa. ff. de reg. iu. dicit s̄z leges q̄ nō si n̄
 fuit in aliquo particeps dilecti secus
 de iure canonico. Idēz t̄z glo. in. l. vtz
 ff. ad. l. p̄. de par. Bar. in. d. l. vtz dicit
 gl. p̄cedere regulr. Fallit tūc s̄m eūdē
 Bar. in. d. l. vtrū. et in. l. occisoruz. ff. ad
 simul. vbi primo facit regulaz: q̄ sola
 scia de maleficio p̄mittendo non facit
 quē teneri. Excipe ni maleficiū debeat
 cōmitti in dñm. vt in. d. l. occisoruz. vel
 in patrez. vt. l. ij. ff. ad. l. p̄. de pari. vel
 in p̄ncipē: seu in rez publicā cui q̄s sub-
 est. vt. l. q̄s. C. ad. l. iul. ma. Si s̄o. d̄z
 p̄mitti in alium nō punitur q̄s ex sola
 scia: nisi fuerit particeps vt dictum est
 Pa. etis dicit idē esse in clerico nō re-

nullo delicti p̄tra
 p̄tatem cui si
 ex iure s̄z dñi mi-
 nisteriales. vt in. c. q̄
 p̄tatem s̄z Pa. te-
 nēt nō est secutiū
 de maleficio. vt in
 C. Quarto ponit
 q̄s fuerit derobat
 tur illa villa ad t̄m
 cōquirit de expoli-
 cogatur ad t̄m d̄z
 iuramento illius vt
 sup̄ eo de his q̄ vi-
 tu d̄z p̄bri testis
 vbi habetur q̄ p̄bat
 testes amittit p̄bat
 et sup̄ valore rez am-
 licio p̄mittit. et seq̄
 memo s̄z p̄ d̄nato. l.
 violenta nō stabunt
 us q̄ delicta debet
 in. l. sciat cōm. C. de
 d̄z p̄ d̄icta violent
 eques cui ralloies
 huiusmodi.
 Sed dicit et non
 rep̄ amittit debeat
 nō cū hoc p̄t̄rat offic
 tenet solus erat q̄n̄ fuit
 no vidit qd̄ potaret i
 h̄p̄. s̄z sic occurrit od
 s̄z p̄t̄rat cōter m̄t̄q̄
 n̄ maleficio villa q̄z
 n̄ maleficio. sed tenet
 no aliter? rigor statuti.
 n̄ mirando illius cō nō a-
 liquis s̄z si agerit p̄t̄
 vna. Pa. cōm p̄t̄rat l
 q̄. c. vi. vt. Pa. i. c. l.
 s̄z in. l. i. ff. de facto m̄
 rep̄ q̄ d̄z q̄ n̄ aliq̄s
 lo aliter? nō admittit p̄ba
 m̄t̄ in h̄i. et h̄i hoc q̄
 n̄m. q̄ p̄t̄rat solvere. p̄
 n̄cē et s̄z t̄m. p̄t̄rat
 p̄t̄rat q̄ s̄z p̄bat
 p̄t̄rat q̄ s̄z p̄bat
 s̄z s̄z p̄bat q̄ s̄z p̄bat

uelate delictus ptra epim vel sacerdotē
pochialem: cū isti sint parentes spūa-
les istius: & hñdi maior: reuerentia q̄
cardinales. vt in. c. pictatiū. xxx. q. ij. &
p̄dicta p̄a s̄z Pa. secuto maleficio. Si
aut̄ nō est secutus: tūc secus nisi in criē
lese malestatis. vt in. d. l. q̄ quis.

¶ Quarto pone statuto canetur q̄ si
quis fuerit derobatus in villa q̄ tenea-
tur illa villa ad estimatiōez. viator nūc
cōquert̄ de expoliatiōe & petit vt villa
cogatur ad emēdaz nūqd̄ debeat stari
iuramento istius viatoris. &. Pa. in. c.
sup̄ eo de his q̄ vi. me dicit q̄ violen-
tia d̄z p̄bati testes: p̄ tex. illū notabilē
vbi habetur q̄ p̄bata violētia per te-
stes: res amisse p̄batur p̄ iuramētum:
& sup̄ valore rez amissaz: taxatiōe iu-
dicis p̄missa. & sequito petētis iura-
mento si p̄denario. sup̄ delicto aut̄ vel
violētia nō stabitur iuramēto p̄querē-
tis qz delicta debēt dilucide p̄bati. vt
in. l. sciāt cūcti. C. de p̄ba. vel saltē p̄ba-
bit̄ p̄ iudicia violenta: vt qz visus est ire
eques cuz valisio: & redijt pedester vel
huiusmodi.

¶ Sed dubiū est nunqd̄ sup̄ q̄titate
rez amissaz debeat stari eius iuramē-
to cū hic p̄currat difficultas p̄bati: qz
forte solus erat q̄s fuit derobat̄: & ne-
mo vidit qd̄ portaret i valisio vel mar-
supio. Itē hic p̄currat odiū spoliatoris
S̄z p̄trauū cōter t̄r: qz lz hic cōcur-
rat maleficiū: n̄ villa q̄ p̄uenit nō cō-
misit maleficiū. sed tenetur de malefi-
cio alteri⁹ vigore statuti. & id nō d̄z sta-
ri iuramēto illius est nō agat̄ p̄tra de-
linquētes. sec⁹ si ageret̄ p̄tra illū q̄ dero-
bavit. Ita cōter p̄cludūt legisse in. l. si
q̄s. C. vñ vt. Nec Pa. i. c. sup̄ eo. Idēz
tz bar. i. l. i. ff. q̄n ex facto tu. & tibi facit
regulā ḡialē q̄ vbi aliqs p̄uenit ex de-
lo alteri⁹ nō admittit̄ p̄batio p̄ iura-
mētū in litē. & facit hoc q̄ si statuto ca-
uetur. q̄ p̄ teneat solvere p̄ filio delin-
quēte & filio fuerit. p̄denar⁹ p̄ delicto
ob p̄tinaciā q̄ hec p̄batō nō sufficiat
p̄ p̄ez: nisi p̄ eū s̄e p̄bet̄ crimē. Idēz
lz Bī. Et dē p̄dictis q̄ singulariter d̄t

est Inno. in. d. c. sup̄. e. q̄ cū ille tex. lo-
quatur de h̄z locū i qualibz vt siue sit
cōpulsua. Idē in turbatua & inquietata
tua. nā in oib⁹ his p̄t̄ vis verificari.
& ex hoc inferit̄ q̄ si p̄p̄ gentes arma-
tas veniētes solus me: p̄babiliter fugi.
q̄ de oib⁹ damnis nihil illatis d̄z stari
iuramēto meo. Idē dic̄ si dñs alicuius
loci intuste bānerit aliquē subditū. nā
si bona sua sunt postmodū occupata
d̄z stari suo iuramēto sup̄ rebus amil-
sis. idē p̄cluditur in furto: qd̄ in vi. cuz
eadē sit rō: vt p̄uentat̄ fur de suo deli-
cto & sit difficile p̄bat̄ res amissas Idē
dicit Inno. si p̄uentus redargue- et de
dolo: vt in odiū dolosi. & p̄p̄ difficulta-
tē p̄bandi stetur iuramēto partis. & ex
hoc inferitur q̄ si ego deposui penes te-
saccū sigillatū: & tu mihi restitūisti sine
sigillo: q̄ si p̄quero de p̄ditōe aliquaz
rez d̄z stari iuramento meo: qz i actio-
ne depositi venit dolus. vt. i. c. i. de de-
po. vñ dolose fūisti versat⁹ tollēdo sigil-
lū. Idē tz bar. in. l. in actōibus. ff. de in-
litē iur. Sed vt dixi: p̄rimus d̄z p̄bat̄
furtū seu maleficiū. q̄n aut̄ p̄babitur
Pa. vbi. s̄. dicit q̄ p̄p̄ difficultatē p̄ba-
di admittuntur testes q̄ alio nō admittē-
rentur. vñ p̄ socios & familiares p̄ba-
bo q̄ fur irauit domū Item hostiū vt
detur fractū: vel qd̄ simile nā cū de no-
cte regulariter. vel i die nō sint nisi so-
cij in domo vñ domestici d̄z necessario
q̄ illi admittantur i testes. dic̄ et̄ q̄ vbi
opns est probare res amissas: p̄t̄ fieri
p̄batio p̄ domesticos & familiares q̄
viderūt illas res p̄cedenti die. & de no-
cte senserūt furē & surgētes s̄ repierūt
illas res vt notabit̄ dic̄ bar. i. d. l. si q̄s
¶ Quid si subditi habēt vsurarius in
aliquo nemore: & dominus au- fert eis:
nūqd̄ tenetur ad restitutionē. aut. Si
aliqs abstulit eis aliquid nūqd̄ sufficit
si satisfaciat dño illoz. &. s̄z. s̄z. tales
subditi si ita sunt serui: q̄ nihil habēt
ppriū sed p̄iculum: si qd̄ habent: est in
ptate dñi vt reuocetur quādo voluerit
& ipsuz vsurarium habent p̄ peculio:
dñs p̄t̄ reuocare. Item etiā de dñto

ipso iure sunt publicata bona. vt. l. omnia
 fa. ff. de publica. 2c. cū hz b here. li. vi.
 z tunc nō valz donatio vel alienatio :
 qz nō hz dñuz cū statim amiserit. de
 hoc dem est singulariter. Absolutio. i.
 §. cxxij. vbi hz: quid operetur ista clau
 sula ipso iure vel eo ipso: qz tria opera
 tur pmo qz tūc p dñuz illi rei. ho
 qz tūc trahitur ad diē cōmissi criminis
 ita qz quicūqz alienatio scā a die pmissi
 si cris vsqz ad sniaz saltē generalē nō
 valet ex quacūqz cā sit scā: siue lucrati
 ua: siue onerosa. de quo erat maius du
 biū. Tertio opat: qz nō solū illa bona
 i tpe intermedio debēt restitui fisco: ve
 rū et fructus medij tps. qdā sūt delicta
 i quibz hz dñuz nō pdatur. tñ statiz in
 ter dicitur ipso iure administratio. vt. l.
 questum. ff. qui z a quibz. z. l. ex iudi
 ciorum. ff. de accu. z tunc nō pōt. aliēa
 re. fallit in alienatiōe necessaria. vt. l.
 reo. ff. de sol. intellige p suis alimētis:
 aduocatis Et scripturis ad eū pñicti
 bus. Quedā sūt. dñicta talia qbz si iter
 dicit administratio. vt ē rlr. vt. l. auferi.
 §. in reatu. ff. d iur. si. z tūc si aliēatio ē
 irrenocabil. vt māmissio: z tūc iter di
 cit. vt. l. q pene. ff. de manumis. Sz si ē
 renocabil nō iter dicit. vt. d. l. post hctū.
 Sz si i fraudē appeat scā renocat. vt. l.
 si aliqs. ff. de do. cā mort. z. l. i fraudez
 ff. d iur. si. siue ex cā lucratua: siue oñe
 rosa sit scā dōatio. z ex dicit Bar. hēs
 qz dōatō scā ē post crimē capitale pp
 qb dōa dbeat p fisciari: z qz reglr reus
 cris nō amittit administratiōez bonoz. d.
 §. i reatu. z sic administrator remāet: sic
 dōatiōes valēt. z hoc t3 gl. i. d. l. post h
 ctū. z. l. res. C. de. do. inter vl. z vro. q
 gl. hz bar. meli⁹ dicit qz aliqs ali⁹ hz nō
 valēt i effectuz: qz si inuentat scā i fraudē
 fisci. ruocatur. si nō ē nulla ipso iure. d.
 l. si aliqs: vbi hz qz dōatio cā mort re
 uocat p dēnatiōe secuta. sec⁹ si iter viuof
 qz si ruocat nisi i fraudē fuerit scā. z gl.
 tbi dicit hz postea seqt pēa capita. ex snia
 lata. z hz bar. i. l. publicoz. ff. de iudi.
 pu. dñ pēa capital. ex q pdit vita. ciuit
 tas vel libertas.

Quid aut si dōauit aſi crimē pmissi. S
 ſū: an reuocetur snia secuta: bar. i. d. l.
 hctū dat regulā qz si vēdit aut dōat aſi
 delictū pmissū: z tā pposuerat delictū
 facere: z sic pp delictū pmittēdū aliēa
 uit: z tūc eodē mō reuocatur put post
 delictū: qz satis ē i fraude fisci scm. z
 suspitiōe pene. vt. d. l. si aliqs. dicit tñ
 bar. qz postz eē maleficiū pmissū. talr
 qz māifeste apperet aiuz nō pcessisse: vt
 si occidit hoiez iopiata rixa. hz bā. obj
 cit cōtra p dca. nōne hēimus nos i. d. l.
 aufertur. §. fiscus qz fiscus hōdie a die
 cris hctū. hzabet dōa oia obligata Si
 hz oia bona obligata: quātūcūqz alie
 natio seqtur. reuocatur hipothechara
 rīdet qz pro penis nō hz bona obliga
 ta vt. C. de penis fisci. cre. pre. l. i. z sic
 ante sniam nullū ius hz fiscus. d. l. ex
 iudicioz. z hoc t3 Ci. in. l. si quis post
 hac. C. de bo. dā.

Quero in casibz in quibz dixi dōa
 tionē nō valere an datio insolūtū va
 leat. R. Bar. qz sic. qz licet dōa trāsferā
 tar fisci: trāsferunt tñ cū onere. vt. l. si de
 bitoz. ff. de fideius. Si ergo reus solute
 fecit qb fiscus debuit facere.

Quero: qd hōdie cū fisco nō appli
 cetur bona hz certis psonis. vt i auc. bo
 na. C. d bo. dā. an ea q dñicta sunt hēant
 locū in psonis illis alijs qz fisco z bar.
 credit qz nō. vt. l. nō vsqz. ff. si a Pa. qz
 su. ma. Qd aut dicitū est qz dōatio scā
 metu. pene. vel i fraudē reuocatur se
 cuta snia p dēnatoriā. fa. de are. hoc di
 cit verū: qñ secuta ē cōdēnatio in pso
 na malefactoris eo viuente. Si aut nul
 la snia lata est super crimē viuēte ma
 lefactorē. z tūc donatio regulr nō reuo
 catur: qz deficit pncipale: qz post mor
 tē nō pōt fieri snia z hic est verus in
 tellectus illius. l. post hctū. hz cū. hz hoc
 fallit i crīe lese malefactoris z alijs excep
 tatis: in qbus qritur post mortē de cri
 mine. vt. ff. de do. l. donationes. §. per
 fecte. z. C. ad. l. iul. ma. l. pe. z vlt. z. d. l.
 ex iudicioz. z. c. acensatus. de here. li.
 vi. z sic habes hanc materiā optime
 declaratam. finis.

11 **C** Qui potest dōari. R. cui libet: nisi p. l. phibeat. siue sit p̄s: siue ab̄s. notus vel ignotus. Itē p̄fisa. z filiosa. ex neo t̄m. C. eo. l. siue. nā filiosa. suo q̄d̄m ē in ptate p̄s. nō valz donatō s̄z qualescit per emācipationē. nisi fuerit reuocata. vt. d. l. siue. Itē valet donatio amico z amice etiam meretrici.

12 **C** Quid at de milite an possit dōare meretrici. R. bar. i. l. miles ita. §. mulier ff. d. mili. te. dicit p̄ illū. §. q̄ miles n̄ p̄t relinquere mulieri. s̄ q̄ ē turpis suspitō. z idē h̄r i. l. mulierē. ff. d. h̄is q̄. vt indig.

13 **C** Sed qd in p̄cubina. vtz miles possit sibi relinquere. Sui. dicit q̄ non. vt no. in. l. affectōis. ff. de dona.

14 **C** Quid in p̄uato qui donat vel legat alicui mulieri p̄cubine vel alij in qua est suspitio. gl. in. d. §. mulier. dicit q̄ valet. vt. l. donatōes in p̄cubina. ff. de do. sed in legato est exp̄ssum in. l. q̄ p̄cubina de le. i. z. l. itē legato. eo. ti.

15 **C** S̄z qd in clerico q̄ t̄z p̄cubina z legatū relinqt. ri. malūbra. dicit q̄ n̄ p̄t vt i. d. §. mulier. nā sicut miles secularis milite si p̄t. ita nec miles celestis milicie. z p̄ l. gl. i. l. miles. ff. d. re in. idē b̄a.

16 **C** Quid in ea q̄ q̄s retinet t̄q̄z vxorem. q̄ in vxorē h̄ere nō pōt rōe cōsan guinitatis vel alia rōe. an pōt q̄s relinquere legatū. Bar. in. d. §. mulier. dicit q̄ veritas est ista. q̄ aut mulier ignorat m̄rimoniū si p̄sistere. s̄z credit illō valē. t̄nc valet. vt. ff. de le. i. l. fi. Aut mulier sciebat m̄rimoniū nō p̄sistere. z tē in eius p̄sona legatū n̄ p̄t cōsistere. vt. l. vxori maritus. ff. de vsuf. le. Aut dubitatur vtrū scierit vel ne. z in dubio p̄sumitur ignorantia. vt. in. d. l. fi.

17 **C** Donatio facta filio emācipato. siue alicui delibris non ex̄stibus in ptate dōatoris. siue ē extraneo. reuocat p̄p̄ v. cās ingratitudinis. Prima si donatorius atroces iniurias donatori intulit. vt qz dixit ei in platea vel loco filii. q̄ erat fur vel aliud sise. z gl. in. l. fi. C. de re. do. sup̄ s̄. atroces. dicit q̄ p̄siderat̄ ex tribus. s̄. ex q̄litate iniurie. ex loco. z ex persona. in. l. de iniur. §. atrox. Se-

cūda si manus ipsas in eum intulerit. Tertia si graue dānū rexp̄ suarū intulit Et fm̄ Jo. an. hoc arbitrio iudicis relinquitur. qd. s̄. graue dānū dicat̄ nā p̄t eē graue dānū: nō solū in tota substātia vel maiorē pte verū ēt c̄tra maiorē partem. Quarta si vite piculū ei inferre attentauerit. vt qz eē toficare voluit ēt si nō sit secutus effect⁹. Quita si p̄d̄tionē apposita si impleuit de h̄is causis h̄etur in. d. l. vl. Prime s̄o q̄tuor tāgūtur ex̄ eo. c. vlti. vbi Pa. addit sextū cānū Si donatarius neglerit alere dōatorē inopē. vt h̄r p̄ gl. i. d. l. fi. l. z gl. in. l. in cōdēnatione. ff. de reg. iur. teneat p̄riū. S̄z l. i. d. l. fi. dicit q̄ aut dōatio p̄sistit in magna q̄titate. z h̄z locū gl. in. d. l. fi. Sec⁹ si in puare. z Pa. dicit q̄ h̄ec distinctio ē satis equa. nā ille q̄ donat magna pōt egparari patri. s̄z filius tenet alere patrē inopē. l. fige. ff. de li. agno. ergo. magnā ingratitudinē p̄mittit nō subueniēdo ei in necessitate sua. z no. b̄n̄ h̄ec. qz sepe accidit i istis mulieribus maxime senibus. q̄ donat fere oia bona sua. z demū negligunt alimētari a donatario. nā poterit reuocari donatio. Mater s̄o que donauit filio z postea trāsiuit ad sc̄ba vota. dōationē reuocare nō pōt. nisi ex trib⁹ causis. l. fi. vite eius insidietur. vel in eā manus inferat. vel facturā tot⁹ et⁹ substātie moliat. C. d. re. do. auc. h̄ec quoqz Est aut hoc ius reuocādi p̄sonale ab vtraqz parte. vñ si trāsit ad heredē donatoris q̄ tacuit sup̄ hoc in vita sua. qz tacēdo renūciasse v̄t. nec ad heredes donatorij. d. l. vlti. Verita enī z demerita s̄nt p̄sonalia hoc intellige si p̄d̄cti erit scierit cām ingratitudinis.

C Quid aut si donator ignorauit in 18 vita ipsius donatorij. an possit agere p̄ heredē ipsius donatorij. R. Pa. in. c. fi. e. ff. post io. an. dicit q̄ sic si ignorauit ingratitudinē p̄missaz i vita donatorij. vñ si scierit. z nō habuit t̄pus optens ad agē. ar. i. c. cū i veteri. de elec. z p̄ter. ibi q̄ pōderat. qñ donator tacuit s̄z nō d̄t tacuisse. si ignorauit. vel si

habet p̄p̄tēs
vt it̄ dicit̄
ipolla agere p̄
no gl. in. l. d. c. c.
p̄ legatarius in
rebus ignorauit
agere h̄ere. z fact
Coe h̄is q̄. vt ind
fereh. qz si donat
ut vxorē dōatōis
rante in vita q̄ h̄
re ad reuocādi de
cūlle et̄ ignorauit
vlti. §. vlti. z. l. c.
C. de collatorib̄
re collationē ob ing
lam in ipsius p̄sona
oc. tenet q̄ nō. qz
est p̄p̄tē donatio. n
et necessitate d̄cti
fi ex mera liberali
tia de donatōe n̄
re b̄ficiōis. et̄
donatōis ob ingra
d̄ctat in donatō
pōt nō inerito a
facta p̄p̄tē p̄ced
ob ingratitudinē. q̄ illi
natio. sed quēdam rem
C. Queritur de notab
no d̄ctat monast̄ri
p̄ monast̄ri cōmiserit
nō h̄unc raronē in. c.
l. d. h̄. n̄ d̄t reuocādi
p̄ p̄p̄tē h̄ic. q. e. ti. z re
nomo. prima dicit qz si
n̄st̄riū d̄ctat. sicut i
q̄ cūcas q̄s̄z submittit̄
l̄cti d̄ctat. nota p̄ l.
facta. de penis. Itē p̄p̄tē
quod q̄p̄tē p̄p̄tē d̄ctat
c. de r̄o. n̄. q̄. alia op̄t
nast̄riū n̄ d̄ctat. exp
ne. z alia d̄ctat. z h̄ec
q̄p̄tē h̄c p̄p̄tē p̄p̄tē p̄
l̄cti. c. d̄ctat. op̄tē trāsi
l̄cti. p̄. ad. ad. alia. cal
l̄cti. p̄p̄tē p̄p̄tē p̄p̄tē
l̄cti. p̄p̄tē p̄p̄tē p̄p̄tē

habuit tps ppetes ad age. z p hac ro
ne vr tde dicēdū in herede donatoris
vt possit agere p donatariū sicut in fili
dicit gl. in l. fideicommissū. C. de fideicō.
q si legatarus iuriā itulū testatori si
testator ignorauit i vita ex hoc poterit
agere hērs. z facit q no. gl. in l. sorore
C. de his q. vt indt. z ex illis gl. vr in
fereh. q si donatari⁹ carnaliter cogno
uit vxorē dōtoris in vita sua ipso igno
rante in vita: q heres suus poterit age
re ad reuocandū donationē qz nō dī ta
cuisse ex q ignorauit. De h vide. s. adul
teriū. §. viij. z. j. A usufruct⁹. §. xxiij.

19 **U**tz collator bñficij possit reuoca
re collationē ob ingratitudinē cōm is
sam in ipsius psonā. Joā. an. z cōiter
doc. tenet q nō. qz collatio bñficij nō
est pprie donatio. nā tenetur collator
ex necessitate officij pferre. donatio aut
fit ex mera liberalitate z sic iura loquē
tia de donatiōe nō hnt locū in collatō
ne bñficior. etiaz collige q reuocatio
donatōis ob ingratitudinē hēt locum
dntaxat in donatōe pprie sūpta. z iō
posset nō in merito attēdari q donatio
facta pp merita pcedētia. nō reuocāt
ob ingratitudinē. qz illa nō est mera do
natio: sed quedam remuneratio.

20 **Q**ueritur de notabili. q. qdaz ba
ro edificauit monasteriū. z religiosi di
cti monasterij cōmiserūt ingratitudi
nē p hunc varonē in casibus exp̄ssis
i. d. c. h. n̄sqd reuocabitur illa donatō
spe. ponit hāc. q. e. ti. z refert duas opi
niones. prima dicit q sic. z q ob hoc
mōasteriū destruet. sicut i fili videm⁹:
q ciuitas qñqz submittit aratro pp
delictū ciuitā. iusta notata p bar. in. l. aut
facta. ff. de penis. Itē prinat ciuitas dī
gnitate ep̄atus pp delictū ciuitā. vt in.
c. ita nos. xxv. q. ij. alia opinio ē q mo
nasteriū si destruat: sed expellētur pso
ne z alie substituētur. z hec opinio vr
egoz: vt sic potius puniāt psonē q ec
clia. z cū hac opinioe transit ibi Spe.
Idē pa. gl. et addit aliū casuz i. d. c. fi.
s. ex presūpta volūate testatoris. cessan
te oī ingratitudinē: vt ppter superue

ntente natiuitatē filior. z de hoc vide
Pa. in. d. c. si. post. bar. in. l. ticia. §. ipe
rator. ff. d. le. ij. vbi dicit q qñqz qñm⁹
de reuocatiōe fieda ex p̄sumpta volūta
te donatoris: qñqz p remediū querele
inofficiosi: respectu filior ex nū tpe do
nationis: vt qz effudit p̄umontū donā
do. nihil vel parū relinquēdo liberts.
Primo casuz: aut dōatio ē scā i psonaz
libert: vr ex̄nei. z reuocat in totū ipso
iure: qñ dōator hoc tacite intellexerit. vt
in. l. si vnqz cū gl. sua. C. de re. do. Aut
dōatio fuit facta in psonā vn⁹ ex libe
ris: z tūc nō reuocat in totū pp natiui
tatē filior sed vsqz ad debitū bonoz
subsidiū. i. vsqz ad legitimā: q debet iu
re nē. z ita intelligat. l. si totas. C. de in
offi. do. z ex hoc infert Pa. q donatō
facta monasterio nō reuocatur i totū.
de stricto iure pp natiuitatē filior: qz
monasteriū hē loco filij. Itē qz dona
tiōe scā i fauorē aie. q nō dz esse min⁹
fauorabilis qz fili⁹. vt in aut. si qua mu
lier. C. de sa. san. ec. z hoc ē sentit gl. in
d. c. si. dū dīc q dōatio ibi. s. xvij. iij. c.
si. fuit reuocata in totū iure poli. i. celi.
s. ex qdā eqtate nāli. nō iure fori. Secdo
casuz dicēdaz: q aut dōatio fuit scā vn⁹
ex liberts. z nō reuocat p alios liberos
nisi vsqz ad debitū bonoz subsidiū ēē
si donatio fuit inofficiosa re z cōsilio.
aut donatio fuit facta alteri z tūc si li
bertis fuit aliqd relictū: nō reuocat nisi
vsqz ad debitū iure nē. Si pō nihil re
ligd z donatio ē inofficiosa re z p̄silio
reuocat i totū. si aut inofficiosa re tū:
z nō p̄silio tūc si reuocat nisi vsqz ad
debitū iure nē. Intellige qd dixi de do
natiōe facta filior: qñ tenet vt qz eman
cipato: vel filiosa. ppter merita.

Additio. No. fm No. in sūma 21
ti. de testis. §. qualr fir
metur. q testm̄ inofficiosum. vel dona
tio inofficiosa dicuntur qñ sunt facta
contra offm̄ pietatis. Offm̄. n. inter pa
trem z filiz dī pietas. ff. de obsequijs
l. pe. Inter p̄ronū aut z libertū dī ob
sequiū. C. de neg. ge. officio. Inter
deum z hoīem religio. inter hoīem z

P. q̄ aut donatio sc̄a fuit q̄n̄ m̄rimoni-
 um fuit h̄d̄d̄: puta iter sp̄suz z sp̄o
 sam aut q̄n̄ fuit h̄ctū. si p̄mo m̄o: aut
 nuptie seq̄bant̄ aut nō si sic t̄z d̄oatio
 ē si alter idē sit paup̄ior: alter dit̄ior:
 ē si sp̄sa deducta fuerit in domū sp̄o
 si: q̄ pp̄ etatē nō poterat esse vxor: q̄ ē
 vez fm̄ ho. nisi sit p̄xia pubertati. ff.
 eo. iter eos. Si aut̄ nuptie nō sequebā-
 tur: aut hoc est ex p̄e d̄oatoris aut nō.
 Si ficat̄ donauit sp̄sus sp̄se. Aut
 Ec̄ouer̄io. Si p̄mo m̄o: aut osculū nō
 iteruenit: z sic reuocat̄ d̄oatō tota lz. n.
 d̄oatio ita fiat simp̄r: iest t̄n̄ d̄ditio ta-
 cute. l. si m̄rimoniū sequat̄. Aut iterue-
 nit osculū: z t̄nc medietas reuocatur. si
 ho donauit sp̄sa sp̄so reuocat̄ tota si
 ne iteruenit osculū: siue nō. C. de do.
 pp̄ nup. si a sp̄so. si aut̄ nō remāsit a
 p̄e d̄oatoris: q̄n̄ m̄rimoniū seq̄ret. t̄nc
 donator totū recupat p̄ d̄ditionē sine
 cā: v̄l totū retinet: si nūdū dedit. C. de
 do. pp̄ nup. l. cū veter̄. Si ho donatio
 fuit sc̄a post m̄rimoniū h̄ctū: aut dans
 sit paup̄ior: recipiēs t̄n̄ nō sit dit̄ior: pu-
 ta si emat̄ idē vnguēta vxor: v̄l muli-
 er p̄sumpsit i p̄sultio h̄edo. v̄l akr̄ inuti-
 liter: t̄nc. n. talis d̄oatio nō reuocat̄: qz
 vxor nō est effecta locupletior. ff. eo. l. si
 sp̄sus. §. pe. z. §. si. z. l. q̄ aut̄. §. i. e. ti.
 Idē h̄z ho. i. sū. ti. e. q̄ si alteruter locuz
 dederit cā sepulcri: d̄oatio t̄z: qz lz d̄o-
 ator fiat paup̄ior: recipiēs t̄n̄ ip̄asr̄ non
 sit dit̄ior. Idē fm̄ ho. si vir donet vxor-
 ri ad oblationē faciēdā: v̄l ad al̄s pl̄-
 as cās eadē r̄de. aut dās nō sit paup̄ior
 z recipiēs sit dit̄ior. z t̄nc ē donatio t̄z
 z gl. i. c. fi. ex eo. explicat̄ vt sit mari-
 tus si istim̄ h̄s z repudiet h̄ditatē
 d̄oatōis cā vt deferat̄ vxori sibi s̄stitu-
 te si. n. paup̄ior sit q̄ si acq̄rit lz q̄ suo
 p̄rimonio p̄dit. Itē si repudiat legatū
 vt remaneat penes vxorē oneratā p̄ le-
 gato p̄stado. v̄l si rogat̄ esset restituere
 hereditatē vxori: nec detrahat̄ quar-
 tā cā donatōis: t̄nc t̄z donatio. d. l. si
 sp̄sus. §. si maritus. z. §. si q̄. v̄l si do-
 nauit vxori rē alienā b̄oā fide. ff. e. l. lz
 z si p̄stāte. aut dās paup̄ior z recipiēs

dit̄ior. z tunc nō valet. extra eo. c. si. in
 ter. z in gl. nisi in aliquibus casibus: p̄i-
 mo si dās sit in eadē volūtate vsq̄ ad
 mortē. Et si donatio legitimū moduz
 excedat: nō t̄n̄ fuerit insinuata vsq̄ ad
 legitimū modū valebit. C. de donatōes
 Bar. t̄n̄ in. l. si vt allegatis. C. de inoffi.
 do. dicit q̄ aut̄ sunt donatōes ab ini-
 t̄io valide. lz sunt eodē t̄pe p̄firmate: vt
 puta p̄ mortē: z t̄nc de oib̄ fiet reuoca-
 tio p̄ rata. Si ho donatōes ab inicio
 valde fuerit t̄nc reuocat̄ solū vltia q̄
 fuit in officiosa. vt. l. si libertus. ff. de in
 repa. Sec̄do si donatio i t̄ps finiti m̄ri-
 monij sit collata: lz aut̄ t̄ps illud nō est
 citur res donata donatarij: sed differē
 in t̄ps quo mulier a lege viri soluta est
 ff. eo. si cū vxor. l. §. vlt. vbi d̄f̄ inter viz
 z vxorē mortis cā donatōes recepte
 sunt. Tertio si dās dedit pecuniā ad re-
 sectionē edic̄ succensaz. ff. eo. q̄ si vir.
 Quarto fm̄ ho. si donauit vxori annu-
 um vel m̄struū ad sui sustentatōez suo-
 ruz: vsq̄ ad vsres dotis. i. fructus do-
 tis nā q̄ vltra dat̄ reuocat̄. Idē gl. i. d.
 Lex annuo. vbi ē addit̄ q̄ de alio suo p̄-
 prio p̄t̄ maritus donare vxori ad ex-
 hibitiōem sui quatenus cōcurr̄it cum
 fructibus quos sibi retinet z q̄ supere-
 rit facta cōputatōe eius q̄ donatū est
 cū fructibus dotis reuocabitur. Quin-
 to si vir pro vxore vectigal tolmat. non
 n. donat q̄ in necessarijs oneribus suc-
 crurit. vt. d. l. ex annuo. Sexto q̄n̄ vxor
 donat marito gr̄a honoris v̄l dignita-
 tis adipiscēde. lz eatenus est ratū do-
 nū: Quatenus gr̄a dignitatis supplen-
 de opus ē. ff. eo. l. q̄ adipiscēde. Septi-
 mo q̄n̄ fit donatio iter ip̄eratozē z au-
 gustā: qz imperiales p̄tractus vicem le-
 gis obtinēt. C. eodē. l. pe. Cause aut̄ p̄-
 hibitiōis donatōis inter viz z vxorē
 sunt quattuor. Prima ne p̄pter amo-
 rem alter cōiugum nō obtēperandoz
 donatōibus facilliter spoliaretur. ff. eo.
 l. i. Sec̄da ne melior in paup̄tatē incide-
 ret z deterior dit̄ior fieret. ff. eodē. l. iij.
 Tertia: ne forte p̄iuges ad acq̄rendum
 interni sibi p̄ donatōes: nō essent stu-

tenet Pa. in. c. si seduxerit. de adul. per
gl. ordinariam in. d. l. si voluntate. q. si
vxoꝝ esset de nobilitate gñe. tunc posset
aliquid dari et dos augeri eadē rōe et vt
acgrat sibi amicos potētioris generis.

33 **C** An autē donatio iter vxoꝝ et vxoꝝe q. fit
simplici pmissioe pfirmet morte. R.
nō p. l. papinian. ff. eo. et ibi dicit bar.
hoc vxoꝝ qm̄ nō interuenit traditio ve-
ra vel ficta. si enim p̄fessus fuisset se ha-
buisse et recepisse. h̄ꝛ loco traditōis. et
hec pfirmatur morte. vt. l. qd̄ suo et ibi
glo. C. de do. cau. nō nu.

34 **A**n autē teneat donatio iter p̄iuges si
pfirmet morte ciuili. Puta maru^o do-
nat vxoꝝ. c. de iude maritus efficitur ser-
uus. vt deportat in insulā et oīa bōa ei^o
p̄fiscant nūqd̄ ista. c. de ant p̄fiscari. R.
de h̄ est casus in. l. si mors. ff. eo. et in. l.
res vxoꝝis. C. eo. vbi bar. sūmādo illaz
l. dicit qd̄ donatio iter p̄iuges pfirmat
morte nālī vt ciuili. ex q. libertas p̄dit
S; si p̄ditur ciuitas libertate manēte
tūc mors nālī expectatur. exēplū p̄mit
vt si donator efficitur seruus pene: vel
dānatus sit in metallā. vt in opus me-
talli tūc donatio extinguitur s; qualescit
Et ob h̄ dicit Bar. in. l. q. vltio. ff. de pe-
nis q. dānati ad mortē efficitur seruus
pene. et sic talis sn̄ia trahit secū executō
nē et istoz dānatoꝝ ad mortē nō valet
testm̄. et p̄uso hoc idē eē etiā si enaserit
vel si essent arcepti de māibus familie
post sn̄iam latā in p̄sentes. nō dico ita
de bānitis. Secus tñ est. si q. fiat seru^o
hoīs vel p̄uati. Rō dīuersitatis s̄m gl.
in. d. l. res est q. vbi efficitur seru^o hoīs
est dñs q. pōt reuocare. s; nō vbi effici-
tur seruus pene. Hodie h̄o ex delicto
nō pōt qd̄ dānari. vt sit seruus pene. vt
in auctētica s; hodie. C. eo. q. intelligit
Bar. ibi in is q. sup̄uere h̄nt. Secus
si dānātur ad mortē sicut dicitū est.

35 **C** An autē donatio pfirmetur morte ci-
uili. q. est p̄fessionē factā in religioe.
et qd̄ est pulcra. R. bar. in. auc. si q. mu-
lier. C. de sa. san. ec. et in. l. si si mors. ff.
de do. iter vi. et vxo. concludit. q. qñq;
ista mors ciuili q. inducitur p̄ p̄fessio-

nem. h; oīo quo ad bona eādē esse
ctuz quē h; mors nālī vtputa si q. in
grediatur religioe fratru^o minorū q. nō
pōt habere aliquid. nec in p̄prio nec in
cōl. tūc puto q. heres habebit oīa incō-
tinēti. S; qñ talis mors ciuili nō h; oīo
eundē effectū q. saltē cōl. p̄t retine-
re bōa. tūc heres institutus v; expecta-
re mortē naturalē. et interim est i pen-
denti. poterit. n. añ mori heres q. testa-
tor. ar. ad hoc. d. l. res vxoꝝis. et p̄ hoc
p; so. ad. q. nostrā eadē rōne. et p̄ pre-
dicta iura bar. in. auc. ingressi. C. de sa.
san. ec. ponit. q. an qd̄ postq. ē ingressus
monasteriū possit reuocare testm̄ ante
scm̄ et p̄cludit vt hic. s. q. quo ad f̄res
minores hoc nō possit fieri quo ad ali-
os sic. Idem alex. de tmo. ibi.

C Quid autē si m̄rimonium nō tenuit 36
an valeat donatio iter eos. dicit q. l; do-
natio ipso iure valuerit. q. tñ p̄sona in-
digna ei^o fuit. reuocari poterit. C. eo. l.
si ex voluntate. Intelligit si ignorabat.
Si vero vterq. sciebat impedimentū. et
m̄rimonium nō tenere. fiscus repetet
ff. eo. l. cum hic. §. vlti.

C Quid autē de vestimentis q. dat vir 37
vxoꝝi an valeat donatio. et an debeant
esse vxoꝝis. an heredis mariti. R. bart.
in. l. i. h̄is. ff. so. ma. dicit q. vestes quo-
tidiane quas maritus dat vxoꝝi statim
efficiuntur vxoꝝis. l. ex annuo. ff. de dōa.
iter vi. et vx. et sic sine dñbio p̄tinet ad
heredes mulieris. Vestes h̄o p̄cioso
nō efficiuntur mulieris nec viri v̄ dare
aīo donādi s; p̄p̄ seipm̄ facit. vt. Uxoꝝ
sua magis ornate vadat. vt. l. mortis
sue cā i p̄n. ff. de do. iter vi. et vx. et h̄ dicit
glo. in. l. si usufructus. ff. ad. l. fal. et hoc
v̄ velle lex q. talia ornāmēta nō sint
vxoꝝis. nisi expresse legarētur vt. l. orna-
mentoz de au. et ar. le. et. l. hoc legauit
cū. l. se. de le. iij. et dicit Bart. plures
p̄suluisse. q. vestes quotidiane sint vxo-
ris p̄cioso vero et festiue sint heredis
viri. Idē bar. i. l. i. ff. de colla. §. nec ca-
strēse vbi gr̄t. an h̄mōi vestes sint cō-
ferēde. et p̄cludit q. aut loquimur de ve-
stib^o vilib^o. et alijs illi dñe necessarijs

ad vsus quotidianū. z Ale nō sunt pfe-
rēde s3 sunt pprie illius mulieris. z ab
initio tenuit donatio iter socerū z nuz
vt. d. l. ex annuo si fo logmur de vesti-
mētis z alijs ornamētis p̄ctolis z festi-
uis. tūc illa q̄ta sunt veniūt ad diuisio-
nē vt. d. l. mortis nec pōt dici q̄ morte
socerū facta donatio sit p̄firmata. qz nō
suerūt dicte res dōate. s3 ad vsus tradi-
te. vt. d. l. mort] in fi. z id putat q̄ s3 ex
vsu q̄si loquēdit: q̄n marit' spōsat vxo-
rē. z mittit sibi coronā cū bursa. z d̄f-
talio donat vxori coronam. tū dico q̄
nō est pprie donare s3 magis ad vsum
dare. d. l. mortis.

38 **Q**uid sit dicēdū d̄ vestib' ingubri-
bus. R. arg. i. l. si ex re d̄st. ff. de sit. ser.
d̄terminat fore mulieris. p̄ gl. ibi posita

39 **Q**uid sit d̄ encenyis scis vxori a cō-
sanguineis viri v̄ vxoris: an sint ipsi
vxoris. R. bar. i. l. s3 si plures. §. i. arro-
gato. d̄ vul. z pu. dic' q̄ si dōatio ē scā
a p̄sanguineis ex pte viri illa dōa sue-
rūt scā p̄tēplatiōe viri. vñ d̄ bōis viri
vident' eē p̄fecta. vt. d. §. i. arrogato. d̄st
dic' amic' v̄ cognat'. vidēt. n. magis
scā marito q̄ vxori. s3 i encenyis scis a
p̄sanguineis vxoris vidēt' scā p̄tēplatiōe
vxoris. z dic' bar. ita de scō se p̄suluisse.

40 **A**n sit valeat dōatio iter p̄iuges cō-
firmata iuramēto. R. bar. i. l. i. ff. e. dicit
q̄ si firmatur iuramēto qz iuitarent' ad
d̄liquēdū. tū remittit se ad no. p̄ cū i. l.
figs p̄ eo. ff. de fideius. z ibi p̄cludit q̄
v3 tal' dōatio. idē t3 i. l. sei' z augerius
ff. ad. l. sal. idē t3 Bml. d̄ cu. vt recitat
bar. i. d. l. sei' hac rōe. qz datū i fauorē
religiōis v3. vt. l. cū hic. §. circa. ff. eo. s3
iuramētū ē magna religio. idē t3 Jo. d̄
ll. z pa. i. c. si. e. ff. nec ob. q̄ dici pōt. q̄
iuramētū p̄ bonos mores n̄ v3 vt i re-
gula n̄ ē d̄ re. iu. ff. vt. qz d3 itelligi q̄n
iuramētū ē p̄ bonos mores nāles. si de
bōis morib' d̄stulib'. z id̄ dari p̄t h̄mōi
p̄iugib' optia cautella q̄si volūt iter se
dōare vt donās iuret nō p̄uenire h̄mōi
donatiōi: z sic valebit donatio.

41 **S**3 circa p̄dcā oppōiur. nā iuramen-
tū p̄ legē iterpositū est nullū. vt i. l. nō

dubli. C. de legi. S3 lex p̄hibz dona-
tionē tales. ergo zc. R. pa. in. c. cū p̄in-
gat de iuretur. dicit q̄ q̄nq3 lex aliqd
p̄hibet pp bonos mores nāles: nō citul
les p̄seruādos. L. iulles. n. sunt varabi-
les: z iuramētū in p̄iū nihil valet vt
in. d. regula nō ē. q̄nq3 lex fundatur su-
per bono publico p̄ncipalr z iuramē-
tū nō valet: qz pactū z iuramētū p̄ua-
toz nō p̄t remittere ius publicū. q̄nq3
lex ē fundata nō sup bōis nālibus: nec
sup publica vtilitate p̄ncipalr: s3 i odi-
uz aliquoz: z tūc cū nulla reptatur tur-
pitudine i iurāte: ita q̄ p̄t d̄taxat cū d̄-
spādio rez tpaktū iuramētū ad iplere
p̄ legē obligat iurātes. q̄nq3 lex est fun-
data p̄ncipalr sup fauorē p̄uati. s3 i p̄nti-
az z sc̄dario sup publico. vt i. d. c. cū cō-
tingat z in. c. ij. de pac. i. vi. z iuramen-
tū i p̄iū obligātū iurātes. Rō hec ē. qz
vbi lex n̄ est fundata sup fauorē publi-
cū: nec iuramētū p̄tinet i se aliquā tur-
pitudine ex pte iurātis v̄ ex pte mae
nō p̄t i p̄edire q̄m̄tus q̄s obliget deo.

P̄ z filius q̄ est i ei' p̄tate sibi do-
nare nō p̄t: eo qz p̄ z fil' q̄si vna sē-
p̄sona. C. d̄ ipn. z al. sub. l. vlt. fallit tū
in dote z donatiōe pp nuptias. Sūt et
alij casus i q̄b' valet donatio iter p̄ez
z filii z i q̄b' nō q̄ritur p̄t vsufruct'
vt no. gl. i auc. idē est. C. de bo. q̄ li. z
gl. i auc. vt liceat m̄ri. col. vij. P̄m'
q̄n sub hac p̄ditiōe relinq̄tur v̄ datur
a pente. s. ano v̄ pano v̄ ab ēneo ne-
p̄ti p̄uentia vsufruct'. d. auc. vt liceat in
p̄n. Sc̄dōs si p̄t remittat filio vsufructū
quē h3 i reb' illi' aduēticijs. vt i. l. cū o3
§. sin at. C. d̄ bo. q̄ li. Tertio i h̄r̄ditate
f̄ris v̄ sorozie: i q̄ cū p̄e admittitur: vt
i auc. d̄ h̄e. ab ite. §. si fo col. ix. Hoc
alij itelligūt: q̄si fil' decedit: ad cui'
successionē vocāt p̄t: z f̄res vt i auc. ces-
lante. C. d̄ legi. h̄e. tūc p̄t nō h3 vsufru-
ctū i p̄tē filioz: q̄ secū diuidit: s3 in bo-
nis alijs eoz: sic. z no. fm. d. fran. de
are. i p̄silio. clxi. q̄ de iure cōi q̄n ff mo-
rtur ab itestato sup̄stite p̄t z sorore so-
ror vna cū p̄tē succedit fratri in p̄ilem
i. equaliter. vt in auc. d̄functo. C. ad ter

ut ait aliqui dō
p̄m̄tē p̄tate ma-
p̄p̄tate filio p̄
in d. c. de bo. q̄ li.
q̄si p̄t: vt cū mar-
i. Secū i h̄is reb'
p̄tate' solaciū
iuraboli. vt in auc
S̄p̄m̄t' si filio le-
uitas p̄uatis ē n̄
le. l. i. d̄ d̄st' n̄ imp
fami. vt. l. cū multa
no cū filiofami
mobilia. Secū i
l. cū o3. §. exceptis
d̄m̄t' si pater dona-
t' d̄o. aliā cāum ad
n̄. amo. per gl. ibi q̄
v̄tē p̄tē si p̄tē
nihil accipit nec v̄t
C. Queritur v̄p̄
uentariū cū recipi-
ram in q̄b' h3 v̄t
Ad q̄d eni h̄erēt cū
re non tenet. Itē q̄
q̄ cauti h̄ recipi. Itē
de p̄tē d̄ q̄ est op̄t
h̄ec q̄d fuit de facto
tū rōibus p̄tē h̄
C. Quid si p̄t vsufruc-
tuū an extinguitur
p̄tē in bonis filij a d̄st
in auc. d̄ c. d̄ bo. q̄ li.
vt h̄ d̄st. p̄tē h̄ec
tū q̄si in bonis alteri
i vsufruct'. q̄si h3 i bōi
d̄st. d̄st. tūc cū filij de-
tū p̄tē. Itē d̄st. eē le-
uoluntati bonus p̄p̄-
tatur vsufructus. Et h̄ec q̄
tū bonus: z sic tū de-
p̄tē q̄ta q̄ta itelligit
q̄si h3 i bonis alteri nō in
uoluntati filio. d̄st. d̄st.
l. auc. idē est. i v̄t d̄st
tūc q̄si p̄tē d̄st. al
tūc p̄tē nō extinguit
p̄tē m̄tē h̄erit: qz q̄
p̄tē nō p̄t. qz ad p̄t

nisi aliqua rō particularis excludat
 p̄rem a portōe sua. Quart^o i heredita
 te quā adit filius p̄re nolēte vt i. l. si. §.
 sin at. C. de bo. q̄ li. Quintus q̄si filio le
 gat h̄u: vt eū manumittat. vt. d. l. si. §.
 si. Sext^o i h̄is reb^o q̄ filio obueniunt
 parētib^o solūtib^o infimōnū sine cā
 rōnabli. vt in auc. vt nulli. in. §. qz p̄o
 Septim^o si filio legat usufruct^o. nā ser
 uitus fructus eē nō p̄d̄. ff. de usufruc.
 le. l. i. Octau^o si Imperator donauit filio
 fami. vt. l. cū multa. C. de bōis q̄ li. No
 nus cū filiofam. eūti i castra p̄r d̄bat
 mobilia. Decim^o in quasi castrēsi. vt
 i. l. cū oz. §. exceptis. C. de bo. q̄ li. Un
 decim^o si pater donat filio ob alimēta
 h̄z No. alitū cāum addit bar. in. l. §. ff.
 re. amo. per gl. ibi qz si filius. recepit
 dotē p̄re n̄ p̄fētēte: nec se obligate p̄ri
 nihil acq̄rit: nec usufruct^o: nec aliqd̄ aliū
 43 **Q**ueritur vtz p̄f teneatur facere in
 uentariū cū recipit bōa aduenticia filio
 rum in qb^o h̄z usufructum. Dic qz nō
 Ad qd̄ eni fieret cū de eis rōnē redde
 re non teneat. Itē qz ad hoc teneat: le
 ge cautū si repit. Itē qz n̄ teneat: h̄ sua
 det p̄suetudo q̄ est optia legū interp̄es
 z hec qd̄ fuit de facto bononiē. z sic de
 cisa rōnibus p̄dicis hec Bar. sy.
 44 **Q**uid si p̄r usufructuarius mona
 chatur: an extinguetur usufruct^o quez
 habet in bonis filij aduenticijs. R. glo.
 in auc. Idē ē. C. de bo. q̄ li. dicit qz n̄ fini
 tur h̄z Bar. sy. dicit hoc vtz i usufru
 ctu quē h̄z in bonis alterius. n̄ filioz
 nā usufruct^o quē h̄z i bōis aduenticijs
 filioz. b̄n̄ finitur. cū filij desierint eē in
 ptate p̄ris. Idē desijt eē legitimus ad
 ministrator bonoz p̄pter q̄ duo p̄f
 datur usufructus. Et hec qd̄ fuit de fa
 cto bononiē: z sic fuit decisa. nec ob.
 p̄dicta glo. quia intelligitur in usufr.
 quē h̄z i bonis alteri. nō in bonis ad
 uenticijs filioz. hec Bar. Idē Saly.
 i. d. auc. idem est. vbi dicit qz quo ad
 usufructū quē p̄f haberet alia rōne q̄
 p̄f te ptat. vt nō extinguat usufructus
 p̄gressū monasterij: qz quo ad hoc
 p̄ mortuo nō h̄t. qz adhuc alimenta

sunt ei necessaria. sed usufructū quem
 habz rōe p̄re p̄fctis bene p̄dit: qz per
 ingressū monasterij p̄d̄t potestate Itē
 qz administrator legitimus ergo usufru
 ctū h̄d̄t. nec retinz hoc casu dimidiā i
 p̄m̄tū emācipatōis p. §. cū aut. l. cum
 oz. C. de bo. q̄ li. qz existētia sui iur^o isto
 cān filio a deo. nō ap̄re h̄z h̄z cōit doc.
Quid at de donatiōe quā fac p̄f si
 45
 lio in actu emācipatōis. an sit simplex
 vel ob cām. R. bar. in. l. vt liberis. C. de
 colla. z in. l. i. §. nec castrense. ff. de colla
 dicit nemo dicat qz illud qd̄ d̄at p̄f si
 lio in p̄m̄tū emācipatōis h̄z cōez v̄s
 loquēdi. dicatur ob cām donatiō. imo
 ē sine cā z simplex d̄batio. qz magis fi
 lius patri deberet dare qz enim liberat
 a patria potestate. z id v̄f facta ex sola
 liberalitate. vt. l. cū oz. §. cū at. de bo. q̄
 li. Idē tāq̄ simplex d̄batio v̄t p̄fēda.
An aut pater possit d̄bare filio pp
 46
 merita. vide Bar. in. l. i. §. nec castrense
 ff. de col. z in. l. si donatōe. C. de col. z i
 l. fratres a iſe. ff. de cōdi. inde. vbi dist̄m
 gult qz siquidē p̄f d̄bat filio pp merita
 p̄cedētia talia pp q̄ cūlibz extraneo ad
 idēz teneretur. tunc valz donatō z res
 donata efficitur peculij aduenticij. vt.
 n. filius q̄siuissē ex' operis z laboribus
 suis z sic est aduenticiū. d. l. cū oz. §. i.
 nec sufficeret dicere i instrum̄to qz hoc
 fecit pp merita. nisi merita p̄barent.
 vt. l. si forte. ff. de ca. pec. z per hoc dic
 Bar. ibi. qz si aliquis donauit aliqd̄ ali
 cui p̄ meritis z bonis seruitijs habitis
 z receptis ab eo. si quidē ista donatio
 sit ab eo qui posset donare libere: nul
 lis p̄cedētib^o merit^o. tunc ista verba
 enūciatiua inducūt p̄bationē iter eas
 dē p̄sonas. h̄z si de necessitate regrerēt
 z alia donare nō posset. tūc illa v̄ba n̄
 probarent merita p̄cessisse. vt. d. l. si for
 te. z no. in. d. l. si d̄batiōe. Si vero do
 nat simplr merit^o n̄ p̄cedētib^o. tūc n̄
 valet d̄batio nisi morte p̄firmetur.
Sz qd̄ i dubio q̄si pater d̄bat filio
 47
 simplr an videat donare vt filio. an
 vt b̄n̄ merito. gl. in. d. l. si donatiōe d̄
 cit no. vt refert ibi Bar. qz debem^o in

spicere si p̄cesserint merita gb^o interue
nientib^o nō esset donatio simplex. sed
ob merita. si nullum meritū p̄cessit. v̄
simplex donatio. et si pater dixerit in
instro. dono tibi vt ex neo pp merita. ta
lis. n. p̄fessio nō facit fidem.

48 **C** Utrū dōatio facta sub cōditōe sit
idē q̄ scā sub mō. R. si nā illa q̄ sit sub
p̄ditione puta si tale qd fiat. nō t̄. nisi
existente p̄ditōe. sed illa q̄ sit sub mo
do. puta vt tale qd fiat. statim t̄. sed si
extante illo pōt renocar. C. de do. que
sub modo. l. i. z. ij. z. l. fi.

49 **C** Utrū sacerdos prochtales z alij.
clici. siue plati possint dōare. De h̄ v̄
s. clic. i. ij. l. R. z. s. y. eps t̄ ad p̄stru
en. mōasteriū. pōt p̄ferre gn̄q̄gesimaz
bonoz sue ecclie ad edificatōes vero
alterius ecclie solū ceterimā. xij. q. ij. bo
ne rei. nec regriū non^o p̄sensu cum se
mel a iure p̄cessū sit. z si p̄les dōatōes
fecit z excedāt gn̄q̄gesimā vel ceterimā
excedens siue vltia renocabit z si oēs
fin Pa. z doc. in. c. aplice. de do. licet
alig dicant q̄ de quakbet dz subtrahi
certa ps. qz vltia dōatio simplr nō gra
uat. Sed in p̄nū ē: qz p̄rie dōatōes sūt
sortite suū effectū. nō ergo debent reuo
cari pp vna vel vltimā. qz qd lūe factū
est zc. Sz vbi p̄les donatōes essent sil
facte. seu si appet d̄ a firmitate tē p̄t p
cedē p̄ria opi. ifert et pa. q̄ vbi dōatō
phibet vsqz ad certā q̄titate: nō p̄nt fi
eri p̄les dōatōes successiue vsqz ad illā
q̄titate. q̄si hoc videat actū in fraudē
legis. z fac mām. l. s̄cim. C. de do. nā
dōatio phibet sine i sinuatōe vltra gn̄
gētos aureos pōe q̄ successiue quis fec
eidē p̄les dōatōes: z sil coacervate ex
cedūt gn̄gētos aureos: nūqd excessus
valebit sine insinuatione. z certe dicen
dū est q̄ si z optie p̄bat in. d. c. aplice.

50 **C** An at cōsensu capli d̄beat iterne
nire q̄ ad p̄struendū mōasteriū. dic h̄
Pa. vbi. s. q̄ eps a prin. nō pōt de no
no p̄struere mōasteriū nec eccliaz con
structā secularē mōasticis in formare
regulis sine p̄sensu capli. z ita intelligi
tur. c. si eps. xy. q. ij. Sed post q̄ hec sūt

acta sine cōsensu capli p̄t sol^o h̄ac dōa
tionē facere: qz tūc ē necessaria. z ita in
telligūt alia iura. Et h̄z cōter doc. non
solū de redditib^o. s̄z et de possessionib^o
p̄t eps h̄ac dōationē facere gn̄ imo ex
pediētius ē ecclie de possessione q̄ pp
hoc donare gn̄q̄gesimā p̄tē redditū.
et h̄ intelligas d̄ donatōe inter viuos.
Secus in testō h̄z cōter. doc. qz testm̄
porrigit ad t̄ps: quo nō ē futurus pla
tus qz morte p̄firmat. ergo cū nō possit
disponere tunc nec nūc in testō. Itē te
stamētū sit de reb^o p̄p̄ijs. nō de alie
nis. z adhuc ex magna gra p̄cedit vt
qs possit testari de rebus p̄p̄ijs pp p̄
mā rōnē. Si t̄n gn̄q̄gesimā aut ceteri
ma eēt in graue dānū ecclie tē dari nō
d̄bet. d. c. aplice. itē i rez dōatōes dz at
tēdi. rōabil p̄suetudo loci. ex v̄ do. ceter

C An aut in oib^o donationib^o factis s̄
vltra quingentos aureos regatur insi
nuatio. z dicitur insinuatione scriptura
publica que fit corā iudice: z scribitur
in actis publicis. Sic h̄z monal. q̄ dōa
tōes q̄ in priuatū a principe sunt. cu
inscūque q̄titate sint valēt et sine scri
ptura. l. s̄cim. C. de dōa. z ecōuerso
que sunt in principē a priuatis. l. sancti
mus. z in auc. z a puatis ibi posita. itē
cū donat p̄ys locis similiter valet: qz
in h̄is optia mēsurā ē rez donataz im
mensitas in auc. de non. alie. vel per
mu. re. s̄. si nimis colla. ij.

Additio. an autē donatio inter s̄
viuos insinuatione le
gitima nō accedēte excedens sūmā gn̄
gentoz florenoz interueniente p̄fir
matione imperatoris ex certa scientia
post mortē donatoris valeat. ita vt p̄
eā p̄iudicetur q̄busdam nepibus de
bentibus succedere ab intestato. pan.
in cōsilio. lxxij. ic̄spiete christi eiusqz
matris cōcludit p̄pter dictā clausulā
appositā scilicet ex certa scientia q̄ ta
lis donatio valeat et in p̄iudiciū illa
rum neptum. z adducit tex. iuncta gl.
in cle. i. de imuni. ecclie. q̄ tanta ē pote
stas principis circa ius positū vt fa
cta possit habere p̄ infectis: ita vt fact

remittit acti nōq̄
Largo in casu nol
tunt me a dēdici q̄
h̄s p̄p̄iatis et ex
vicia donatio ex
m̄ d̄ de iure natur
p̄ntur h̄c insinu
v̄bus insinuationi
v̄bas donatoris v̄
ē in h̄. de re. a. s̄. c.
re casu salē vt poi
tur. p̄p̄iatis impator
v̄bas existens h̄a
p̄nta ad omnem
v̄bas valet: ita illa
h̄us emanasset:
v̄bas repote ius ade
p̄p̄iatis acquisitū. C.
interueni me dante
p̄ntione cura q̄ p̄
ponere h̄abēdo illū
ad omnē iuris effe
rator: principaliter
p̄ntatum illarū nep
cōsequentiū p̄ncipa
lū circa ius civile. s̄
i ad cōsequentiū mul
tur per casu quentia
v̄bas principaliter vt
v̄bas p̄ntum cum h̄c
v̄bas quentia nō ex ca
v̄bas. sed iuris v̄s p̄
v̄bas impatoris p̄nt
v̄bas ius gentiū tollen
v̄bas p̄ntis. Sz nos
v̄bas auctoritate. ita
v̄bas. rōabilis in. l. ij.
v̄bas. v̄bas q̄ impera
v̄bas libenti natalib^o
v̄bas p̄ntem p̄ntem. et
v̄bas ad libenti succ
v̄bas in v̄bas v̄bas. q̄
v̄bas non vacuo p̄ntem in
v̄bas d̄bet p̄ntem. et cer
v̄bas v̄bas. ad h̄ fact. q̄ not
v̄bas p̄ntem. et renuncia.
v̄bas v̄bas p̄ntem. v̄bas
v̄bas v̄bas v̄bas v̄bas

et retroire ac si nūq̄ emanasset illū ius
Lū ergo in casu nostro istis neptibus
fuerit ius ad eūdi questū ex turis ciu-
lis dispositione & ex eodē iure corru-
rit dicta donatio ex insinuationis dese-
ctu. cū de iure naturali vī gentiū nō re-
quiratur hec insinuation. sed sufficit ad
ipsum insinuationis validitatem vo-
luntas donatoris vt in. §. per traditio-
nē infi. de re. di. sed fuit inducta de iu-
re civili saltē vt homines non fraudē-
tur. potuit impator tanq̄ sup hoc ius
positiū existens habere illā legē pro
infecta ad omnem iuris effectū. & sic
perinde valeret illa dōatio ac si nūq̄
illud ius emanasset: non obstante q̄
medio tēpore ius ad eūdi fuerit illis
neptibus acquisitū. Quia hoc ius illis
interuenit medtante turis ciuilibus dis-
positione circa qd potuit impator di-
sponere habēdo illud pro infecto quo
ad omnē iuris effectū. Nec hic impe-
rator principaliter disposuit circa ius
priuatum illarū neptū sed p quādam
cōsequentia principaliter enim dispo-
suit circa ius civile supplēdo solēnita-
tē ab eo requisitā multa enīz permit-
tuntur per consequentia que non ad-
mittūtur principaliter vt in. l. i. ff. de au-
cto. tu. p̄sertim cum hoc ius fuisset hōi
neptibus questū: nō ex eartū contractu
seu facto. sed turis dispositione. Nec
hoc casu impator principalr dispo-
nit cōtra ius gentiū tollendū q̄tum ē
ex facto hominis. S; nos loq̄mur in
iure questō auctoritate iuris ciuilibus
ad hoc tex. notabilis in. l. ij. ff. de nata.
restī. vbi tex. dicit q̄ impatores non
facile solēt libertū natalib⁹ restituere
nisi consentiente patrono. cum si pos-
set postmodū ad liberti successionem
venire & tñ vt inuit ibi tex. ipator hoc
pōt ēt non vocato patrono licet de fa-
cili nō soleat: pōt ergo ex certa sciētia
facere si vult. ad h̄ facit qd notat Inn.
l. c. nisi cū p̄ides de renūcia. q̄ supior
penes quem est potestas dispensandi:
pōt ēt si vocatis illis quibus p̄iudica-
tur dispensationez impendere. & p

tex. illius. l. ij. dicit notabiliter bar. in. l.
gall⁹. §. & quid si tantū. ff. de libe. & p⁹.
q̄ si impator vult legitimare aliquē
non vocatis agnatis quib⁹ delata est
hereditas: potest dūmō hoc faciat ex
certa scientia. Itē p hoc faciunt dicta
per Ly. in. l. rescripta. C. de preci. impe-
ra. offe. que p̄muniter approbantur p
alios Legistas & canonistas in. c. que
in ecclesiarum de constitū. q̄ licet p̄-
ceps nō possit sine causa rescribere cō-
tra ius diuinum: tamen si de facto scri-
bit presumenda est in eo causa. Unde
si princeps mandat aliquem interfici.
vel rebus suis priuari sibi parendum
est. Nec obstat predictis. l. fina. ff. de na-
ta. restī. vbi dicitur q̄ libertus debet p
impatorē restituī natalibus p̄ono
consentiente q̄ ius p̄onē per hanc re-
stitutionem amittitur. & per illū tex. dī-
xerūt doc. cōmuniter q̄ princeps in le-
gitimatione fieda debet regrere agna-
tos qui successuri erant ab intestato &
cum eorū p̄sensu legitimacionē facere:
saltē eo casu quo filius petit legitima-
ri post mortem patris. dic q̄ dicta. l. fi-
na. procedit de potestate ordinaria s;
nō absoluta. prout loquūt dicta. l. secū-
da eodem titulo. que hic interuenit p
illā clausulā ex certa scientia.

CAn autem valeat donatio sine infi s;
ngatione confirmata iuramento. B.
Bald. in. l. illud. C. de sacrosanctis ec-
cle. dicit q̄ non. Quia ad hoc vt iura-
mentum aliquid operetur: tria debent
cōcurrere. Primo q̄ persona sit habi-
lis vel per iuramentūz habilitata. Se-
cundo q̄ sit generalis forma seruata.
Tertio q̄ res non sit prohibita. vt. l. si
quis inquitinos. §. si. ff. de le. i. S; iste
donatōes clādestine nō interuenientib⁹
bus actis sunt prohibite vt. l. donatio-
nes. C. de donationibus ergo iuramen-
to nō validatur: merito: nec orit obligā-
tio naturalis. Idem t; Sali. in. l. pe. C.
de dona. Sed Jo. an. in addi. Spe. in
tit. de instru. edic. siue de fide instru. §.
pono. tenet q̄tum p ea que habentur
in auc. sacramenta puberum. C. si ad

versus ven. & qd̄ habet in. c. cum p̄tin
gat. de iurelu. Sec̄do q̄ nō h̄z p̄petuas
cām p̄hibitionis: q̄ in certis casibus
valet sine insinuatione: vt̄ habet in. d.
l. pe. Ideo p̄t iuramento firmari: vt̄ l.
nō dubitū. C. de legi. Jo. de imo. dicit
q̄ opi. Jo. an. p̄t teneri dūmō p̄ me-
tū vel dōlū nō sit extortū iuramētū: q̄
tūc possit peti absolō iuxta ea que ha-
bentur in. c. si vero de iureiur. & ad rō-
nem Bal. r̄ndet q̄ res non sit p̄hibita
vex est de iure canonico. Secus si de
iure civili. vt̄ voluit Jo. an. post No. in
c. quēadmodū. de iureiur. Ang. de are.
insti. de dona. dicit q̄ cū iste casus sibi
semel occurreret noluit p̄ aliqua ex dī-
ctis opi. consulere Tū videtur tenēda
opi. Jo. an. & imo. p̄ ea que notat bar.
in. l. si q̄s p̄ eo. ff. de fidelit. vbi dicit q̄
l̄z dōatō iter vi. & vxo. si valeat: t̄si si fir-
mat iuramētō valet idē dīcī cāu n̄o.

54 **Q**uid si remitto ticto mille dūca-
tos & sic etiā libero an idigeat insinuatōe
R. bar. in. l. modestin. ff. de dona. disti-
gnit aut debītū est odiosū vt̄ vsurarius
v̄l penax: & valz sine insinuatōe. vt̄ d.
l. modestin. aut ē debītū s̄e sortis. & t̄c
aut est debītū ex plurib⁹ causis: & tot
sūt liberatōes quot sunt cause debiti:
iō nō indigēt insinuatōe si aliqua cau-
saz nō ascēdat vltra gngentos aureos
aut tota sūma est ex eadem cā: & tūc in-
diget insinuatōe: vt̄ l. si q̄s obligatōe.
ff. de regu. iur. Secus si fiat ex alia cā. q̄
tunc claz est: q̄ nō indiget, insinuatōe
hoc Ang. in. d. insti. finis.

55 **A**n aut̄ donator teneat de euctio-
ne dīcī s̄z Pa. i. c. inter cetera. de p̄ben.
& in. c. si. de emp. & v̄. post Cl. & alios
q̄ aut donator solēni p̄missiōe p̄misit
de euctiōe: & tenet. aut nō p̄misit. Et
tūc aut̄ donatio incepit a p̄missiōe: vt̄
q̄ p̄mo. p̄misit: & postea dōavit aut sce-
pit a traditiōe: q̄ simul donavit & pro-
misit. P̄tio casus: l̄z olīm nō tenebatur:
nisi p̄missio fuisset solēnis: pura st̄pu-
latiōe interueniēte: sed hodie secus per
l. si quis argentū. C. de do. Sec̄do casus.
sc̄tū incepit dōatio a traditiōe: aut v̄t

agere ad p̄ticulare interesse: puta ad s̄-
ptus factos occasione illius donatōis
& distingue vtz̄ donator fuerit in dolo
vel nō. nā p̄imo casu. tenet. sc̄do nō: vt̄
l. aristo. ff. d̄ dōa. Ad totale s̄o interesse
rei dōate agē si p̄. vt̄ l. ij. C. de euct.

Quid aut̄ si donator dicat: dono s̄o
tibi villā meā & oīa iura q̄ habeo i ea:
an veniāt iura sp̄ualia: vt̄puta: ius p̄o-
natus declinē & huiusmodi: Sic Pa.
in. c. sedes. de recriptis p̄ notabile dī-
ctū Inno. in. c. ex lris. de iur. pa. q̄ nō
veniūt iura sp̄ualia p̄ talē donatōnē.
q̄ hoc signū omnis: nō extendit se ad
ea que sunt alterius iuris & nature q̄
ea que p̄ncipaliter trāsferūtur optime
facit. d. c. sedes. vbi dicitur q̄ p̄ clausū
lā generalem: quidā alij: Et res alie ml-
titudine effrenata nō includiūt: nec per-
sone: nec res maiores expressis: sed pa-
res vel mīores. Ex quo infert Pa. q̄ ge-
nus sequens enumerationē specierum
restringitur ad species pares expressis
Sic ergo illa generalitas. & omnia iu-
ra. d̄z restringi ad tēporalia: pp̄ sp̄m
temporalitatis p̄cedētē. Secus aut̄
q̄n datur aliqd̄ qd̄ h̄z simul tēporalia
& sp̄ualia iura cū omnibus p̄tinentijs
suis: sicut est p̄benda que h̄z possessio-
nes & decimas: tūc oīa simul trāsferun-
tur. hoc idē l̄z No. in. d. c. ex lris.

Donatio. ij. causa mortis est vt̄ cur
rē quā dono malo me habere q̄
etiā cui dono: sed magis ipsum q̄ here-
dē meum. ff. eo. l. l. Vel magistrat̄ dī-
fintendo: est quēdā ex mortis vel alteri-
us instantis vel futuri piculū p̄sideratō-
ne vel metu dispensatio voluntatis. ff.
e. l. ij. & addit h̄o. liberaliter facta: q̄ si
q̄s cā mortis sibi p̄minate rem suā cō-
ferret: nō valeret: licet periculū imine-
ret. ff. q̄ met. can. metu. Et hoc intelligi-
tur q̄n̄ metus iō m̄hi infertur vt̄ aliqd̄
donē. alias secus. ff. eo. l. l.

Quis p̄t donare. R. q̄ huiusmodi
donatōes facere p̄t oīs q̄ testari p̄t q̄
aut̄ testari nō p̄t eā facere nō p̄t. hoc
fallit in filiosa. q̄ l̄z parte cōsentiente
testari nō possit. excepto castrensi pecu-

des et omni dona
tam p̄t. parate
tamē. ff. de tam l
C. in donari poi
tamē fieri p̄t q̄
loqui p̄t. ff. de l. o
p̄ nō donatōe
ff. de motu. no. n
fide p̄. q̄ l̄z d̄n
f̄i legari fallit n̄
facti ad. q̄ an f̄es
h̄i p̄t habere. s̄i
c̄ aduentum.
C. Quero q̄ p̄t
q̄d̄ inter viuos d
C. Quod sunt spe
na. m̄do tres vna
tamē q̄ cogitat l
f̄i. h̄o d̄n. f̄iā a
q̄is vel alterius
vel aliud piculū
rū vna f̄i. ita vt̄ r
accipiens. vt̄ tur
donis decēdit.
C. Quis aut̄ fiat
tūc p̄t. tamē
natus. q̄d̄z aut̄ sp̄
q̄ fiat cā mortis: vel
l̄z. q̄ al̄s effect̄ donati
no. q̄d̄z h̄erē in
q̄n̄ eo ip̄o q̄ q̄s m
ret mortis cā. vt̄ d. l.
S̄c̄s aut̄ h̄o. h̄o. h̄o. h̄o
f̄iōe & q̄nta p̄f̄o
l̄z. q̄d̄z p̄t. p̄t. p̄t
tam. Et d̄bent in ea q̄
im. C. l̄z. h̄o. h̄o. h̄o. p̄t
n̄. al̄q̄ n̄. d̄n. d̄n. r̄cti
n̄. d̄n. cā mortis p̄
cōd̄e. d̄n. n̄. n̄. f̄i
q̄nta. n̄. n̄. p̄p̄t
ff. de motu.
C. l̄z. q̄. etiā casus ren
n̄. d̄n. q̄. cōd̄e. f̄i
l̄z. q̄. n̄. n̄. r̄cti
n̄. n̄. n̄. p̄t
n̄. n̄. n̄. p̄t
n̄. n̄. n̄. p̄t
n̄. n̄. n̄. p̄t

lio: vñ quasi donationes tñ eā mortis
facere pōt. parente in cul^o pñte est cō
sentiente. ff. e. tam is.

2 **C**ui donari potest. ff. q. oibus do-
natio fieri pōt qbus legatū de iure re-
linqui pōt. ff. e. l. oibus. In quo qdem
ips nō donatiōis. s; mortis inspicitur
ff. eo. mortis. no. tñ s; Bar. in. l. qdem.
ff. de pe. q. l; dñatis in metallū n̄ pos-
sit legari fallit tñ i cā alimentorū. Et hoc
facit ad q. an sres miores vñ alij q n̄
hñ pñt habere. saltes possim petere ex
cā alimentorum.

3 **Q**uero qd pōt donari cā mortis. s;
qgd inter viuos dari pōt.

4 **Q**uod sunt species huius donatio-
nis. rñdeo tres vna que fit ab hoie sa-
lano: eo q cogitat se qñq; mortuus.
Alie s; oie sūt ab hoie q occasiōe lā-
goris vel alterius cāe tmet sibi mortē
vel aliud piculū de pñio iminere: qua-
rū vna fit ita vt res donata statim fiat
accipientis. vt tunc fiat accipientis cū
donās decesserit. ff. e. l. ij.

5 **Q**ualr aut fiat dñe q; triplr. s. tradi-
tiōe: pollicitatiōe: z stipulatiōe. ff. e. l. se-
natus. qñq; aut spē fiat d; inseri in ea
q; fiat cā mortis: vel alterius piculi ta-
lis. q; als esset donatio simplex ster vi-
uos qñtūq; fieret in articulo mortis
q; nō eo ipso q; q; mortis donat do-
nare mortis cā vt. d. l. senatus. s; Elzo.
Scō; aut ho. hoc stimādū erit s; boz
affectiōe z qñtate psonarū z status. Et
si nihil appet. psumit inter viuos dōa-
tum. Et debent in ea qñq; testes adhi-
beri. C. e. l. fi. d; et esse pñs psona cui fit
vel altiq; vice eius recipiat eā vnde si
vult donare cā mortis pauperibus: vñ
ecclesie donet notario stipulanti z reci-
piant nomine pauperum. vel ecclesie
ff. eo. inter.

6 **E**x qb^o aut causis reuocetur hoc do-
natio. Sic q; cuiuscūq; spē: vel modi
sit ipso iure triplr reuocatur: vel si do-
nās supuixerit: seu de piculo in q; erat
qualuerit: vel eū penituerit: vel donata-
rius prius decesserit. in ff. eo. in prin.
Si tñ donās irrevocablē eā dixerit eē

irrevocablis erit vt si dicat dōationes
hāc: qñtūq; p mort donatarid. aut me
supuente: vel penitere ptingat tñ irre-
uocabiles eē pacisco: z iubeo volens
eam. nulla ratione vel cā irritari posse
d. l. senatus. s. mortis cā z sic habebit
effectus simplicis donationis: s; dica-
tur fieri cā mortis.

In qbus aut hñmōi donationes sint?
Siles vel dissimiles legatis: Sic hoc
donatio differt a legato. Prio q; lega-
semp datur ab hñ de: s; dōatio cā mor-
tis vel ab eo vel a defuncto. Scōo q;
filiāsa. pñe pmittente: hāc donatiōem
facere pōt: nō aut pōt legare vel testari
q; ex hoc alieno arbitrio pēdere nō d;
ff. eo. tā is. nec et pōt codicillari. vt. l. ij.
de le. i. vbi hētur q; q nō pōt testari non
pōt codicillari. z tñ Bar. reddit rōez q;
re aliud sit i dōatiōe cā mortis: z aliud
in legato. dicēs q; s; dōatio cā mortis
fit vñia volūtas sapit tñ nāz pñtū in-
ter viuos. z iō pōt fieri a filiofa. volente
patre. Tertio: q; si testm accuso legatū
pdo nō at donatiōez. ff. de his q. vt in
d. l. post legatū. z isti de do. s. i. i. gl. in
ver. fere. vbi et ples alie ponūtur dñe.
rō at dñe qre i. d. cāu p datur legatū: z
nō dōatio cā mortis datur p glo. i. d. l.
post legatū. i. s. q mortis cā. q; dōatio
mortis cā nō p testm pfirmat. Et vide
et bar. i. d. l. circa pñcipiū. vbi dic q; il-
le q; dic testm falsū directe ipugnat iu-
diciū vñ volūtatē defūcti. z p pñs d; p
dere legatū. puenit aut cū legato q; in
morte pfirmat z ex ea salcidia vtrahit
C. ad. l. fal. l. fi. Et i tñ ē filis ei. vt cū ip-
so sere p oia pñteret. d. isti. i. tex. z i. gl.
S; dices tñ nōne legatū pōt dari a testa-
tore sic z dōatio cā mortis: certe sic: s; tē
amittit nomē legatū si trāsit i dōatiōe
simplicē z i spēz dōatiōis iter viuos Et
de h̄ est gl. singularis de q; dñ. facu ms
gnū festū i. l. legatū. de le. ij. z di. dicit
q; ex hoc sū duo effectus: prio q; testōz
nō poterit amodo reuocare. Scōo q;
de hoc ampli^o salcidia nō vtrahit. vt
l. vbi. ff. de do. cā mor. q; tene mēti dic
bar. i. d. l. legatū s; ipē dubiet de hoc

Donatio. iij. pp nuptias. donatio pp
 nuptias e qd spous spose ddat qm
 ab ea dote accipit. extra de do. iter vir.
 z vxo. c. nup. z ibi pz idē est et si spon
 sus ddat qm nō accipit dote: qz siue ac
 cipiat dote: siue nō illud qd donat sic
 vocat. alicubi tñ vt i spania p̄suetudo
 est vt viri vxores dotēt ex p̄pria subā
 q̄ p̄suetudo p̄t eē licita s̄z pa. i. c. si ne
 cesse d̄ do. iter vi. hui⁹ aū donatōis p̄
 p̄riū est: qz si pacificat maritus de dote
 vel pte dotis lucrāda vxore p̄mox⁹ ta
 lē pte d̄z lucrari mulier de donatōe pp
 nuptias p̄moxio viro extra de do. inē
 vi. c. si. d. sane. z. C. d̄ pac. quē. l. ex mor
 te. vbi ēt pz qz si diuerse sint q̄ritates
 maioris vel minoris dotis z donatio
 nis pp nuptias. qz ēt tūc eq̄litas de ne
 cessitate regrit in q̄ta z nōi q̄ritate. Et
 qz si pactio p̄ria scā fuerit: nō t̄z Jnn.
 vt refert Pa. i. c. si. de do. iter vi. p. d. l.
 ex morte. dicit qz p̄t eē disp̄tas in do
 te: z in donatōe pp nup. ēt i q̄ritate s̄z
 s̄z pa. videat̄ tex. hodie de iur̄ autētico
 rū i auc. eq̄litas. d̄ pac. quē. qz dōt z do
 natio debeāt eē eq̄les: z pacta de lucro
 dotis vel donatōis d̄nt eē eq̄lia. z ita
 seruat̄ s̄z pa. in senap̄ civitate: vbi cōit̄
 donatio pp nup. est eiisdē q̄ritatis cū
 dote: s̄z i multis locis nō ob̄suatur vñ
 vt dicit gl. i. d. auc. eq̄litas. ip̄a auc. ē s̄b
 lata hodie pp p̄suetudinē qz p̄stituitur
 dos z sepe nulla dōatio fit a viro. S̄z
 tu dic̄ p̄suetudinē suādā vbi viget alio
 sua disp̄onez illud autēticē.

Sed tu diceres qd opat̄ ista dōatio
 pp nup. q̄ fit a marito. cū marit⁹ ēt te
 neat bona dōata p̄stare m̄rimōio z fa
 cit fruct⁹ suos soluto s̄o m̄rimōio re
 dit ad eū. p̄rimū p̄bat̄ i. l. vbi. C. de iu
 re do. Scd̄z p̄bat̄. d. c. si. So. dicit Jo.
 an. post pe. z abbatē qz opatur mul̄os
 effectus. p̄rimū pp pactū qd fit de lu
 crāda dote. nā extēditur in fauorē mu
 lieris ad donatōes pp nup. vt sicut ma
 rit⁹ ex pacto lucratur dotez p̄moxia
 vxore. ita vxor lucrāt illā dōatōz p̄mox
 tuo viro vt. d. c. si. Scd̄o forū⁹ ius h̄z
 mulier in rebus sibi datis pp nup. in

dote recuperāda q̄s in alijs bonis ma
 riti. nā in alijs bonis p̄t vxor renūcia
 re iuri hypothecaz. s̄z in istis reb⁹ dōa
 tis nō vi sic fit vñ possit p̄suli mulieri i
 dote recuperāda de q̄ in auc. siue a me
 C. ad veli. z i. c. puenit. de empt. z ven.
 vbi habetur p̄ pa. qz res dōatas vxorū
 a viro pp nup. nō p̄t alienari p̄ mari
 tū: ēt p̄sentēte vxore: vt in. d. auc. siue a
 me nisi duob⁹ iteruēsentibus. p̄rio qz
 vxor p̄sentiat p̄ b̄tēnti: s̄a vice. Scd̄o
 qz tñ sit in viri facultatib⁹ vt idēnta
 ti vxoris possit p̄suli. z regritur vt facul
 tas sit in bonis maritūi solū tpe p̄ci⁹
 vt qdam dicāt: s̄z ēt tpe quo vxor agit
 seu agere p̄t z p̄dicat̄ tex. notabiliter li
 mirat ius civile. Tertio opat̄ qz mari
 to vergēte ad inopiā: vxor p̄t ēt a cre
 ditōrib⁹ mariti v̄dicare tā dote q̄ do
 natōes pp nup. d̄nt. n. deservire oneri
 bus m̄rimōij: vt i. d. l. vbi. Quarto si
 vir cōmittit adulteriu: mulier p̄t age
 re: vt lucretur illā donatōes pp nup. si
 cur agit vñ vt lucret̄ dote mulieris: q̄s
 mulier adulterat̄ vt i. c. p̄terq̄z. de do.
 iter vi. z iō s̄is cane⁹ vt semp̄ fiat ip̄sa
 donatio pp nup. ip̄si mulieri. z not. qz
 ista donatio q̄ fit vxori a viro: si idiger
 insinuatōe: q̄ntis gūgētes aureos exce
 dat. C. de do. an̄ nup. auc. eo decursū. z
 rō est s̄z Bar. i. l. cū multe. C. de do. an̄
 nup. qz nō est dōatio simplex. s̄z ob̄ cas
 qd p̄derit mulieris: z nō viro: qz si pa
 ctū factū fuerit de dote z donatōe lu
 crādis mulier i donatōe lucrabilē vltra
 gūgētos aureos: vir aut̄ nō lucrabitur
 vltra gūgētos in dote: vt i. d. auc. eo d̄
 cursū. fructus tñ donatōis p̄pter nu
 ptias: nō vxor: s̄z vir percipiet ad sustē
 tationez sui z vxoris. z familie. sue pro
 pter onera m̄rimōij. extra de do. iter
 vtruz per vestras.

Dos ē dōatio a pte m̄lierts scā p̄ti
 viri p̄ sustinēdo onera m̄rimōij
 z est dotis nā vt durāte m̄rimōio: du
 ret. dos eo s̄o soluto soluit. qz siue eo
 eē nō p̄t. ff. de iure do. l. ij. z est dos q̄si
 ppriū p̄rimōinū mulieris. ff. de m. l.
 ventoz. s̄z s̄z vtz. z ad hoc qz si dos: ōz

p̄rimōinū
 ad
 Additio
 in
 vbi dicit qz dei
 p̄cedit qm m̄rimo
 re p̄prio s̄z s̄z
 m̄rimōinū s̄z s̄z
 fuit s̄cūm qz s̄z e
 dos. z hoc rōmū
 flo. ma. idē bar. i.
 hoc dicitur qd n
 s̄z pa. d. ca. qz stat
 le tenet̄ ego p̄m
 h̄z s̄z s̄z s̄z s̄z s̄z
 om̄ nēdā qm m̄rimo
 m̄rimōinū sed ēt e
 vñ qz ēt tunc d̄.
 C. Quot s̄z sp̄e
 est p̄ticia alia
 q̄ a p̄re vñ a s̄z
 tāq̄ a p̄re ē p̄tici
 ferri: an̄ s̄z d̄ncez
 cipat̄: qz nō p̄ria p
 ctia s̄z nomen p̄ria
 edent̄: vel alio ē?
 n̄ r̄atū p̄tice: vel tunc
 qz vel tunc s̄z s̄z
 i h̄z p̄re nō tāq̄ p̄re: s̄z
 videt̄ illud qd daret̄
 tunc in dote nō nō
 adōtia bec. n. aduēt
 vñ p̄re alio a p̄re
 fore aduēt̄: vñ q̄s alio
 C. d̄l. que p̄tice p̄tici
 alio vel ad vxorē: qz
 vñ aut̄ s̄z d̄ntate: aut
 h̄z p̄tice ad vñ n̄m
 an̄ nup. an̄ d̄ntate vñ
 Et in hoc cū t̄ h̄z i
 ad vñ s̄z ad vñ s̄z
 p̄tice s̄z. L. res i dote. ff.
 m̄rimo. ad vñ si s̄z p̄tice
 h̄z d̄ntate vel dote
 vñ. L. p̄tice. Et p̄
 qz vñ s̄z d̄ntate
 vñ d̄ntate d̄ntate

¶ **Infimonium** sit **factum**. nō tñ de scō: s; et de iure. d. l. iij. S; q̄dū stat infimonia dñi dotaliū ē penes virz z q̄ volūtatē viri nō p̄t inde elemosynā facere.

¶ **Additio.** adde tñ q̄d no. alex. de imo. sup. **Beica**. ff. so. ma. tri. vbi dicit q̄ de cā. l. iij. de iure. dotinz p̄cedit qñ infimonia nec de p̄nti nec de p̄terito fuis; **factum**: z sic vbi nullum infimonia fuis; **factum**. sec̄ ergo ē si p̄fuit **factum** qz lz eo p̄stera soluto tñ d̄f. dos. z hoc voluit pau. de ca. sup. **Beica**. ff. so. ma. idē bar. i. l. simarito. c. ti. z p̄ hoc deciditur q̄d notabil̄ q̄ fuit de scō s; pau. d. ca. q̄ statutū disponēs q̄ mulier teneat egs portioib; relinq̄re dotē suā filijs suis vtriusq; infimonia: h; lo cum nedū qñ moritur mulier p̄stante infimonia: sed ēt qñ morit̄ eo iaz soluto: qz ēt tunc d̄f.

¶ **Finis.**

¶ **Quot** sūt spēs dotis. **Be**. due. nā alia est p̄fecticia. alia aduēticia. p̄fecticia ē q̄ a p̄re v̄l a sup̄iore aliq̄ de linea p̄ris tāq; a p̄re ē p̄fecta. s. de bōis ei; nec refert: an filia d̄inceps sit i p̄tate: v̄l emācipata: qz nō p̄ria p̄tās facit dotē p̄fecticia s; nomen p̄ris. p̄fecticia ḡ ē si p̄ dederit: vel ali; ei; mādato vel nomē eo ratū h̄ntē: vel curatore ei; si sit p̄d̄igus vel furiosus. ff. d. iure do. p̄fecticia si p̄o p̄f nō tāq; p̄f: s; tāquā extrane; dederit illud q̄d daret extrane; sibi vt daret in dotē filie nō erit p̄fecticia sed aduēticia hec. n. aduēticia ē. quā m̄ferbat p̄ se vel ali; a p̄re v̄l auo siue sit f̄f siue auctul;: v̄l qz ali;. d. l. p̄fecticia.

¶ **Ad** quē p̄tinet piculū rei dotalis: an ad virz vel ad vxorē. **Be**. res date in dotē aut sūt estimate: aut nō. Si sic piculū spectat ad virū nisi res ex toto pierit an nup. nā estimatio venditionē facit Et in hoc cāu tā lucrū q̄ dānū spectat ad virz sicut ad rei ēptorē. ff. de iur. do. plerūq; z. l. res i dotē. si p̄o nō sūt estimate: ad virz si spectat piculū rei dotalis: v̄l electiois vel deterioratiois: s; ad vxorē. d. l. plerūq;. Et ponit̄ ibi exēplū q̄ si vestis sit estimata z mulier eaz at truerit: vir estimatioib; reddat. Si p̄o

inestimata dānū z lucrū p̄tinet ad mulierē. d. l. plerūq;. fructus tñ dotis p̄tinent ad virz. pp̄ onera infimonia: si tñ sustinuerit on; infimonia: al; secus. ff. e. dotis fructus. z. d. l. plerūq;. §. si fuit vbi ēt d̄f q̄ fet; peccoz dotaliū p̄tinet ad virz qz p̄putatur i fructib;: sic tñ vt suppleat prius capita p̄morta ex setibus iaz natis. Unde ibi fallit̄ hec regula. cuius est emolumētū ei; d; eē p̄r̄culū. Et hoc est v̄z: nisi res dotalis p̄f̄ stat in numero pondere z mēsurā: qz piculū talium spectat ad virz. Fetustñ ancillaz dotaliū nō cedūt viro qz dignitas p̄ditiois humane facit: v̄t p̄tus ancillaz nō debeāt fructū noie cēierē d. §. si serut. itē nec lapifodie vbi lapis nō renascit̄. Secus vbi tales lapides renascantur: cuiusmodi sūt in anglia z alia: qz tūc fructus eoz p̄tinent ad virz idē est de fūdis argētifodinis: z silib; z de arborib; nō cedēdis. Secus ergo in arborib; cedēdis: vt qz. j. breue tempus renascitur. nā tūc p̄nt dici fructus. Doc. idē t; bar. in. l. diuortio. §. si fundū. z. §. si vir in fundo. ff. so. ma. vbi facit ex illis duas cōclusiones. Prima ē q̄ arbores cedue cōputantur in fructibus. vt sunt salices z h̄mōi. Secus in arborib; fructiferis. Secda cōclusio: q̄ lapis q̄ nō renascitur non est in fructu. Secus si renascitur. idē in cretisodinis z argentifodinis. z p̄dicta inducit ad q. quotidianam. Done maritus qui fuerat notari; legauit vxori v̄sfructū omnium bonorum suoz. An illud q̄d percipitur ex exemplatione p̄tocolloz p̄tineat ad mulierē. Et dicit q̄ nō. Illud. n. q̄d semel tñ percipitur: z non renascitur: nō dicit̄ esse in v̄sfructu. vt in dictis duobus. §. sed redditus p̄tocolloz est huiusmodi. qz ex quo semel est redditus nūq; amplius percipietur aliquid cum non sit verisimile q̄ percipiens perdat illud

¶ **Factum** patri factum a filia: dum 4 nuptui traderetur: q̄ dote p̄tenta nullum ad bona p̄na ingressum haberet ip̄robat lex ciuili; Si tñ iuramento. nō

¶ Nec dolo p̄stito firmatū fuerit serua-
ri debz extra de pac. q̄uis li. vi. de hoc
vide. j. pactū. §. i. z se.

- 5 **C** Bos z donatio p̄pter nuptias alte-
nari nō p̄mittitaz p̄sentiente vxore. nec
valet alienatio nisi vxor iurauerit non
zuenire. z hoc si nō vi: nec dolo p̄stitū
fuit tale iuramētū. extra de iureiur. cō
p̄tingat. Quidā tñ circa rez dotale im-
mobilem puta domū vel agrū distin-
guūt vt notat Asten. li. viij. ti. lx. q̄ aut
talis est estimata: aut nō. Si sic vir eaz
alienare pōt. qz est eptitaz: nisi estima-
tio fieret: vt sciretur q̄tū res valeret: vt
sic soluto m̄fimonio. appareat: an res
sit deteriorata: vel h̄mōi. C. de iure do.
si inter. Si aut nō sit estimata: tñ non
pōt alienare: nisi in h̄s casibus. P̄rio
si puocetur ad diuisionem fundi dota-
lis a socio: qui cōem h̄z illum fundum
cū ipso: Ipso tñ ad diuisionem puoca-
re non potest socium. C. de sum. do. l. si.
Secundo si alienet cum vniuersitate:
vt ibidē. l. i. Tertio si alienet ex necessi-
tate. vt ibi Quarto si conuertat in utili-
tatem vxoris. vt ibi. l. viti. Quinto, si
vxor alienationi cōsentiā secūdo post
b̄tennius. d. c. cū p̄tingat. in glo. dūmō
sint alie res v̄ro ex q̄bus ei p̄sulere pos-
sit. C. ad velle auc. sine a me. Sexto si
tñ sel p̄sentiat: z cū hoc iuret. de hoc
dictū est. §. z fm Jo. an. hoc intelligit
siue mulier iuret per se siue p̄ p̄curato-
rez: cui dedit ad hoc sp̄ale mandatū ex-
tra de procu. c. si. li. vi.

6 **C** Pone mulier p̄rio iurauit dotē vel
dōationē p̄p̄ nuptias nō alienare nec
alienationi cōsentire: nisi ex cā rōabi-
li z auctoritate iudicis.

7 **C** Quid si postea consenserit nō au-
ctoritate iudicis z iurauit non p̄trane-
nre. §. fm Do. sup. d. c. cū p̄tingat p̄i-
mū iuramētū seruabit. ar. extra de iu-
re iur. ea te. z. c. stellecto.

8 **C** Quid si mulier iuret rez dotale alie-
nataz nō repetere: nunquā tale iuramē-
tum erit seruandum Videtur q̄ sic qz
seruari pōt sine interitū salutis eterne
z mulier tñ obest illud iuramentum

nec hēbit auctorē pluriū papaz. vt. d. e.
cū p̄tingat. z idē est de adulto: rez sum
alienante: z iuramento p̄firmate. vt. C.
si aduer. ven. l. i. No. at̄ intelligit illud
c. cū p̄tingat. hoc mō scz cū tibi dicit
seruare debent. subaudi muleres: q̄ p̄-
pria temeritate non debent venire z
papa restituet eas p̄prio motu si iterue-
nerit iuramētū vi vel dolo p̄stitum.

9 **C** Sed quō p̄stabit de metu vel dolo
§. constabit fm Dost. ex p̄spicuis in-
dys: considerata p̄sonaz q̄litate. Aut.
n. mulier est q̄dā virago z sic nō p̄su-
mit coacta. Aut ē nature debilis z vir-
dure ceruicis z faciei ferocis: z tñ iu-
dex attēdet: an exigēte necessitate vera-
res dotalis sit aliēata: z tñ bñ est. aut
vicio p̄digalitatē viri: z tñ alienatio
est suspecta. itez mulier p̄babit minas
viri: forte vbera. His oibz p̄currētibz
mulier absolutionē poterit ipetrare.

10 **C** Quid si vir suauit elogo mulierē in
ducat ad p̄sentēdū. §. ho. p̄sensus vj.

11 **C** Quid si mulier iducat ad iuramē-
tū corā iudice: z vēiat ad aurē iudicis
z dicat sibi q̄ inuita p̄senti z iurat. §.
fm Do. iudex nō dz hoc sustinere: sz si
sustinuerit p̄sumitur p̄ mulier. ar. extra
de his q̄ vi metus. c. i.

12 **C** Quid in dubio. §. v̄ tenēdū iura
mētū: qz idubis via tutior ē eligenda
extra de sp̄o. iunentis. vel relinq̄ arbi-
trio pape. qz qd̄ ip̄e voluerit tutius erit
nec aliter agere poterit: nisi p̄ eū abso-
luta fuerit. vt dictū est p̄ h̄liū aut ḡiale
gratia mulier z parētū eaz v̄ hoc ē
f. q̄ qñ mulier nubit faciat eā iurā q̄
nūq̄ p̄sentiet alicui alienationi rez do-
talis. nisi corā iudice eā cognita z p̄ba-
ta. s. necessitatis nature instātis: tñ enī
si aliter p̄sentiat ēt si iuramētum faci-
at: cū sit p̄ritū p̄tino licito z honeste.
nō tenebitur ex de iureiur. ea te. z pōt
addere si vnq̄ zuenierit: non valebit.
hec Dostien.

13 **C** Quid si vir alienet res mobiles. §. 13
hoc facere p̄t. qz nō ē p̄hibitū hoc ho.

14 **C** Vir alienare possit patrenalia
§. q̄ sic sz inn. si dñū corā sit trāslatū

in h̄p̄ alio nō
C. de mulier p
m̄fimonio.
C. de dona
nis sine sp̄e: vel
de q̄ glo. bar. ibi
m̄ mulier donat
m̄ vel filioz.
C. de re. dota.
C. In quibz ca
dote. §. lucra ē
tur de tota dote
vxoris lucranda.
more z in ancit
et lege: vt si p̄p̄ a
duentis iudicio
dorem. extra de de
Secus fm Pa. Al
iudicē secularē. n
est in hoc cōpet
vt in c. tur. de p̄
p̄ria volūtatē p̄
se maritis recess
tus p̄pria auctē
lige q̄i adulterū
nota q̄ q̄o ad
sit m̄fimonio sep
vel p̄pria volūtatē
de casz fornicationis
colūm. i. h̄o rec
vira recessitaz p̄
p̄ria dote. Jdē est
v̄ glo. de r̄no cōm
q̄p̄t totū mō don
z p̄t nō pōt matri
que ad th̄op̄ instāte
iudicantur ad iur
me. vt in c. gaudent
C. Quid aut si marit
res in adulterio recep
dote: an vir p̄dat
Bar. fm glo. in li. ab
ma. dicit q̄ sic nō
tatur per hoc q̄ si
recedere et statuto vel
dote: vt in li. erg
§. de ma. h̄c. l. c. q̄
f̄m̄m̄ q̄ m̄o f̄ de ce
v̄ cū q̄z dote. v

in viz a s nō. ff. de iure do. si ego.

15 **U**trū mulier possit donare dotez cōstate in fimonio. R. q nō. vt ē tex. in. l. pstate. C. de dona. fz gl. ibi ipsā actio- nez sine spez: vel ēt dotē pmittere pōt de q glo. bar. ibi facit magnuz festum: qñ mulier donat requiritur pstitia ma- riti. vel filiozum. vt. in. l. velles nec nec C. de re. dota.

16 **I**n quib⁹ casibus maritus lucrāf dotē. R. lucrāf ex pacto: vt si pacifca- tur de tota dote eius pte: post mortem vxoris lucranda. vt. C. de pac. con. l. ex morte z in auc. ibi posita. Itē lucratur ex lege: vt si pp adulteriu mulieris fiat diuortiu iudicio ecclie mulier amittit dotem. extra de do. inter virū plerūq. Secus fm Pa. ibi si fieret sepatis per iudicē seculare. nā iudex secularis nō est in hoc cōpetens qñ agitur ciuilitur vt in. c. tue de pcur. Idē est si vxor p- pria volūrate ppter adulteriu qz tñu- it maritū: recesserit. Idē etiā si mari- tus ppria aucte eā expulit z hoc intel- lige qñ adulteriu fuit notozum. Et sic nota qz quo ad dotez lucrādā paria sūt mrimoniū separari iudicio ecclie vel ppria voluntate vxoris. vel mariti ob cāz fornicationis. Nota tñ ex tex. d. c. plerūq. i sbo recōciliari. qz vxor: ad- ultiā recōciliata p maritū non dē- ptere dotē. Idē est etiā dicendū econ- uerso scz de vtro cōmittente adulteriu qz pdit eodē mō donatōez ppter nup. z part mō pōt matrimoniu separari quo ad thoz instāte vxore nec quo ad hoc iudicantur ad imparia marit⁹ z vxor: vt in. c. gaudemus de diuoz.

17 **Q**uid autē si marit⁹ interficiat vxorē in adulterio reptā: pp qz debeat p- dere dotē: an vtr pdat ipsūm lucrum. Bar. fm glo. in. l. si ab hostibus. ff. so. ma. dicit qz sic: qz nō licebat sibi interfi- cere: z per hoc dicit qz si licuisset sibi in- terficere ex statuto vel p̄suetudine nō p- deret dotez vt. l. qd ergo. §. si hēs. de le. l. Itē nota hāc. l. cū p totam italsā sint statuta: qz vxore p̄cedente: vir lucra- tur certā p̄ez dotis: vt eā nō lucratur

si vxorē occidit. hoc bar. nec ob. l. si qd in graui. §. si tñ ad fill. qz ignoscitur eā ad minorē penā: nō vt in totuz releuet vt. l. i. ff. de sic. z. l. si adulteriu. §. i. pera- tores. ff. de adul. Et p hoc hēs cōcorda- re tex q videntur adinuicē cōtrariari. Nam debent intelligi qz marito parci- tur: sed non omnino.

Quid etiā gl. in. d. l. si ab hostibus 18 qd si marit⁹ nō interfecit. Sed mulier erat infirma z maritus noluit ducere medicū. vel ducebat vnuz q nesciebat vnā litterā: certe dicit glo. qz p̄inde in- dignus est: ac si occidisset eāz idēz bar. ibi idēz dicēdus esset si mulier erat fu- riosa z p̄cepisset se de solario p̄ fene- strā: quo cāu marit⁹ nō dē aliqd ex do- te lucrari. Idē dicit Bar. ecōuerso qz si mulier occidat viz vt nō possit repete- re. qñ culpa. et⁹ mrimoniū sit solutū. vt l. p̄sensu. C. de repu.

Nūqd autē heredes mariti possint 19 vxore obycere adulteriu ad effectum ipediendi restitutionē dotis bar. i. l. res iudicate. ff. so. ma. zcludit p̄ illuz tex. qz nō ex quo tacuit in vita. qd placz Pa. in. d. c. plerūq.

Utrū vidua cōmittēs stuprū z pe- 20 tens dotez ab herede mariti possit re- pelli p̄ exceptionē de fornicatione. R. do. Jo. an. in. d. c. plerūqz qz sic de rigo- re iuris: perdet dotem: z sic remanebit apud heredes mariti ex offensa facta defuncto. per tex. cū gl. z p̄ ea que not. Bar. in. l. pe. C. de adul. vbi ifert ex illa l. qz ille q ostendit de adulterio cōstan- te mrimonio ille ostenditur ex stupro viduitate durāte. z ita iuriantur p̄ san- guines viri iam defuncti ex stupro: qz committitur per viduam sicut qñ cō- mittitur adulterium.

Nūqd p̄ q dedit dotez p̄ filia: p̄det 21 eā p̄ adulterio filie. R. qz si nō est stipu- latus eā sibi reddit p̄det eā: z sibi ipute- tur. vt t3 Jo. an. in. d. c. plerūqz. z ac- cur. in. l. p̄sensu. C. de repu. S3 Bi. per l. ij. §. itē si volūrate. ff. so. ma. dicit qz si filia est in p̄tate p̄ior: nō p̄iudicat p̄tē qñ possit agere p̄ dote no. tñ ad p̄dē

eta q̄ no. Et. f. q̄ q̄i vxor pp adulter
um pdit dotē si ipsa erat filia. v. l. a. s.
quicūq; dos erat ad pfem recassura p̄
nō pdit eā pp delictū filie qz p̄ nō d̄ z
portare iniquitatē filij: si s̄o nō erat re-
cassura ad p̄ez q̄uis ab eo p̄fecta tūc
marit⁹ lucrat dotē. C. de adul. l. si. sed
q̄n dos erat reditura ad p̄ez p̄ eā per-
dit q̄diu filia adultera viuit sic ēt nō
potuissz eā repetere: ipsa nō adulterate
nec dz ipse ex delicto filie lucrari s̄ te-
nebit eā vir: adultera viuēte post eius
mortē redibit dos ad p̄ez. Sicut si p̄-
lat⁹ ecclie p̄mittat felonias. i. p̄uret q̄
d̄m quādiu ipse viuet: ecclia feudū p̄-
det: s̄ ipso mortuo ad eccliaz feudū re-
dibit: ne delictū p̄sone redūdet in dā-
nū ecclie. z ex his seq̄t q̄ si vir p̄mittit
crimē lese maiestatis: pp q̄ ei⁹ p̄hiscēt
z ipse nudus exulet: vxor pdit dotē. q̄
d̄m viuit vir ei⁹: ne pp ei⁹ delictū lucre-
tur vxor: q̄ p̄ nō hēbat. Interiz t̄n
fiscus et puidere tenet necessaria loco
viri. s̄ viro mortuo: rehabet integre
dotē z dotariū suū. Itē de expensis fa-
ci] ab vxore extra domū: qz vir p̄ one-
rib⁹ h̄z dotē. Jō a tpe q̄cti m̄rimoniū:
intus z extra dz sibi facere expēsas vir
scdm q̄statē dotis. ff. fami. her. l. si ma-
rit⁹. imo ēt si dotē nō h̄z vel pdit culpa
sua tenet ei necessaria puidere s̄z facul-
tatē suā. Si t̄n mulier sp̄dte recessissent
nō recuperet expensas. nisi a tpe q̄ re-
diēs nō est admittā. z hoc nisi oppō-
atur de adulterio qz adulter nihil tenet
p̄itare: nisi ipsa replicet de fili. dico. at
q̄ sp̄dte vagātū nō tenet ad expēsas: s̄z
solū q̄n iusta de cā: puta pp nimiaz se-
uitiā viri vel hmōi. vel qz vir vadit ad
lōgi q̄s p̄tes: z eā mittit ad p̄sanguine
os ipsi⁹ vxoris p̄ maiori honestate.

22 C Pone q̄ pp adulteriū vxoris scā se-
p̄tione thori: mulier dotē amisit: nūc at
p̄bata p̄sanguitate sepani oinonūqd
mulier poterit dotē repetere. ff. gl. i. d. c.
plerūq; q̄ cōit̄ approbat a doc. dic. q̄
nō pp rōes ibi positas: maxime p. l. si
vxor. ff. de adul. vbi d̄r. q̄ nec m̄rimo-
niuz: nec sp̄e m̄rimoniū violare s̄z. Jō

pp prauā itentionē mulieris cū ope s̄
securo: z qz snia iā trāsiuit i rē iudicatā
nō dz mulier dotē recuperare: s̄z nūc ap-
peat m̄rimoniūz fuisse nullū. z maxie
hoc ē tenēdū: ne det mulierib⁹ cā falsā
d̄i p̄batiōes: vt recuperent dotē. z fac p̄
hac p̄te q̄o disputata i regula cū q̄s de
re. iu. i. vi. i mercu. vbi deciditur q̄ ille
q̄ cognouit solutā credens cognoscere
maritatā puniit p̄ crie adulterij.

C S̄z pone q̄ iter titū z bertā ē psan 23
guinitas i scdo gradu: q̄ ducti igno: an
t̄a iuris p̄xerūt de scō: s̄z scuerit p̄i⁹ i-
ter eos eē dictā p̄sanguinitatē: an isti d̄
beāt p̄iri p̄ea adulterij vel icesus: Et
exq̄ p̄xerūt q̄ leges: an dēant pdere do-
tē: z donatiōez pp nuptias. iusta penā
ipositā a legib⁹. ff. Pa. i. c. z si necesse
de vo. int̄ virū recitat Jo. an. tenere q̄
ignorātia iuris nō excusat: nec ēt sem-
na: cū illa nō excuset nisi i casib⁹ a iur
exp̄sis. vt ē tex. nō bilis i. l. ne passiz. C.
de iuris. fac. igno. sec⁹ si errassent i sa-
cto: puta qz credidissēt disp̄satū. z sic
cōiter doc. trāseūt. vt dicit pa. z vidēt te-
nere legiste i. l. q̄. C. de ice. nup. z i. l.
auiculo. ff. de p̄di. sine cā. s̄z bar. t̄z t̄b
p̄riū sequēdo opi. Jo. qz ignorātia iur
excusat a p̄ea amissiois bonorū z hoc
p̄ anc. icesus. C. d̄ ice. nup. vbi p̄ea po-
nuntur sciēter q̄hētib⁹ facit. l. si adulte-
riū. ff. d̄ adul. vbi errātes in iure excusā-
tur a pena icesus z adulterij. Et hanc
opi. seq̄tur pa. z cludendo post bar.
hac mās i tria mēbra dicit: q̄ aut agit
de pena adulterij seu icesus z error iu-
ris excusat. d. l. si adulteriū. vbi tex. nō
tabilis. aut agit de p̄ea p̄ditiois pp: re-
subē: vt dotis z d̄atiōis pp nup. z idē
ar. i. d. anc. icesus. aut agit de p̄ea p̄di-
tiois lucri z nō excusat. vt. d. l. qui q̄. z
hec opio v̄ tenēda: maxie cū simus i
penalib⁹: z sic assumēda mittioz opio.

Additio. Et no. bar. i. l. d̄ scrip 24
1015. C. d̄ ipo. lu. d̄ scrip.
li. x. q̄ dos z d̄atio. pp nup. nō d̄r ti-
tuli lucratini respectu ei⁹ cui dat z sic
accipiētis. s̄z respectu ei⁹ p̄ q̄ dat: vbi ē
titulus lucratin⁹. vt. l. si. ff. l. ff. de h̄ys q̄

In frau. ere. ang. in addi. ad. d. l. de ser-
pitionis dicit ibi esse tex. exp̄ssus: q̄ ma-
ritus q̄ lucrā dotem pp̄ adulteriū mu-
lieris nō d̄ h̄re eā ex cā lucratiua. Itē
iste tex. p̄bat apte q̄ maritus q̄ ex for-
ma statuti lucratur tertiaz p̄tem dotis
muliere decedēte sine filiis in m̄rimo-
nio nō d̄ h̄re eā ex cā lucratiua. z ideo
nō est necesse q̄ illud lucrū insinuari
faciat: nec etiam q̄ soluat gabellā que
soluitur de rebus que ad alium pueni-
unt ex causa lucratiua. **finis.**

25 Cui autē restituēda sit dos. R. pa. in
c. si. de do. iter vi. z vxo. dicit q̄ aut ex
traneus p̄stituit dotē mulieri: aut ipsa
mulier sibi ipsi: aut p̄r p̄ filia. Et extra
neū appello quēlibet q̄ nō h̄z mulierez
in pt̄ate. vt dicit tex. in. l. vnica. §. acce-
dit. C. de rel. vxo. ac. p̄mo casu q̄n extra-
neus p̄stituit sibi dotē tūc aut fuit stipu-
latus dotē sibi reddi soluto m̄rimo-
nio: z reuertit̄ dos nō ad mulierē: sed
ad illū extraneū. aut nō fuit stipulatus
vt sibi redderet: z v̄r tūc donase ipsi
mulieri: z sic reddit ad ipsaz mulierez
vt in. d. §. accedit. Sec̄do casu q̄n ipsa
met mulier p̄stituit sibi dotē. tūc dos
ad eā reuertit̄. vt in. d. l. vnica. Tertio
casu q̄n p̄r p̄stituit dotē p̄ filia: tūc aut
fuit stipulatus dotē sibi reddi. z redit
ad p̄rem aut simp̄r: z tūc si p̄r em̄ci-
pat filia: efficit filie. z dicit **Uin. in. d.**
c. si. q̄ dos redit ad p̄rem: q̄n filia p̄de-
cessit: et si ext̄t liberi ex ipsa filia p. l.
dos a p̄re. C. so. ma. z cū h̄ dicto Uin.
cōiter trāseunt canoniste z idē v̄r tene-
re gl. in. d. l. dos a p̄re. Sz bar. i. l. post
dotē. ff. so. ma. post multa p̄cludit opi-
nionē: q̄ v̄r tenēda. f. q̄ in dote p̄fecti-
cia: vbi nulla interuenit stipulatio: z fi-
lia in pt̄ate mortua est in m̄rimonio:
sup̄stitibus etiā liberis: q̄ de iure dos
d̄z reuertit ad p̄rez: h̄z de p̄suetudine ob-
seruet opio Martini antiq̄ gl. vt. f. filij
succedāt si ext̄t. z ista d̄sputatio fm
Bar. ibi an de iure an de consuetudine
dos retineat: est vtilis pp̄ multa. ecce si
lisa. h̄z filios ex p̄mo m̄rimonio nu-
p̄sit sc̄do viro: z h̄z dotez p̄fecticia. z

mortitur in secūdo matrimonio sine fi-
liis. certe si de iure est vera opio **Mar.**
succedēt in dotē filij p̄rim̄ m̄rimonyz
q̄ p̄rima cā in successiōe est liberorūz.
Si de iure nō est vera: tūc secus. nā cū
p̄suetudo dicit q̄ dos remaneat ap̄
v̄r pp̄ filios eiusdē matrimony. nō ex-
tēdetur ad aliū casuz vt. l. si ho. §. de v̄r
ro. ff. so. ma. Idē t̄z **Ja. bu. in. l. si. C. cō.**
v. iu. Et hoc putat bar. v̄r. q̄ de eodē
m̄rimonio oz filios p̄sistere casus est
in. l. si inter v̄r. ff. de pac. dona.

C Quid autē si filia p̄stip̄sit dotem an 26
p̄r teneat eā itēz dotare gl. in. l. si cū do-
tē. §. si post solutū. ff. so. ma. dicit q̄ sic
Sed bar. putat ibi dicendū q̄ si filia
p̄dit dotez sine dolo z culpa eius: p̄r te-
netur eā itēz dotare: als secus. pro hoc
est casus. C. de coila. auc. q̄ locū. ibi si
lie possit ip̄tari. z p̄ hoc q̄ dicit bar.
facit q̄ si p̄r dat filio legitimā p̄ solū-
da p̄denatione ex forma statuti: q̄ ite-
rum ei dare vel relinquere nō teneat.

C Q̄n restituēda sit dos. R. q̄ si dos 27
p̄stet in reb̄ immobilibus: d̄z statiz red-
di soluto m̄rimonio. Si ho in rebus
mobilibus v̄r se mouētibus: v̄r et i cor-
poralibus: vt pecunia: vestimētis: aiāl-
bus. j. annū. vt. C. d̄ rei vxo. ac. l. vnica
§. cū aut. Q̄d tūc est ad sumus necessari-
um statiz exigit. vt. ff. so. ma. si filia. Sz
ergo immobilia statiz soluto m̄rimonio
nō restituūtur: tūc vir. z eius heres ad
fructus z eius p̄siones. In mobilib̄
aut z se mouētibus tūc ad v̄suras post
annū: z victuras nauū siue lumētōz
z operas seruozum vt. d. l. vnica. §. exa-
ctio. hec ho. ad hoc no. q̄ vir totā dotē
reddere d̄z si p̄t als inq̄tū facere p̄t
i. habita rōne eius nō egeat: nisi dolo
diminuerit suā substātiā. cauebit tūc tā
maritus q̄ filij d̄ restituēda dote: si ad
p̄nguiorē fortunā venerit. vt no. in. d.
l. vnica. Sed si vir paciscatur: vt red-
dat totā: nō valet tale pactū: cū sit p̄tra-
bonos mores: Sz tūc soluerit: repetere
nō p̄t. ff. de p̄di. inde. nā z maritus. d̄
hoc gl. in. c. mulieres de do. inter vi. z
vxo. Et transit dictū p̄uilegiuz et ad fi-
ly 3

hos eiusdē m̄monij: nō aut ad here-
des extraneos vt. l. maritū. ff. so. ma.

28 **C** S3 pone qñ fuit dos data res erāt
imobiles: q̄s vēdidit marit⁹ z emit res
mobiles ex p̄cio eaz: ff. de hoc ē casus
h3 bar. in. l. cū i fundo. §. si fundus. ff. d.
in. do. q̄ nō cōputabunt immobiles sed
mobiles. z dicit q̄ ille. §. ē §. gl. in. l. di
uortio. so. ma. z §. gl. i. d. l. vnica. §. ex
actio. Et ita q̄ sint mobiles vl' imobi-
les p̄putabunt tpe mortis q̄d not. licet
Lu. ro. in suis singularibus tenuerit
opinionem glo.

29 **C** S3 pone: ecce mulier dedit dotē vl'
ro suo i auro. post mortē vtri petit do-
tē h̄des dicit de iure nō debere dari
vsq; ad annū mulier allegat q̄ est pau-
per: z nō h3 vñ viat iteris: qd iuris. ff.
q̄ estimabit iteresse heredis. z p̄dena-
bit ad dādus. statz de hoc vñ casus in
l. si p̄stante. §. quotiens. ff. so. ma.

30 **C** Utz marit⁹ vl' eius h̄s in restituē
da dote possit detrahē ipensas. ff. aut
fuerūt necessarie aut vtilis. aut volūta-
rie. necessarie minuūt dotem ip̄o iure.
Vtilis nō minuūt dotē ip̄o iure: s3 pe-
tunt actōe mādati vl' negocij gesti vi-
de tñ bar. q̄ ad istas expēsas vtilis i. l.
vtilitū. ff. d. ip̄sis. vbi dicit q̄ aut sūt scē
volūtate mulieris. z tñr. aut sine: z tūc
aut p̄t aliūde solūē. z idē aut n̄ p̄t aliū
de solūē: z n̄ tñr. vt i. d. l. vtilitū. nō. n.
tūc vidēt vtilis. cū nō expediebat mu-
lieri. z h̄ idē t3 dy. volūtate ip̄o ip̄ese
sic si mulier vult illas h̄re: d3 reddē ea
q̄ ip̄esa sūt. S3 si illa nō vult reddere
tūc si recipiāt sepatōez tolli p̄nt. S3 si
nō recipiāt reliquēda sūt. ita. n. p̄mittē
dū est viro auferre ornatū quē posuit:
vt si pictura scā est i plastis: vl' i pāno
affixo parieti p̄t pānū tollere. Secus si
eēt scā i ip̄so pariete imediate: qz tūc n̄
remāet sepatū. ff. d. ip̄e. l. i. z. l. p̄ volun-
tarius. S3 q̄s dicem⁹ ip̄esas necessarias
vtilis. vl' volūtarias. ff. necessarie sūt q̄
si facte nō fuissent. aut repulsi. aut dete-
rior: scā fuisset. vt qz dom⁹ minabit rui-
nā: z eā fecit aptari vl' tecta restaurauit
vtilis dicunt q̄ rē meliorē faciūt z dte-

riorem fieri nō sinit. vt plastrauit vl'
neā z h̄mōi. volūtate sunt: q̄ rē tñ or-
nat: s3 fructū nō augēt: vt viridaria z
picture z icrustatōes. ff. d. h̄. si. si ip̄ense
dicit aut crustatōes. quedā cruste sub-
tilis marmoris. q̄ extra muz ponūtur.
C Quid si marit⁹ tñr d dote: z h3 alia 31
debita. ff. gl. in. c. ex lris. d. pigno. dicit
q̄ mulier p̄ dote p̄ferē hoibus h̄ntib⁹
actionē p̄sonalē vl' hipotecā tacitā. C.
g po. i pig. ha. l. assiduis s3 nō p̄ferē cre-
ditorib⁹. h̄ntib⁹ exp̄sas hipotecas. nā
fiscus sile h3 p̄uilegiū cū muliere. C. d.
p̄ul. h̄. h̄ntis. Et tñ fisc⁹ nō p̄ferē p̄orib⁹
creditorib⁹ h̄ntib⁹ exp̄sas hipotecas.
h̄ac opt. leg. faccur. i. d. l. assiduis. z bā.
g dicit q̄ malū eēt sniare h̄ntib⁹ mar.
vt no. in. d. l. assiduis. teneat q̄ ē p̄tera-
tur aūriorib⁹ h̄ntibus exp̄sam hipote-
cas quē sequunt. Ja. de are. Pe. z Gui-
do de susa. z Et. p̄ p̄ma tñ opt. facit qz
lex nō defert vni b̄nficiū cū diminitō
ne iuris alterius. l. ij. §. sigs a principe
ff. ne qd in loco pu. S3 itelligēdo illaz
l. assiduis gū aliter de oibus creditor-
bus h̄ntib⁹ hipotecā. l. tacitā vl' exp̄es-
sas diminuerēt ius h̄ntū hipotecā aū-
riorē exp̄sas: Et si diceres idē est in ta-
cita. Rñ dēt q̄ tacita inducūt a lege. z
sic d̄ tacita qz b̄nficio legis iuducta vñ
potuit lex restringēdo p̄uilegiū suū pre-
ferre p̄uilegiū mulieris. Secus in ex-
pressa q̄ h̄r facto h̄ntitū. excipe tñ ca-
sum nisi alius prior sit in simili iure. vt
qz petit dotem precedēte.

C Quid aut de donatiōe pp nup. ff. 32
Pa. post Inno. in. d. c. ex lris dicit q̄
aut mulier d3 lucrari donatōez pp nu.
z eo respectu agit p̄ ista donatōe z tūc
h3 bona mariti sint sibi tacite obl gata
p̄ illa donatiōe nō tñ h3 p̄uilegiū vt p̄-
ferat aūrioribus creditorib⁹. nec dona-
tio pp nup. ē ita fauorabilis sicut dos:
qz dos est q̄si p̄rimontū mulieris. vt in
l. ij. ff. d. minori. Et si remaneret ido-
tate. fieret p̄iudiciū respublice: q̄ rō ces-
sat i donatiōe pp nup. aut mulier agit
ad donatiōez n̄ vt eā lucrēt: s3 tāq; sp̄ā
liter sibi hipotecatā p̄ dote. z tūc h3 p̄

indam tota
pro dote q̄
C. Ulp. bona n
p. bonis pat
facit q̄ aut n
i. lloq. bonet
nata bona su
not. h3 illa b
obligata. z vi
vult q̄ bona
ecclesie. pro
sic poterit ag
teritium posse
pro dote.
C. Marito h
cipa pot vrot
dam. Ita est o
refert pa. in. c. q
in vl. c. vco. vl'
litis mariti
re ad iopū. s
nauerunt in
ff. so. vt in. l. si
si substatia n
ationē dote
repetere dote
vt ff. in. l. vbi
mar. q̄ si marit
ad iopū pot vt
sic. p̄ulit latus
not vt substatia
latus est q̄ vrgat
q̄st nobilia z vt
tra q̄ p̄tanti facti
tuo economico.
notis. h̄i d̄ q̄ si i
p̄t vñ substatia
noti e. p̄ulit ad h̄
tūc q̄ nō legat a
vtilitatis ē econo
substatia pot vrot
de in mobilib⁹
ad vñt agere: tūc
petenti dote excip
p̄t in h̄o calib⁹
not. sed n̄ ad con
tūc p̄ nup. vt
l. h̄i n̄ dōe z de
lucratōe h̄o. h̄o

inlegitum dotis: qz hoc casu agit potius pro dote q̄ pro donatione.

33 **U**tr bona mariti sint obligata vxori p̄ bonis parasrenalibus. R. Pa. vbi s̄. dicit q̄ aut maritus h̄z administratiōne illor̄ bonor̄: z tūc sunt tacite hipotecata bona sua. C. de pac. p̄uē. l. vl. aut vxor̄ h̄z illa bona penes se. z non sunt obligata. z vide gl. in. d. c. ex litteris q̄ vult q̄ bona prelati sunt tacite obligata ecclesie, pro mala administratiōne. z sic poterit agere ecclesia etiam contra tertium possessorem: sicut agit mulier pro dote.

34 **M**arito f̄gente ad inopiā ē sine culpa p̄t vxor̄ agere ad dotē restituendam. Ista est cōis conclusio legis: vt refert pa. in. c. p̄ vestras. extra de do. inter vl. z vxor. vbi nō ponderatur culpa f̄ctus mariti sed solū qz videbāt f̄gere ad inopiā. Et scias q̄ varia iura emanauerunt in hac mā. Prīmū fuit ius. f̄roz. vt in. l. si p̄stāte. ff. so. ma. vbi d̄f q̄ si substātia mariti nō sufficit ad satisfactiōne dotis z alior̄ creditor̄ p̄t vxor̄ repetere dotē postea emanauit ius. C. vt h̄f in. l. vbi. C. de iure do. vbi disponitur q̄ si maritus ita se gerat q̄ f̄gat ad inopiā p̄t vxor̄ repetere dotem z sic p̄uidit latius q̄uis. f̄roz. qz nō requiritur vt substātia mariti nō sufficiat s̄z satis est q̄ vergat ad inopiam: vt puta qz est nobilis z vult facere sumptus vltra q̄ patant facultes sue. Tertium fuit ius auctenticoz. vt in auc. de equa. dotis. vbi d̄f q̄ si maritus male incipit vti substātia sua. p̄t vxor̄ repetere dotē z p̄uidit adhuc latius. qz supponēdo q̄ nō f̄gat ad inopiā. vt puta qz ditissimus ē ex quo tñ male vtitur sua substātia: p̄t vxor̄ repetere dotez. Unde in quolibet istor̄ casuum p̄t vxor̄ ad dotē agere: z fortius p̄tra maritus petentē dotē excipere. Et scias q̄ vxor̄ p̄t in his casibus: neduz agere ad dotem. sed etiā ad donationē a marito sibi factā p̄p̄ nup. vt est tex. notabilis. in d. l. vbi nā dos z donatio p̄pter nup. subicit hōdie hōneribus m̄mōny.

vt ibi. nō. tamen s̄m Pa. in. d. c. per vestras. q̄ ius canonicum p̄uidet de vno q̄ nō repitur in iure ciuili: qz dimittit dos penes maritū f̄gentem ad inopiā si prestat cautionē. z ex hoc sumit vna singularis limitatio ad totū ti. C. ne fideius. do. dentur vbi d̄f q̄ fideiussores nō possunt interuenire pro dote restituta enda a marito: ne notetur p̄fidia inter vi. z vxor. nā p̄cedit nisi maritus vergat ad inopiā. tunc enī licite possunt interuenire fideiussores pro dote soluēda. vt est tex. in. d. c. per vestras nec sufficit iuratoria vt voluit Jo. an. per text. ibi: vt prestat quam potest. nam iuratoriā quilibet prestare potest: sit q̄tūcunq̄ pauper: ideo non intelligitur de iuratoria.

Quid aut si vxor a principio p̄traxit cō paupe vt cum f̄gente ad inopiā: vt cum male vte substātia nūqd possit agere ad repetitiōne dotis: vt q̄ non: qz semel approbauit mores illius. Primum t̄z bar. in. d. l. si constante. qz nō potuit vxor per tacitum pactum sibi p̄iudicare. nam publice vtilitatis est vt dos remaneat integra mulieribus vt l. i. ff. so. ma.

Quero. pone q̄ maritus fuit bān̄ tur propter maleficiū de ciuitate sua vtz tunc mulier poterit dotem repetere: remedio predictarum legum bart. in. l. si p̄stante p̄real. dicit q̄ aut ille est talis bāntus q̄ perdit oīa bōa sua qz publicatur: z tūc nō est dubiū q̄ etiaz h̄z locum remediū huius. l. qz tunc est perfecta inopia. Idē credo p̄te bonor̄ publicata. vt. l. si marito. ff. so. ma. Si hō nihil est de bonis eius publicatus: s̄z solū exulare iussus tūc est dubiū. finaliter credit q̄ sic p̄ remedii auctentici. de equa. do. vbi viro ichoāte male vti substātia sua. h̄z locū repetitio. sed ille quē oz p̄grinari. male vtitur qz peregrinatio ducit eum ad paupertatez z ad fauorem.

Quero: pone q̄ maritus est diues homo z incipit facere mercantiā: z ire per mare secundum q̄ alij in arte

Ma periti faciunt & incipit perdere & depauperari ita q̄ vulgi opinio est q̄ vergit ad inopiaz. an mulier possit perdere dotem. bar. in. d. l. si p̄stante p̄cludit q̄ sic. Res entz d̄r male gerit: q̄nq̄ respectu incij: q̄n que respectu finis. vt in. l. & in totum. ff. de impen. & fauore dotis: ne mulier possit p̄dere dotem si vir pueniret ad extremaz paupertatem: vtroq̄z mō intellige siue vir male inchoat respectu p̄ncipij: siue malum exitū habeat: p̄sularur mulieri. & hoc vt sentire gl. in. d. auc. de equa. do. §. illud.

38 **C**In q̄bus autem casibus dos possit solui mulieri: Barto. in. l. q̄uis soluto m̄fimonio dicit q̄ primo solui potest dos: vt es alienum soluat: vt. ff. de iure do. l. vltia. Secūdo vt p̄dita emat. Et istud est regulare: q̄n ex solutione q̄ fit causa dotis mulier fit melior. & vir nō efficitur pauperior: pōt fieri solutio. Ut in. l. ita p̄stante. ff. de iure do. Tertio vt redimat suos p̄sanguineos ab hostibz vel q̄ eos egentes alat. ex quo no. q̄ si mulieri soluitur pecunia vt soluat, vortū factū p̄ se: vel vt vadat in peregrinationē pro aia sua: vel alterius eius conluncti: q̄ iuste soluitur & minuit dotes si. n. p̄mittitur hoc fieri ad liberanda corpora multo magis ad liberādas aias l. sancimus. C. de sacro san. ec.

39 **C**Pro delicto viri nō d̄z vxor dotem amittere. extra de p̄gnoribus ex litteris etiā si p̄missit lese maiestatis crimē C. ad. l. iul. mase. q̄s. excipit pa. vnuz casuz in. d. c. ex litteris. videlicet in vxore p̄mipilarij. vide de hoc sufficienter s̄. consuetudo.

40 **C**Qui h̄z cognoscere de m̄fimonio h̄z cognoscere & de dote tāq̄ de accesorio ex de dona. inter vi. c. l. ij. & iij.

Dubia in meliore p̄tem interpretāda sunt: vt dicit gl. notabilis in. c. absit xi. q. iij. & iō dicit singulariter Inno. in c. ad audientia. de homici. q̄ cum irregularitas sit de iure positio: in dubio nō d̄z iudex reputare aliquē irregularem: q̄ pene molende sunt vt in regula in pens. de regulis iuris. li. vi. & di-

ct̄ Pa. q̄ d̄ctum Inno. solet allegari pro notabili sed tñ sibi nō placet ideo aliter d̄stignit q̄ in foro p̄tentioso vbi agitur de pena imponēda p̄ irregularitate p̄tracta nō d̄z in dubio reputari irregularis: q̄ pure t̄c agitur ad penā & hoc casu p̄cedit d̄ctū Inno. & ita loquūtur iura allegata p̄ eum. Aut agit in foro p̄niali ad iponendum p̄niam: & in dubio d̄z potius reputari irregularis: q̄ in foro p̄nle semp̄ pars tutior est eligenda licet videatur durior: q̄ in illa p̄te nulluz sub est periculū. ad hoc c. significasti. el. ij. de homi. Et idem d̄c̄t vbi cūq̄ dubitat̄ de aliquo delicto Ad hoc vide glo. notabilem in. c. vnicoco. de seru. in or. sa. Idem est vbi agit in foro quasi p̄niali: vputa q̄ nō agit ad penam p̄p̄te: sed vt ab altaris ministerio abstineat: vel vt abstineat a p̄ctu m̄fimonij: vel ab aliquo actu exercendo in quo exercendo subest peccatum: tunc enim debemus intentare in p̄tem securiorem: lz illa sit durior.

Duellum est singularis pugna p̄ pbatione virtutis. ita vt q̄ vicerit probasse dicatur: & si non vicerit defecisse in pbatione putet. & d̄r duellum quasi duoz belluz. B̄r aut̄ monarchia idest singularis pugna.

CDuellum facere nō est licitum. q̄ est p̄tra p̄ceptū illud no tētabis d̄m deū tuum. Mat. iij. Itē est expresse p̄hibitum. C. de gla. l. vnica. li. xi. nec ēt p̄suetudo generalis aliquē excusat: q̄ est d̄ceda potius corruptela. nec ēt excusantur ep̄i nec alij p̄lati: qui a secularibus d̄n̄is coguntur aut subire duellum aut res ecclesiasticas perdere & si sequitur mors irregularis sunt.

CPena pugnantiū in duello s̄z Rat. & si sunt clerici: est depositio de suspēsiōne aut̄ q̄ incurrit in h̄mōi duello: & q̄ dispētare possit in irregularitate p̄tracta vide s̄. dispēsiō. §. septimo.

Ebricitas. Utz sit peccatū mortale. R. s̄m Tho. 2a se. q. cl. imoderatus vsus vini potest p̄tingere trip̄r. Primo vt vtens nesciat potū imode-

nam e heb
se potit esse
videtur. Soc
cipiat potum
d̄met posse
cum peccato
si ebrietas sit
s̄m Alex. de
vi. q̄ cum h
pus debet
motus veni
peccati sine
nimitate seu
catum mort
tur intelligi o
s̄m. tertio m
adventu potu
ebrietas: &
tatem viciu
talis proprie
tas est pecc
1. Quid cū
deramus po
s̄m Tho. 2a
peccatum m
q̄ tunc est pe
C. Ebricitas v
peccato quod
quis in ebrietas
e in olo alienus
vt q̄. lane si aut
si viciu aliqui
s̄m non a toto. al
s̄m a toto si ma
q̄ hoc probabitur
cum hoc Rat. & i
eo quod licet si
videt nō a causa
h̄z p̄niam.
C. Ebricitas d̄ctur
q̄ tunc in ebrietas
s̄m. q̄. si viciu
s̄m. & nō p̄niam
& ecclesia libera n
si d̄ctur. si vero q̄
p̄manet con
d̄ctur laico. cum
p̄manet con
videt ep̄i si p̄niam